

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΔ΄

Παρασκευή 8 Μαΐου 2009

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.8879
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Κολυμπαρίου Κισσάμου Χανίων, το Δημοτικό Σχολείο Περάματος Ρεθύμνου Κρήτης, το 2° Δημοτικό Σχολείο Κάτω Αχαΐας, το 2° Δημοτικό Σχολείο Πύργου, το Δημοτικό Σχολείο Κέρκυρας και το Δημοτικό Σχολείο Ναυστάθμου Χανίων, σελ.8894,8898,8908,8917,8920
3. Ειδικές Ημερήσιες Διατάξεις:
 - α) Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τον εορτασμό της Ημέρας της Μητέρας, σελ.8889-8895
 - β) Ειδική Συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τον εορτασμό της Ημέρας του Φιλελληνισμού και της Διεθνούς Αλληλεγγύης, σελ.8890
 - γ) Συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενικής Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων, με θέμα τα δικαιώματα της νεολαίας στη μόρφωση, στον πολιτισμό και στον αθλητισμό, σελ.8895-8920
4. Ανακοινώνεται ότι ο Βουλευτής κ. Χ. Βερελής υπέβαλε την παραίτησή του από το Βουλευτικό αξίωμα, σελ. 8908,8909

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ.8879
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 8880-8887
3. Ανακοινώνεται το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 11 Μαΐου 2009, σελ. 8888

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της ιατροδικαστικής υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις», σελ.8920

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί των Ειδικών Ημερησίων Διατάξεων:

ΑΔΡΑΚΤΑΣ Π.,	σελ.8891
ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.,	σελ.8904,8917
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ.8891
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Α.,	σελ.8895,8913,8919,8920
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ.8906,8918
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι.,	σελ.8892
ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ Α.,	σελ.8893
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ.,	σελ.8890
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ι.,	σελ.8910
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.,	σελ.8901,8915
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α.,	σελ.8898,8899,8914
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.8893,8911
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ.8892
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ.8889,8890

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛΔ'

Παρασκευή 8 Μαΐου 2009

Αθήνα, σήμερα στις 8 Μαΐου 2009, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 7/5/2009 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΛΒ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 7 Μαΐου 2009 (πρωί), σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ενσωμάτωση Οδηγιών 2006/98/ΕΚ, 2008/8/ΕΚ και 2007/74/ΕΚ, διατάξεων των Οδηγιών 2006/112/ΕΚ και 2006/69/ΕΚ, διατάξεις φορολογίας εισοδήματος, κεφαλαίου, ΦΠΑ και λοιπών φορολογιών και λοιπές διατάξεις».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Αστέριο Ροντούλη, Βουλευτή Λαρίσης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών ζητεί τη δημιουργία εμπορευματικών κέντρων στα τέσσερα μεγάλα αστικά κέντρα της Περιφέρειας Θεσσαλίας κ.λπ.

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Παγκρήτειος Ένωση Καναδά «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» ζητεί τη δωρεάν παραχώρηση της έκτασης των τώως αμερικανικών βάσεων στην περιοχή Γουρνών Ηρακλείου Κρήτης για τη δημιουργία Κρητικού Χωριού.

3) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Βιομηχανικής Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης Μετάλλων ζητεί να απορροφήσει τις δραστηριότητες του ΕΛΟΤ οι οποίες δεν θα περιέλθουν στο νέο φορέα που δημιουργείται με τη συμμετοχή ΕΣΥΔ- ΕΛΟΤ- ΕΙΜ.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γιώργος Γεροντής ζητεί να ενημερωθεί σε ποιο στάδιο βρίσκεται η σύνταξή του μετά από δεκαοκτώ μήνες που κατέθεσε την αίτηση συνταξιοδότησής του.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Γενική Συνομοσπονδία Αγροτικών Συλ-

λόγων Ελλάδας ζητεί να καλυφθεί από το κράτος το κόστος ενεργοποίησης των δικαιωμάτων των κατεπάγγελμα αγροτών.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ελένη Ρουφοπούλου ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικών της προβλημάτων.

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξεναγών ζητεί την απόσυρση διάταξης που επιτρέπει σε πτυχιούχους αρχαιολογίας και ιστορίας τέχνης, Έλληνες και αλλοδαπούς, να ασκούν το επάγγελμα του ξεναγού.

8) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Περάματος Νομού Ιωαννίνων ζητεί τη δημιουργία κόμβου - εξόδου της Εγνατίας Οδού προς το Β/Δ Λεκανοπέδιο Ιωαννίνων κ.λπ.

9) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μεσσηνίας διαμαρτύρεται γαι την απόφαση υποχρεωτικής ασφάλισης στο ΤΕΒΕ των μικροεπαγγελματιών κατοίκων των μικρών χωριών κ.λπ.

10) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ, Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Σωτήριος Μουντζούρης υποδιευθυντής ε.α. ζητεί να μην καταργηθεί ο ν.3408/05 από τον ν.3686/08 που αφορά την αποκατάσταση των ένστολων συνταξιούχων κ.λπ..

11) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η «WWF Ελλάς» ζητεί να διασφαλιστεί η διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης και αποτελεσματικής εθνικής στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα κ.λπ..

12) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ) ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος ζητεί να οριστεί εκπρόσωπός της, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

13) Ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος ζητεί να οριστεί εκπρόσωπός της, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

14) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ και Τρικά-

λων κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων 3ης και 4ης Δ.Υ.ΠΕ. Μακεδονίας - Θράκης ζητεί να κατατεθεί σχετική τροπολογία σε οποιοδήποτε νόμο που να αναφέρει ότι τα ποσά του ν. 3329/2005 που τους έχουν καταβληθεί με το ν.3627/07 δεν αναζητούνται, ώστε να μη χρειασθεί να τα επιστρέψουν.

15) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών ζητεί τη δημιουργία εμπορευματικών κέντρων στα τέσσερα μεγάλα αστικά κέντρα της Περιφέρειας Θεσσαλίας κ.λπ.

16) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πλατυκάμπου Νομού Λάρισας ζητεί την αντικειμενική εκτίμηση των ζημιών από τις βροχοπτώσεις στις βαμβακοκαλλιέργειες της περιοχής του και την αποζημίωση των δικαιούχων.

17) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Τυμπακίου Κρήτης ζητεί την άμεση λειτουργία μονάδας τεχνητού νεφρού στη Μεσαρά του Νομού Ηρακλείου.

18) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Τυμπακίου Κρήτης ζητεί να γίνει η χρήση του στρατιωτικού αεροδρομίου της περιοχής του για τη στάθμευση πυροσβεστικού ελικοπτερίου την αντιπυρική περίοδο 2009.

19) Η Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία ζητεί την ανάκληση της απόφασης του Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος με την οποία τίθεται σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία λιμενοφύλακας για λόγους αναπηρίας.

20) Οι Βουλευτές Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και Α Αθηνών κ. ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ (ΛΙΑΝΑ) ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων ΥΕΘΑ-Εργοστασίου Αράξου ζητεί να καταργηθεί η αναθεώρηση του γενικού κανονισμού τροφοδοσίας των ΕΔ και να ισχύουν οι προηγούμενες διατάξεις του, όσον αφορά στο ζήτημα της χορήγησης γάλακτος στους εργαζόμενους.

21) Οι Βουλευτές Μαγνησίας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ, Τρικάλων κ. ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ και Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Περίδης Γεώργιος ζητεί να νομοθετηθεί η απαλλαγή από τα χρέη προς το δημόσιο των ατόμων μεγάλης ηλικίας που έχουν οικονομικά προβλήματα.

22) Οι Βουλευτές Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ και Νομού Αττικής κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Τμήμα Χαλκίδας της Ένωσης Τεχνικών ΔΕΗ διαμαρτύρεται για τις μεθοδεύσεις κατάργησης πρακτορείων και υποπρακτορείων της ΔΕΗ στη Χαλκίδα.

23) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ και Ευβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Καζίνο - Ξενοδοχείου και Τελεφερίκ Πάρνηθας διαμαρτύρεται για τις απολύσεις των εργαζομένων στην επιχείρηση από τη Διοίκηση της εταιρείας «Regency Casino

Mont Parnes».

24) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αγίου Κηρύκου Ικαρίας ζητεί να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες, ώστε να αντιμετωπιστεί άμεσα το πρόβλημα διαχείρισης των απορριμμάτων στο δήμο του κ.λπ..

25) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Εργαζομένων ΥΠΕΧΩΔΕ ζητεί την ανάκληση της απόφασης στην κατάργηση του τμήματος της ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ Θεσσαλονίκης κ.λπ.

26) Οι Βουλευτές Λέσβου κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και Α' Πειραιώς κ. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Δήμαρχοι Αγίου Κηρύκου, Ευδήλου και Ραχών Ικαρίας ζητούν μόνιμη παρουσία στην Επαρχία Ικαρίας εναέριων μέσων πυρόσβεσης κατά τους θερινούς μήνες τουλάχιστον στην Ικαρία κ.λπ.

27) Η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρίστος Καλλιόσης, δημοσιογράφος, ζητεί την επανалειτουργία του ιστορικού πρώτου Δημοτικού Σχολείου Πανοράματος Θεσσαλονίκης ως διθέσιου κλασικού και ολοήμερου νηπιαγωγείου.

28) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Στυλιανή Κωνσταντινίδου ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού της προβλήματος από τον ΟΓΑ.

29) Η Βουλευτής Πέλλης κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ - ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σκύδρας Νομού Πέλλας ζητεί την καταβολή αποζημιώσεων από τον ΕΛΓΑ για τις ζημιές που υπέστησαν τα οπωροφόρα δέντρα του δήμου του κ.λπ..

30) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος Τμήμα Ανατολικής Κρήτης ζητεί να επανεξεταστεί η υπάρχουσα μελέτη του κόμβου Καρτερού του ΒΟΑΚ κ.λπ..

31) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κύριοι Τουλούφης Νικόλαος και Τουρλάς Χρήστος ζητούν το διορισμό τους στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

32) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η αντιπροσωπεία των φοιτητών της Λάκουλα Ιταλίας ζητεί τη μετεγγραφή όσων από τους φοιτητές της συγκεκριμένης ιταλικής πόλης επιθυμούν στα ελληνικά πανεπιστημιακά ιδρύματα.

33) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο διαμαρτύρεται η ΕΛΜΕ Λέσβου για ζητήματα αδιόριστων εκπαιδευτικών κ.λπ..

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 14137/10/02/2009 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου, Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ αριθμ. Β13-211/09/04/2009 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ-Γ.Γ. ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

09 APR 2009

Ταχ. Δ/ση : Πλ. Κόνιγγος
Ταχ. Κώδικας : 101 81
Πληροφορίες : Κων/να Παπακώστα
ΤΗΛ. : 210 3837150
Email: gemporio@ppae.gr
FAX : 210 3837843

Αθήνα, 09/04/2009

Αριθ. Πρωτ.: Β13-211

ΠΡΟΣ :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων (3)

ΚΟΙΝ.:
-Υπουργείο
1. Οικονομίας & Οικονομικών
Γρ. κ. Υπουργού
-Βουλευτές κ.κ.
1. Κ. Αϊβαλιώτη
2. Κ. Βελόπουλο

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Κ. Αϊβαλιώτη και Κ. Βελόπουλου.

Σχετ.: Ερώτηση 14137/10-02-2009.

Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ.κ. Κ. Αϊβαλιώτης και Κ. Βελόπουλος, με θέμα «**Εκκρεμείς υποθέσεις**», σας γνωστοποιούμε ότι έχουμε απαντήσει στη Βουλή των Ελλήνων για το ίδιο θέμα στη με αριθμ. πρωτ. 14138/10-02-2009 ερώτηση των ανωτέρω Βουλευτών με το με αριθμ. πρωτ. Β13-157/20-03-2009 έγγραφό μας, φωτοαντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται.

Συνημμένα: 1 σελ.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

Ε.Δ.
Γραφείο κ. Υπουργού
Γραφείο κ. Υφυπουργού
Γραφείο κ. Γ. Γ. Εμπορίου
Γραφείο κ. Γ. Γ. Καταναλωτή
Διεύθυνση Οργάνωσης
Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Σημ: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

2. Στην με αριθμό 14846/20/02/2009 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αϊβαλιώτη Κωνσταντίνου δόθηκε με το υπ αριθμ.

21/183/ΑΣ948ΔΙς /09/04/2009 έγγραφο από την Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

09 Απρ 2009

Αθήνα, 09 Απριλίου 2009
Α.Π.Φ. 21/183/ΑΣ 948ΔΙς

ΠΡΟΣ: - Βουλή των Ελλήνων,
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου,
Τμήμα Ερωτήσεων/

ΚΟΙΝ: - Υπουργείο Εσωτερικών,
(Γραφείο κ. Υπουργού)
- Διπλ. Γραφείο Υφ'οφ κ. Βαλεριάκη,
- Διπλ. Γραφείο Υφ'οφ κ. Κασσίμη,
- Διπλ. Γραφείο Υφ'οφ κ. Βαρβιτσιώτη,
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως,
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέα
Ευρωπαϊκών Υποθέσεων,
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέα
Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων &
Αναπτυξιακής Συνεργασίας,
- Γραφείο κ. Α' Γενικού Διευθυντή,
- Γραφείο κ. Εκπροσώπου Τύπου,
- Βουλευτή κ. Κωστή Αϊβαλιώτη.

Ε.Δ: - Α.4 Δ/ση.

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στην υπ' αριθμ. 14846 από 20.02.2009 Ερώτηση του Βουλευτού κ. Κωστή Αϊβαλιώτη, η οποία μας διεβιβάσθη με το υπ' αριθμ Α.Π. 15338 από 13.03.2009 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών (Γεν. Δ/ση Διοικητικής Υποστήριξης - Δ/ση Διοίκησης - Τμήμα Αποκέντρωσης)».

Σας υπενθυμίζω ότι το όποιο ζήτημα παρουσιάστηκε σχετικά με τις ομοίμορφες προσκλήσεις που απέστειλε η Τουρκική Τράπεζα Ziraat για τα εγκαίνια των υποκαταστημάτων της στην Αθήνα και την Κομοτηνή διευθετήθηκε, κατόπιν και σχετικής παρεμβάσεώς μας, σε κλίμα αμοιβαίας κατανόησης και αποφυγής οιασδήποτε παρενόησης ή εκμετάλλευσης.

Σας γνωρίζω ότι οι νεότερες προσκλήσεις που απέστειλε, στη συνέχεια, η Τουρκική Τράπεζα Ziraat για τα εγκαίνια των προαναφερθέντων υποκαταστημάτων της, ήταν τυπωμένες και στην ελληνική γλώσσα.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΡΟΓΙΑΝΝΗ

Α.Π.Φ. 94-4-09

Ε.Δ. 21/183/ΑΣ 948ΔΙς

Αθήνα, 9 Απριλίου 2009

1-1

3. Στην με αριθμό 15858/11/03/2009 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Καρχιμάκη Μιχαήλ, Νιώτη Γρηγόρη, Αηδόνη Χρήστου, Τσιρώνη Δημητρίου, Μπόλαρη Μάριου, Μωραΐτη Αθανάσιου (Θάνου), Κουτσούκου Γιάννη, Γερανίδη Βασιλείου, Κουτμερίδη Ευστάθιου, Σιδηρόπουλου Αναστάσιου, Τιμοσίδη Μιχαήλ, Δριβελέγκα Ιωάννη, Αράπογλου Χρυσής, Τζάκρη Θεοδώρας, Γρη-

γοράκου Λεωνίδα, Παντούλα Μιχαήλ, Κατρίνη Μιχάλη, Σκουλάκη Εμμανουήλ, Λαμπίρη Ηλία, Ζωΐδη Νικολάου, Χαΐδου Χρήστου, Μερεντίτη Αθανασίας (Σούλας), Ρήγα Παναγιώτη, Ντόλιου Γεωργίου, Αμοιρίδη Ιωάννη, Τσουρή Ελπίδας, Νικητιάδη Γεωργίου δόθηκε με το υπ αριθμ. 13671/Β796/09/04/2009 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ & ΔΗΜΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ Γ'

Ταχ. Δ/ση: Νίκης 5-7
Τ.Κ. 101 80 Αθήνα
Πληροφορίες: Χ. Λαδικός
Τηλέφωνο: 210 33.32.772
Fax: 210 33.32.810

Κοιν: Βουλευτές:

Αθήνα, 8 Απριλίου 2009

Αρ. Πρωτ.: 13671 / Β. 796

Προς: Ύψη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

κ. Μ. Καρχιμάκη, κ. Γ. Κουτσούκο, κ. Θ. Μωραΐτη, κ. Μ. Μπόλαρη, κ. Χ. Αηδόνη, κα Χ. Αράπογλου, κ. Δ. Τσιρώνη, κ. Μ. Τιμοσίδη, κ. Ι. Δριβελέγκα, κ. Ν. Ζωΐδη, κ. Ι. Αμοιρίδη, κα Θ. Τζάκρη, κ. Ι. Διαμαντίδη, κα Ε. Τσουρή, κ. Τ. Σιδηρόπουλο, κ. Μ. Παντούλα, κ. Λ. Γρηγοράκο, κ. Μ. Κατρίνη, κ. Χ. Χαΐδο, κα Σ. Μερεντίτη, κ. Η. Λαμπίρη, κ. Τ. Ρήγα, Γ. Ντόλιο, κ. Γ. Νιώτη, κ. Β. Γερανίδη, κ. Σ. Κουτμερίδη, κ. Μ. Σκουλάκη, κ. Γ. Νικητιάδη

ΘΕΜΑ: Ερώτηση 15858/11.3.2009

Σχετικά με την ανωτέρω ερώτηση, σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθμ. 265/58/24.3.2009 έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος που απαντά στα σχετικά ερωτήματα.

Ο Υπουργός

Ι. Παπαθανασίου

Εσωτερική Διανομή

- Γραφείο Υπουργού
- Γραφείο Γεν. Γραμματεία
- ΓΔΟΠ
- Δ/ση Πιστωτ. & Δημωσ. Υποθέσεων
- (Τμήμα Γ')
- Γραφείο Κοινοτικού Ελέγχου

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

4. Στην με αριθμό 16152/16/03/2009 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αμμανατίδου - Πασχαλίδου Ευαγγελίας (Λίτσας) δόθηκε με το υπ αριθμ. 5244B/09/04/2009 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περι-

ριβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

09 APR 2009

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ
Υπεύθυνος: Ε. Γιαννουλάκης
Αρχιτέκτων Μηχανικός

Αραλάδος 17 - Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: ysall@grpp.minenv.gr

Αθήνα 8 / 04 / 2009

Αρ. Πρωτ. 5244B

Πρός
Την Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβ/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Καν.

- 1) Βουλευτή
- κα Ε. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου
- 2) Υπ. Εσωτερικών
Γραφείο Υπουργού
- 3) Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας
Γραφείο Γενικού Γραμματέα

Θέμα: « Υδροδότηση Κοζάνης από νέες γεωτρήσεις ».

Σχετ. Η με αρ. πρωτ. 16152/16-3-09 Ερώτηση της βουλευτού κας Ε. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική Ερώτηση, σας γνωρίζουμε τα εξής στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας:

Από το ΥΠΕΧΩΔΕ, και για την λειτουργία των θερμολεκτρικών μονάδων που βρίσκονται εγκαταστημένες στο νομό Κοζάνης, έχουν εκδοθεί Αποφάσεις Έγκρισης Περιβαλλοντικών όρων, από τις οποίες προκύπτουν οι όροι και περιορισμοί για τις συγκεκριμένες δραστηριότητες. Οι Αποφάσεις αυτές εκδόθηκαν με γνώμονα όχι μόνον την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας αλλά και την προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος.

Σε εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας (Οδηγία IPPC και σχετικές εθνικές ρυθμίσεις) το ΥΠΕΧΩΔΕ προωθεί την κατά το δυνατόν ταχύτερη έκδοση των αναθεωρημένων Αποφάσεων Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων. Στις αναθεωρημένες αυτές Αποφάσεις θα ληφθεί μέριμνα εκτός των άλλων, ώστε οι επιπτώσεις από την λειτουργία των συγκεκριμένων μονάδων να μειωθούν στο ελάχιστο δυνατόν.

Ο Υφυπουργός

Σταύρος Ελ. Καλογιάννης

Ε.Δ.
- Γραφ. Υφυπουργού
- ΔΕΑΡΘ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ε. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ
Αρχ. Μηχ.

14

5. Στην με αριθμό 16239/17/03/2009 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πετσάλνικου Φίλιππου δόθηκε με το υπ αριθμ.

ΤΚΕ/Φ2/9542/09/04/2009 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

Ε 9 APR 2009

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 9 Απριλίου 2009
Αρ.Πρωτ. ΤΚΕ/Φ2/

9542

ΠΡΟΣ:

Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

Ταχ. Δ/ση : Βασ. Σοφίας 15
Ταχ. Κώδ. : 106 74 Αθήνα
Πληροφορίες: Δέσποινα Πανταζή
Τηλέφωνο : 210-33 93 146
210-33 93 121
FAX : 210-33 93 134
Email : d.pantazi@ypes.gov.gr

ΚΟΙΝ :

1. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
2. Βουλευτή κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Σχετικά με την υπ' αριθ. πρωτ. 16239/17-3-2009 Ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή προς τον κ. Πρωθυπουργό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος αναφορικά με την ίδρυση, τα τελευταία χρόνια, νέων δομών, υπηρεσιών και φορέων του δηmosίου με συνακόλουθη επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ήδη σε απάντηση που δόθηκε στον κ. Βουλευτή σε συναφή ερώτηση το έτος 2008, είχε επισημανθεί η ανακρίβεια των στοιχείων τα οποία ανέδειξε. Η ίδια ανακρίβεια και αλλοίωση της πραγματικότητας χαρακτηρίζει και τη νέα αυτή ερώτηση. Δεν μπορεί παρά να προκαλεί εντύπωση ο τρόπος με τον οποίο η παρούσα ερώτηση παραγνωρίζει πλήρως και αποσιωπά μαζικές καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων που έχουν συντελεσθεί τα τελευταία χρόνια, (αρκεί να θυμίσουμε μόνο ότι, με το νόμο 3655/2008, οι ασφαλιστικοί οργανισμοί αρμοδιότητας Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μειώθηκαν από 82 σε 13), εξοικονομώντας σημαντικούς πόρους.

Σε ό,τι αφορά τις επιτροπές και τις ομάδες εργασίας, η συντριπτική πλειοψηφία τους συστάθηκε για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ολοκλήρωσαν δε το έργο τους και δεν υφίστανται πια. Συνιστά, συνεπώς, παραποίηση της πραγματικότητας το να εμφανίζονται ως διαρκώς υφιστάμενες και να προστίθενται σε όσες λειτουργούν. Περαιτέρω η ερώτηση αναφέρεται εντελώς

αόριστα σε νομικά πρόσωπα, υπηρεσίες, γραμματείες, αρχές, διευθύνσεις, υπηρεσίες κ.λπ. που δήθεν έχουν συσταθεί τα τελευταία χρόνια και όλα αυτά με τόσο ασαφή τρόπο, ώστε να μην επιδέχεται συγκεκριμένης και ουσιαστικής απάντησης, αλλά να δημιουργεί μόνο εντυπώσεις.

Επειδή όμως ο σκοπός της άσκησης του κοινοβουλευτικού ελέγχου είναι εντελώς διαφορετικός θα θέλαμε να διευκρινίσουμε τα ακόλουθα:

Η σύσταση νέων δομών υπακούει πάντοτε στη λογική της στάθμισης κόστους – οφέλους και μπορεί να καθίσταται αναγκαία, εφόσον αποσκοπεί στη διαρκή βελτίωση της εξυπηρέτησης του πολίτη σε όλα τα επίπεδα, στην αναβάθμιση των υπηρεσιών, στην εύρυθμη, στην πιο αποτελεσματική και πιο αποδοτική λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, στη συμμόρφωση στις επιταγές του κοινοτικού δικαίου, στην αντιμετώπιση ιδίως νέων προκλήσεων και γενικότερα στην προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος. Πάγια αρχή και επιδίωξη της Κυβέρνησης Καραμανλή αποτελεί η αποφυγή περιττών δαπανών, η ορθολογική κατανομή των πόρων και η μείωση των φορέων του Δημοσίου και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, ιδίως μέσω συγχώνευσης φορέων, όταν διαπιστώνεται μερική επικάλυψη αρμοδιοτήτων ή μειωμένη λειτουργία τους, η οποία δεν ανταποκρίνεται στους σκοπούς της ίδρυσής τους ή όταν το είδος των δραστηριοτήτων τους δεν δικαιολογεί τη νομική μορφή με την οποία λειτουργούν ή και κατάργησης φορέων που έχουν εκπληρώσει την αποστολή τους ή βρίσκονται σε κατάσταση αδράνειας ή οι αρμοδιότητές τους επικαλύπτονται.

Υπενθυμίζουμε ότι με την αρ. 189/2006 (Φ.Ε.Κ. Β' 953) απόφαση του Πρωθυπουργού έχει συσταθεί και λειτουργεί «Διυπουργική Γνωμοδοτική Επιτροπή για τη σύσταση, κατάργηση, αναδιάρθρωση και μετατροπή Υπηρεσιών, Συμβουλίων, Επιτροπών και Φορέων του Δημοσίου Τομέα» προς την οποία, πριν από τη σύσταση κάθε νέου φορέα του Δημοσίου και του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, το αρμόδιο κάθε φορά Υπουργείο αποστέλλει σχετική μελέτη σκοπιμότητας, οικονομοτεχνική μελέτη και μελέτη αντιμετώπισης των δαπανών.

Είναι προφανές ότι, η προσπάθεια μείωσης των φορέων του Δημόσιου Τομέα είναι διαρκής και έχει απτά αποτελέσματα. Για το λόγο αυτό τόσο ο Πρωθυπουργός, όσο και ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών τις προηγούμενες εβδομάδες ανακοίνωσαν την ανάληψη νέου κύκλου πρωτοβουλιών και τη διεύρυνση της όλης προσπάθειας για την περαιτέρω μείωση των φορέων του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με σκοπό τον περιορισμό του στους φορείς εκείνους, οι οποίοι παρέχουν έργο και, κατά συνέπεια, κρίνονται αποτελεσματικοί στην άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Προϊστ. του Τμήματος
Γραμματέας
κ.α.α.
Ε. Σαρρά

Ο Υφυπουργός

Χρήστος Ζώης

Εσωτερική Διανομή

Γραφείο κ. Υφυπουργού

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 11 Μαΐου 2009.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 747/4-5-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Κουτσούκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τον εκσυγχρονισμό του αρδευτικού δικτύου Πηνειού – Αλφειού Νομού Ηλείας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 769/5-5-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κωνσταντίνου Αλυσανδράκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με το πρόγραμμα χρηματοδότησης ερευνητικής εργασίας «ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ II» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 760/4-5-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη νέα επιτήρηση της ελληνικής οικονομίας και τα σχεδιαζόμενα μέτρα φορολογικής, εισοδηματικής και ασφαλιστικής πολιτικής κ.λπ..

4. Η με αριθμό 765/5-5-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς

τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις προεκλογικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού για τους τρίτεκνους κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 762/4-5-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την απόφαση της Διοίκησης του ΟΑΕΔ για την αξιοποίηση των πόρων των κοινωνικών εταίρων κ.λπ..

2.- Η με αριθμό 770/5-5-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την αύξηση των εισφορών των Επαγγελματιών, Βιοτεχνών και Εμπόρων στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών κ.λπ..

3.- Η με αριθμό 768/5-5-2009 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Άννας Φιλίνη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας κ.λπ.

4.- Η με αριθμό 766/5-5-2009 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τα φαινόμενα λαθρομετανάστευσης στο Αγαθονήσι κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τον εορτασμό της Ημέρας της Μητέρας.

Παρακαλώ τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Σιούφα να πάρει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμούμε σήμερα την Ημέρα της Μητέρας. Η Βουλή των Ελλήνων αφιερώνει, διαχρονικά τη δεύτερη Κυριακή κάθε Μαΐου σε ειδική συνεδρίασή της, αναφορές για τη μάνα.

Το πρόσωπο και η ιδέα της μάνας, της μητέρας, είναι για όλους τους ανθρώπους η ίδια η ζωή. Στη μάνα οφείλεται η αρχή της ζωής, η ανατροφή, η ανάπτυξη της προσωπικότητας, τα θεμελιώδη εφόδια της πορείας της ζωής. Αυτή την αυτονόητη τιμή βρισκόμαστε σήμερα εδώ να απονείμουμε στην ύπαρξη και την ιδέα της μητέρας, της μάνας.

Η Βουλή των Ελλήνων σήμερα, ίσως περισσότερο από κάθε άλλη φορά, εκφράζει τα αισθήματα όλων των Ελλήνων και όλων των Ελληνίδων. Στην Αίθουσα αυτή τιμούμε για μια ακόμη φορά την Ημέρα της Μητέρας και την παγκόσμια ημέρα εορτασμού της. Υπάρχουν όμως και πολλές άλλες μέρες που η Βουλή των Ελλήνων τίμησε με αποφάσεις της, με έργα έμπρακτα την Ελληνίδα μητέρα. Από τις αρχές του 20ου αιώνα θέσπισε θεσμούς και νόμους για το γάμο, τον τοκετό, την ανατροφή και την προστασία των παιδιών, τη στήριξη της εργαζόμενης μητέρας, την προστασία της οικογένειας, την πρόνοια, όπου απαιτείται. Δεν έγιναν ούτε σε μια μέρα ούτε σε μια εποχή, δεν έγιναν χωρίς αγώνες κυρίως των γυναικείων οργανώσεων, αλλά έγιναν πολλά και στην

Ελλάδα και τον κόσμο. Μένουν να γίνουν ακόμα περισσότερα. Καθώς η κοινωνία αλλάζει εξελισσόμενη, η έγνοια για την απροστάτευτη μάνα, τη μονογονεϊκή οικογένεια, πρέπει να μεγαλώνει και να γίνεται πιο αποτελεσματική.

Η δημογραφικά αρνητική πορεία επιβάλλει να ληφθούν περισσότερα μέτρα ενθάρρυνσης, προστασίας αλλά και στήριξης της μητρότητας. Η μετατόπιση της ηλικίας του γάμου και της απόκτησης παιδιών, η πραγματικότητα της μητέρας χωρίς γάμο ή σύντροφο είναι προβλήματα που απαιτούν και έγνοια αλλά και νέες ρυθμίσεις. Στην προστασία της μητρότητας στηρίζεται η συνέχεια αλλά και η ύπαρξη του έθνους. Πάντα η μεγαλύτερη τιμή που μπορεί να απονείμει ένας άνθρωπος σε έναν άλλον είναι η έγνοια γι' αυτόν. Αυτός ο κανόνας αρμόζει ακόμα περισσότερο στην περίπτωση της μάνας.

Στο πρόσωπο της μάνας γνώρισε την πρώτη όψη της ζωής. Πορευόμενοι στη ζωή έχουμε υποχρέωση και τιμές αλλά και έγνοιας απέναντι στην μάνα, την κάθε μάνα. Η κάθε γενιά ζει τη δική της εποχή και έχει τις δικές της ευθύνες. Το πώς τις διαχειρίζεται, το ήθος αλλά και το παράδειγμα της ετοιμάζει την επόμενη γενιά. Στηρίζοντας τη μάνα της δικής μας εποχής, στηρίζουμε τη ζωή αλλά και το μέλλον της επόμενης γενιάς. Είναι ό,τι καλύτερο αλλά και ό,τι πιο επιβεβλημένο καθήκον για όλους μας. Τη μάνα την τιμούμε, την ευχαριστούμε και την ευγνωμονούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τον εορτασμό της Ημέρας της Μητέρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τον εορτασμό της ημέρας του Φιλελληνισμού και της Διεθνούς Αλληλεγγύης.

Στην ειδική αυτή συνεδρίαση θα λάβουν το λόγο ο Πρόεδρος του Σώματος κ. Σιούφας, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι πρώην Πρόεδροι της Βουλής, εφόσον το επιθυμούν, καθώς και ο Εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, για πέντε λεπτά ο καθένας.

Κυρίες Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Η καθιέρωση της 19ης Απριλίου, ημέρα του θανάτου του φιλέλληνα και υποστηρικτή της ελευθερίας του ελληνικού πνεύματος Λόρδου Βύρωνα, ως ημέρα Φιλελληνισμού και Διεθνούς Αλληλεγγύης, υπογραμμίζει τη σημασία που αποδίδουμε ως Έλληνες στη συμβολή των φιλελλήνων κατά τη διάρκεια του αγώνα για την εθνική ανεξαρτησία αλλά και την αξία της διεθνούς αλληλεγγύης. Είναι όμως ημέρα τιμής στους σύγχρονους φιλέλληνες, στους ανθρώπους σε όλον τον κόσμο που έχουν αγάπη για την Ελλάδα, τον Ελληνισμό, τους ανθρώπους που προωθούν τις αξίες του ελληνικού πνεύματος.

Ο φιλελληνισμός έφτασε στο απόγειο της έκφρασής του με το μεγάλο ξεσηκωμό των Ελλήνων το 1821. Λειτουργήσε ως καταλυτικός παράγοντας της δημιουργίας του ελληνικού κράτους, υποστηρίζοντας με καίριο τρόπο τους μαχόμενους Έλληνες και αναδεικνύοντας το δίκαιο αίτημα της ελευθερίας στη διεθνή σκηνή.

Ο Λόρδος Βύρωναυς συγκαταλέγεται στους κορυφαίους υποστηρικτές του ελληνικού αγώνα για την ελευθερία. Ένθερος υποστηρικτής της δημοκρατίας, προστάτης των ανθρώπων δικαιωμάτων και ελευθεριών και υπέρμαχος της εθνικής ανεξαρτησίας της Ελλάδας με το πνεύμα του εξέφρασε τις ιδέες της ελευθερίας. Στην Ελλάδα επέλεξε να επικεντρώσει το ενδιαφέρον του γοητευμένος από την ιστορία της, τον πολιτισμό της αλλά και τους πανανθρώπινους μύθους της.

Ο Λόρδος Βύρων υπήρξε για μας τους Έλληνες μια πραγματικά ηρωική μορφή. Ο πρόωρος θάνατός του στο Μεσολόγγι συγκίνησε ολόκληρο τον Ελληνισμό. Τα κείμενά του δημιούργησαν ένα δυνατό ρεύμα ιδεών και αξιών που επέδρασε καταλυτικά στην πολιτική, ιδεολογική αλλά και λογοτεχνική σκέψη της εποχής του. Ο θάνατός του σε ηλικία τριάντα έξι ετών προκάλεσε παγκόσμια αίσθηση και συγκίνηση. Το πένθος για το θάνατό του ήταν γενικό και ο Διονύσιος Σολωμός συνέθεσε ωδή στη μνήμη του με τίτλο: «Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Λόρδου Βύρωνα». Όλοι θα θυμόμαστε αυτή την ωδή που λέει: «Λευτεριά για λίγο πάψε να χτυπάς με το σπαθί, τώρα σίμως και κλάψε εις το Μπάρον το κορμί». Η διαχρονικότητα των μηνυμάτων του είναι αναμφισβήτητη. Η μνήμη του Λόρδου Βύρωνα οφείλει να παραμείνει ζωντανή ως ελάχιστος φόρος τιμής στον ενσάρκωτο θεμελιωδών δημοκρατικών ιδεών και αξιών. Ως Έλληνες τιμάμε τη μνήμη ενός άντρα που έδωσε τη ζωή του για την Ελλάδα.

Ο πρώτος εορτασμός της Ημέρας του Φιλελληνισμού και της Διεθνούς Αλληλεγγύης στις 19 Απριλίου 2009 συνέπεσε με τον εορτασμό του Πάσχα αλλά και με τη συμπλήρωση διακοσίων χρόνων από την πρώτη επίσκεψη του Λόρδου Βύρωνα στην Ελλάδα το 1809. Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τον εορτασμό αυτής της ξεχωριστής ημέρας, σε συνεργασία με τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, η Βουλή των Ελλήνων κυκλοφορεί συλλεκτικό γραμματόσημο για το φιλελληνισμό και τη διεθνή αλληλεγγύη, όπου απεικονίζεται η μορφή του μεγάλου φιλέλληνα σε χαρακτηριστικό του χαράκτη Τάσου. Στο λεύκωμα συμπεριλαμβάνονται κείμενα που αναφέρονται στο κίνημα του φιλελληνισμού και στη συνεισφορά του Λόρδου Βύρωνα τα χρόνια της επανάστασης.

Το μήνυμα που αναδεικνύει ο εορτασμός της ημέρας του φιλελληνισμού και της διεθνούς αλληλεγγύης είναι εκείνο της συμπαράστασης στα δίκαια αιτήματα των λαών για ελευθερία, δικαιοσύνη και δημοκρατία. Το μήνυμα αυτό μας βοηθά να μη χάνουμε την πίστη μας σε αιώνιες αξίες, στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω όμως να αναφερθώ στο ότι η πρωτοβουλία που είχα, ως Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, προς τον παριστάμενο Υπουργό Εσωτερικών κ. Παυλόπουλο ύστερα από προτάσεις που έγιναν εδώ στη Βουλή τόσο από το Δήμο Βύρωνα και το δήμαρχό του όσο και από τη βυρωνική εταιρεία που περιλαμβάνει διακεκριμένους πολίτες, μεταξύ των οποίων συναδέλφους από τη Βουλή, έχει βρει την πλήρη ανταπόκριση από τον Υπουργό κ. Παυλόπουλο, ο οποίος και προώθησε το σχετικό προεδρικό διάταγμα στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και καθιερώνεται από το 2009 η 19η Απριλίου ως ημέρα εορτασμού και τιμής στο Λόρδο Βύρωνα και τους φιλέλληνες, αλλά και ως ημέρα διεθνούς αλληλεγγύης. Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό γι' αυτή την πρωτοβουλία που είχε, όπως ευχαριστώ και εσάς που παρακολουθήσατε την ομιλία μου.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Πρόεδρο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Πάγκαλος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κυρίες Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πάρα πολύ που με διευκολύνετε και μου δίνετε την ευκαιρία να μιλήσω πρώτος, γιατί έχω μία αδήριτη ανάγκη να απουσιάσω.

Πράγματι έχουμε τιμήσει στον τόπο αυτόν –αυτό δείχνει ότι έχουμε συναίσθηση ως έθνος- τους φιλέλληνες και το φιλελληνισμό. Υπάρχουν αγάλματα, προτομές, αναφορές στα βιβλία μας -περιλαμβανομένων και των σχολικών βιβλίων- ονοματοδοσίες οδών. Ο λαός μας ξέρει να εκφράζει την ευγνωμοσύνη του προς αυτούς που συνέβαλαν θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή τους, πολλές φορές αναλώνοντας ολόκληρη την περιουσία τους και την οικογενειακή τους σταθερότητα, σε μία υπόθεση ενός αγώνα ενός λαού για να ελευθερωθεί και να υπάρξει.

Πρέπει όμως κάποτε να αρχίσουμε να μελετάμε και αυτούς που μας μελετούν, δηλαδή πρέπει να δούμε πώς είδε η Ευρώπη και πώς έζησε η Ευρώπη το κίνημα του φιλελληνισμού, γιατί οι άνθρωποι αυτοί δεν εκκινούντο ως μεμονωμένα άτομα μέσα σ' έναν κενό χώρο, αλλά εξέφραζαν ιδέες και απόψεις, εξέφραζαν έναν ορισμένο τρόπο ζωής.

Είναι πολύ πιθανό ότι ο Λόρδος Βύρων, αν δεν εύρισκε να προσθέσει στον εαυτό του τη διάσταση του φιλελληνισμού και τη συνεχή και επαναλαμβανόμενη παρουσία του στην Ελλάδα, μπορεί να κατέληγε σε καμμία σκοτεινή αγγλική φυλακή, όπως ο συμπατριώτης του λίγα χρόνια αργότερα Όσκαρ Ουάιλντ, γιατί ήταν εξίσου σκανδαλώδης για ορισμένους κύκλους της Βρετανίας εκείνης της εποχής ο τρόπος σκέψης του και ο τρόπος ζωής του.

Αλλά και σε άλλες χώρες οι φιλέλληνες υπήρξαν σημαντικές φυσιογνωμίες πολιτικών και ιδεολογικών διαφοροποιήσεων.

Στην Αμερική οι φιλέλληνες έπαιξαν σημαντικό ρόλο στο διεξαγόμενο τότε αγώνα για την εμπορική ολοκλήρωση των Ηνωμένων Πολιτειών, οι οποίες δεν υπήρχαν ως τελωνειακή ένωση ακόμα. Το κάθε ομόσπονδο κράτος, το κάθε state είχε δικά του εμπορικά σύνορα και νόμους και επίσης υπήρχαν σοβαρότερα θέματα προς επίλυση όπως έδειξε η συνέχεια γύρω από το πρόβλημα της ιδιοκτησίας ή όχι δούλων. Δηλαδή, γύρω από το συμπλήρωμα της ελευθερίας, γύρω από την εφαρμογή της διακήρυξης της αμερικανικής ανεξαρτησίας που ενέπνευσε τους λαούς όλου του κόσμου στο σύνολο του λαού της ίδιας της Αμερικής.

Το ίδιο συμβαίνει στη Γαλλία, η οποία μαστίζεται από τις παλιννορθώσεις και τις ανατροπές της μεταναπολεοντείου εποχής. Το ίδιο συμβαίνει στο Βέλγιο, που η Ελληνική Επανάσταση έπαιξε καθοριστικό ρόλο, στη διαμόρφωση του Συντάγματος της Ελβετίας, στη Γερμανία η οποία ολοκληρώνεται.

Παντού, λοιπόν, οι φιλέλληνες εκπράζνουν ρεύματα που θέτουν τον άνθρωπο στην πρωτοπορία των κοινωνικών κινήσεων, πιστεύουν στην ελευθερία του, στην ανεξαρτησία της ανθρώπινης προσωπικότητας και στην αξιοπρέπεια του ατόμου.

Γύρω απ' αυτές τις ιδέες διαμορφώθηκε, μπορούμε να πούμε, ο σύγχρονος ελληνικός πολιτισμός. Τεράστιο ήταν το ρεύμα δημιουργίας σε όλους τους τομείς της τέχνης που έδωσε η ελληνική επανάσταση. Γνωρίζω έναν Έλληνα ευπατρίδη ο οποίος έχει μια συλλογή πολλών εκατοντάδων πήλινων αγαλματιδίων απ'

αυτά που ήταν εκείνη την εποχή της μόδας, του ύστερου Ροκοκό όπως λέμε, με πρόσωπα που ενέπνευσε η ενημέρωση που είχαν εκείνη την εποχή γύρω από τον ελληνικό αγώνα: φουστανελοφόρους, Ελληνίδες ημίγυμνες, Τούρκους αποτρόπαιους. Ελπίζω κάποτε η συλλογή, η οποία είναι πράγματι πολύτιμη, όπως έχει εκδηλώσει ο ιδιοκτήτης της την πρόθεση, να περιέλθει στο Μουσείο Μπενάκη και να είναι προσιτή σε όλους όσους θέλουν να την δουν.

Αλλά και άλλοι ζωγράφοι διαμόρφωσαν το τελικό τους στυλ και έμειναν στην ιστορία με βασικά τους έργα εμπνευσμένοι από την Ελληνική Επανάσταση. Άνθρωποι που ποτέ δεν είχαν έρθει στην Ελλάδα και ποτέ δεν είχαν μετασχει άμεσα στα γεγονότα. Ο Ντελακρουά, παραδείγματος χάριν, στη Γαλλία. Αλλά και άλλοι πολλοί που δημιούργησαν με τις ιδέες της Ελληνικής Επανάστασης και την παράλληλη ανάπτυξη του νεοκλασικισμού μια αντίληψη για τη σύγχρονη Ελλάδα, που πολλές φορές κατά κάποιον τρόπο υπερέβαινε την πραγματικότητα. Γιατί ήταν μια αντίληψη εξωραϊσμένη και απλοποιημένη.

Ήταν τότε που πίστεψε το σύνολο της ανθρωπότητας ότι τα αρχαία αγάλματα ήταν λευκά και διαμορφώθηκε ο μύθος του λευκού πεντελικού μαρμάρου. Χρειάστηκε να περάσουν δύο αιώνες για να ανακαλύψουμε ότι τα αρχαία αγάλματα και τα αρχαία μνημεία ήταν βαμμένα και μάλιστα με αρκετά βάρβαρα χρώματα πολλές φορές και φανταχτερά όπως χρυσά, ροζ, φιστίκι και άλλα τέτοια χρώματα που οι αρχαίοι κατά κόρον προτιμούσαν. Πρόσφατα έγινε και έκθεση στην Αθήνα και το είδαμε αυτό.

Είχαμε αυτήν την αντίληψη για την Ελλάδα. Αντίληψη που συνέβαλλε στην αναζήτηση της καθαρότητας των ιδεών, την αντίληψη που συνέβαλλε στην αναζήτηση νέων οριζόντων για τους ευρωπαϊκούς λαούς. Και αυτό, αν θέλετε, είναι η δική μας συνεισφορά προς την εξέλιξη της σύγχρονης Ευρώπης. Ενισχύσαμε αυτό το ρεύμα με την ύπαρξή μας, με την παρουσία μας, με τις θυσίες των αγωνιστών του '21.

Χρειάστηκε να περάσει πολύς καιρός για να μπορέσει η Ελλάδα, μετά τις αποφάσεις που επάρθηκαν από το 1980 και μετά, να συνεισφέρει στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση με την αυτοπρόσωπη παρουσία της, με τη συμβολή της στην ευρωπαϊκή οικονομία και την ευρωπαϊκή πολιτική ζωή. Θα λέγαμε ότι το κίνημα των φιλελλήνων δικαιώθηκε και οδήγησε στη σημερινή πραγματικότητα: η ελεύθερη Ελλάδα, που οι φιλέλληνες είχαν οραματιστεί, είναι μια ανεξάρτητη περήφανη χώρα που συμμετέχει ενεργά στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Πάγκαλο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αδρακτάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη διαδρομή της ιστορίας της ανθρωπότητας, τουλάχιστον κατά το τμήμα της που χαρακτηρίζεται από επάρκεια γραπτών στοιχείων και μέχρι τις μέρες μας, εντοπίζονται συμπεριφορές λαών, πολιτών, πνευματικών ηγεσιών που διακρίνονται από έντονη φιλική διάθεση ή επιλεκτικό θαυμασμό προς ορισμένους άλλους λαούς. Αυτό κατά κανόνα συμβαίνει ως αντίδραση προς τα επιτεύγματα, την ισχύ και την αδυναμία τους.

Έχει, ωστόσο, παρατηρηθεί ότι οι ισχυρές φιλικές διαθέσεις λαών και ηγεσιών απέναντι σε άλλους λαούς, εκδηλώνονται εντονότερα και παίρνουν τη μορφή έμπρακτης συμπαράστασης όταν οι τελευταίοι υποστούν καταστροφή ή τους ασκηθεί βία. Αυτή η συναισθηματική αντίδραση συνιστά την υποδομή πάνω στην οποία οικοδομείται η τόσο αναγκαία, χρήσιμη και απαραίτητη διεθνής αλληλεγγύη.

Σε κάθε ιστορική περίοδο και ανάλογα με τον πολιτικό και νομικό πολιτισμό, εκδηλώσεις διεθνούς αλληλεγγύης και έντονης συμπάθειας προς λαούς έχουμε σε εκείνες τις περιπτώσεις που παραβιάζονται βάνουσα αξίες δικαίου, όπου υπάρχουν καταλύσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κατάργηση εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας, αγώνας για ανάκτηση της ελευθερίας, εμβολή.

Έχουμε, τέλος, εκδηλώσεις διεθνούς αλληλεγγύης με αφετηρία την ταύτιση εθνικών συνόρων ή διάσπαρτων ατόμων πάνω σε θέματα κυρίως θρησκευματος ή πολιτικής ιδεολογίας. Πρόκειται ειδικά για ένα από τα ευγενέστερα ανθρωπινά συναισθήματα και αποτελεί η διεθνής αλληλεγγύη την πιο στέρεη ιδεολογική υποδομή πάνω στην οποία μπορούν να λειτουργήσουν οι αρχές της διεθνούς νομιμότητας. Ο χρόνος δεν μου επιτρέπει την αναφορά σε άπειρα τέτοια παραδείγματα.

Είναι ο φιλελληνισμός, όπως τον γνωρίσαμε και εκδηλώθηκε κατά περιόδους, πράξη διεθνούς αλληλεγγύης προς το δικό μας λαό, προς το δικό μας έθνος. Και αυτό σε συγκεκριμένες ιστορικές συγκυρίες, όπως υπήρξε για παράδειγμα η περίοδος της εθνεγερσίας που συγκλόνισε την ανθρωπότητα ως γεγονός, ως τόλμημα και ως ελπίδα για άλλη προοπτική στον κόσμο. Είναι η περίοδος που γέννησε τους πλέον επιφανείς των σύγχρονων φιλελλήνων.

Θα μου επιτρέψετε ωστόσο να επισημάνω ότι ο φιλελληνισμός αποτελεί μοναδικό μέχρι σήμερα φαινόμενο εκδήλωσης ενδιαφέροντος συνόλων ή ατόμων προς ένα έθνος που ευτύχησε να προσφέρει στην ανθρωπότητα το ποιοτικό άλμα, την αλλαγή από την υποταγή στο δόγμα, την ανακάλυψη και καθιέρωση του διαλόγου και της διαλεκτικής, τη στροφή από την παντοδυναμία της στρατηγικής και το σατράπη στη δημοκρατία των ελευθέρων πολιτών, την αλλαγή από την αναζήτηση της αλήθειας στις εντολές του ιερατείου στον εντοπισμό της μέσας από τη φιλοσοφία και τη γνώση, στην αντικατάσταση του θυμιάματος προς την εξουσία με το δικαίωμα στη σάτιρά της.

Ασφαλώς δεν υπάρχουν προνομιούχα έθνη ούτε προνομιούχοι λαοί. Οι Έλληνες όμως ευτυχίσαμε να δράσουμε γόνιμα σε περίοδο ιστορικών και κοινωνικών μεταλλάξεων. Γι' αυτό πιστώνομαστε με τη συμβολή μας στο ποιοτικό άλμα της ανθρωπότητας. Γι' αυτό υπήρχαν πάντα φιλέλληνες και φιλελληνισμός. Γι' αυτό επιχειρείται ακόμα και σήμερα σφετερισμός της ιστορίας μας. Το ίδιο επιβεβαιώνει η στροφή στα επιτεύγματα του πολιτισμού μας. Κάθε φορά που η ανθρωπότητα επιχειρεί ένα βήμα μπροστά, ο Αριστοτέλης ανακλήθηκε στο πέρασμα από το Μεσαίωνα στην Αναγέννηση.

Ο φιλελληνισμός θα διατηρεί πάντοτε τη μοναδικότητα των αιτίων που τον γέννησαν. Δική μας ευθύνη -και πρέπει κάποτε να το εννοήσουμε αυτό- είναι να συνεχίσουμε να δικαιώνουμε την ετερότητα και τη μοναδικότητα του φιλελληνισμού απέναντι σε άλλες εκδηλώσεις διεθνούς αλληλεγγύης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως Ημέρα του Φιλελληνισμού και της Διεθνούς Αλληλεγγύης καθιερώθηκε η 19η Απριλίου, ημέρα του θανάτου ενός από τους πλέον γνωστούς εκπροσώπους αυτού του ρεύματος που αναπτύχθηκε στην Ευρώπη τα χρόνια της Επανάστασης του 1821, την ημέρα του θανάτου δηλαδή του Λόρδου Βύρωνα, που ανέπτυξε πλούσια δράση εκείνη την περίοδο στηρίζοντας τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του λαού μας.

Δεν προσδίδουμε στους όρους «φιλελληνισμός» και «φιλέλληνες» φυλετικά και εθνικά χαρακτηριστικά, δεν τους ερμηνεύουμε σαν τέτοιους, ούτε επίσης τους ερμηνεύουμε με προσωπικούς όρους και χαρακτηριστικά. Τους ερμηνεύουμε με κοινωνικούς και ιστορικούς όρους.

Είναι γνωστό ότι η Επανάσταση του 1821 έγινε σε εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, σε συνθήκες που ήταν παντοδύναμη και έμοιαζε ακατανίκητη η Ιερή Συμμαχία που εκπροσωπούσε τις πιο αντιδραστικές κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις της εποχής, που απεχθάνονταν κάθε τι το προοδευτικό που ήταν επηρεασμένο από την Γαλλική Επανάσταση του 1789. Ήταν η Επανάσταση που ταρακούνησε τη φεουδαρχία και την μοναρχία στην Ευρώπη.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες η Ελληνική Επανάσταση, ενώ από τη μια έφερε ταραχή και μίσος στις δυνάμεις της αντίδρασης που εξέφραζαν τη φεουδαρχία και τη μοναρχία, από την άλλη προκάλεσε τη συμπάθεια και τον ενθουσιασμό σε φιλελεύθερες και επαναστατικές δυνάμεις της εποχής.

Η αντίδραση μεσουρανούσε στην Ευρώπη. Το επαναστατικό

κύμα που είχε πυροδοτήσει η Γαλλική Επανάσταση μπροστά στην κυριαρχία και την επίθεση των αντιδραστικών δυνάμεων που ήθελαν να σταματήσουν τον τροχό της ιστορίας, υποχωρούσε. Παρά την προσωρινή ήττα και την υποχώρηση, παρά τον καταθλιπτικό συσχετισμό των δυνάμεων, τα επαναστατικά κινήματα δεν έσβησαν. Είχαμε για παράδειγμα τα ξεσπάσματα στη Νεάπολη και τη Σικελία το 1820. Γι' αυτό και στο άκουσμα της εξέγερσης άρχισαν να έρχονται εθελοντές στη χώρα μας για να αγωνιστούν στο πλευρό του λαού μας απέναντι στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και γενικότερα να αναπτύσσεται ένα κίνημα αλληλεγγύης προς τον αγωνιζόμενο λαό μας.

Τέτοιοι ήταν, ανάμεσα σε άλλους, οι καρμπονάροι της Ιταλίας, οι δημοκράτες της Γαλλίας, οι ελευθερόφρονες επαναστάτες της Ισπανίας. Από τους Άγγλους που δραστηριοποιήθηκαν στο πλευρό του ξεσηκωμένου λαού μας, ανάμεσα σε άλλους, επώνυμους και ανώνυμους, ξεχωρίζει ο Λόρδος Βύρων.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούμε στη συμβολή των προοδευτικών διανοουμένων της εποχής, του Βίκτωρος Ουγκώ, του Ντελακρουά, του Γκαίτε, του Πούσκιν, και μιας σειράς άλλων που αναφέρονται σε μία σειρά ιστορικά βιβλία.

Στη συνέχεια βέβαια και με πρόσχημα την αλληλεγγύη στο λαό μας, είχαμε την εμφάνιση και σχηματών που ήθελαν τη χειραγώγηση του αγώνα. Είχε αρχίσει ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις κυρίαρχες δυνάμεις που βλέποντας ότι δεν μπορούσαν να σταματήσουν την εξέλιξη, επιδίωκαν, η κάθε μια για λογαριασμό της, τον έλεγχο της περιοχής.

Επομένως και από την ιστορία της Επανάστασης του 1821 και από την ιστορία των άλλων κινήματων επιβεβαιώνεται ότι ο φιλελληνισμός και η αλληλεγγύη δεν έχουν αφηρημένο περιεχόμενο. Υπάρχει πάντα το ερώτημα: Αλληλεγγύη σε ποιον και για ποιον σκοπό; Αλληλεγγύη στους λαούς που αγωνίζονται για την ελευθερία, τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα ενάντια στην εθνική και κοινωνική καταπίεση που εξέφρασαν αυτοί που στην ιστορία έμειναν ως φιλέλληνες ή αλληλεγγύη ανάμεσα στους τυράννους και στους καταπιεστές που εξέφραζε η Ιερή Συμμαχία και οι αντιδραστικές δυνάμεις της εποχής;

Ο λαός μας σε όλες τις κρίσιμες καμπές και δέχθηκε την αλληλεγγύη και στηρίξε με την αλληλεγγύη του τους λαούς που αγωνίζονταν. Τα μηνύματα αυτά παραμένουν ιδιαίτερα διδακτικά και επίκαιρα σήμερα που οι λαοί έχουν να αντιμετωπίσουν την νέα τάξη πραγμάτων και τον ιμπεριαλισμό. Απέναντι στις δυνάμεις της αντίδρασης, του ιμπεριαλισμού και του κεφαλαίου, οι λαοί πρέπει να αντιτάξουν τη δική τους αλληλεγγύη, την αλληλεγγύη των εργαζομένων, την αλληλεγγύη των λαών.

Με αυτές τις σκέψεις θα τιμούμε πάντα τη μνήμη όλων εκείνων που στάθηκαν στο πλευρό του αγωνιζόμενου λαού μας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ιωάννης Μπανιάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Σιούφα, θα μου επιτρέψετε να σας συγχαρώ, καθώς και τον κ. Παυλόπουλο, για την πρωτοβουλία που είχατε για την καθιέρωση αυτής της γιορτής, για τον εορτασμό της Ημέρας του Φιλελληνισμού και από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Επίσης, για τη συμβολή που είχαν ο Δήμος Βύρωνα και ο Σύνδεσμος «Λόρδος Βύρων».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Και ο συνάδελφός σας κ. Ψαριανός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Ναι, και ο απών συνάδελφος σήμερα, λόγω άλλων υποχρεώσεων, κ. Ψαριανός. Φαντάζομαι ότι θα έλθει αργότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο όρος «φιλελληνισμός» είναι πολύ πιο παλιός απ' ό,τι ίσως πολλοί φανταζόμαστε. Υπήρχε στην αρχαιότητα, υπήρχε στο Μεσαίωνα και στην Αναγέννηση απέκτησε μάλιστα πολλές νέες διαστάσεις.

Στο 19ο αιώνα ο φιλελληνισμός παύει πια να αποτελεί απλή προέκταση της αρχαιολατρίας και ενσωματώνει ταυτόχρονα και μία έντονη διαμαρτυρία απέναντι στις συντηρητικές και καταπιεστικές κυβερνήσεις της Ευρώπης που δεν είναι καθόλου ευνοϊκά απέναντι στα απελευθερωτικά κινήματα και τις δημοκρατικές διαδικασίες.

Η δεύτερη και η τρίτη δεκαετία του 19ου αιώνα ήταν περίοδοι

κοινωνικής οπισθοδρόμησης. Η προωθητική δύναμη του διαφωτισμού, που πολιτικά είχε εκφραστεί με τις τρεις μεγάλες επαναστάσεις, την αγγλική, την αμερικανική και τη γαλλική, φαινόταν να έχει εξαντληθεί. Μέσα σε αυτό το τοπίο η εξέγερση των κατόικων μίας μικρής, όπως ήταν η Ελλάδα τότε, επαρχίας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας όσο ασήμαντη και αν φάνηκε στην αρχή στη συνέχεια απέκτησε συμβολικές διαστάσεις. Μία αληθινή λαϊκή επανάσταση που στρεφόταν κατά της πιο αυταρχικής και αυθαίρετης εξουσίας του τότε γνωστού κόσμου.

Πολύ γρήγορα σε Ευρώπη και Αμερική έγινε κατανοητό ότι συχνά αναλφάβητοι επαναστάτες επιτελούσαν ιστορικό έργο. Αυτό είναι το διεθνές περιβάλλον στο οποίο άνθισε ο νεότερος, για εκείνη την εποχή δηλαδή, φιλελληνισμός.

Τα λόγια του εθνικού μας ύμνου «τα 'σκίαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά» αφορούσαν όλη την Ευρώπη εκείνης της εποχής, γι' αυτό και η ελληνική επανάσταση βρήκε θερμή υποδοχή και είχε σοβαρή απήχηση και στην Ευρώπη, αλλά και στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και σε άλλες χώρες.

Με το φιλελληνισμό ξαναγεννιέται ο επαναστατικός κοσμοπολιτισμός του διαφωτισμού, όταν οι άνθρωποι αισθάνονταν πως είχαν ευθύνη για όλο τον κόσμο, όταν η επαναστατική εθνοσυνέλευση είχε μέλη από όλη την Ευρώπη, αλλά και από την Αμερική. Τι διαφορά αλήθεια από το σημερινό μίζερο, κυνικό κοσμοπολιτισμό του κεφαλαίου και της παγκοσμιοποίησης;

Στην Ελλάδα ήλθαν άνθρωποι από όλη την Ευρώπη, αλλά και από τις ΗΠΑ, που τότε ίσως ήταν το πιο προοδευτικό κράτος του κόσμου. Ο φιλελληνισμός επηρέασε την κοινή γνώμη και τις κυβερνήσεις και φυσικά βοήθησε ώστε η ελληνική ανεξαρτησία, ακόμη και στις δυσκολότερες στιγμές, μετά την πτώση του Μεσολογγίου και μετά την κατάληψη του μεγαλύτερου μέρους της Πελοποννήσου από τον Ιμπραήμ, να θεωρείται δεδομένη.

Πολλοί λένε σήμερα –κατά τη γνώμη μου απερίσκεπτα– ότι η Ελλάδα την ανεξαρτησία της την οφείλει στην ξένη επέμβαση, αλλά χωρίς τον αγώνα, τις μάχες και τις θυσίες, χωρίς το Μεσολόγγι, τη Χίο και τα Ψαρά και χωρίς το μεγάλο κίνημα του φιλελληνισμού είναι αδύνατον να σκεφθούμε την πρώτη Συνθήκη του Λονδίνου και τη Ναυμαχία του Ναβαρίνου.

Εξέχοντα ρόλο στο κίνημα του φιλελληνισμού έπαιξαν οι διανοούμενοι, ο Ουγκώ και ο Ντε Λακρουά στη Γαλλία, ο Γκαίτε, ο Σίλερ και ο Μίλερ στη Γερμανία, που είναι και οι γνωστότεροι. Η δική τους φωνή ήταν πολύ δύσκολο να αγνοηθεί εκείνη την εποχή. Και βέβαια πρώτος μεταξύ των διανοουμένων φιλελλήνων υπήρξε ο Λόρδος Βύρων, το τρομερό παιδί των σαλονιών της αγγλικής αριστοκρατίας, ο αγαπημένος ποιητής των ρομαντικών, που τον πείναι ο Γκαίτε, ο άνθρωπος που ήλθε, έζησε, αγωνίστηκε και πέθανε στην Ελλάδα, στο πολιορκημένο Μεσολόγγι τον Απρίλιο του 1924. Γι' αυτό και η ΕΠΟΝ, στα δύσκολα χρόνια της αντίστασης, έδωσε στο λόγο των σπουδαστών της το όνομα του Λόρδου Βύρωνα. Ορθά και σήμερα το ελληνικό Κοινοβούλιο τιμά τη μνήμη του Λόρδου Βύρωνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φιλελληνισμός και η διεθνής αλληλεγγύη την περίοδο της Ελληνικής Επανάστασης, στέλνουν ένα διαχρονικό μήνυμα αξιών που πρέπει να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού: εθνική κυριαρχία, ανεξαρτησία, ελευθερία, δημοκρατία, δικαιοσύνη και προπάντων αγώνας για το δίκαιο και την ισότητα. Ταυτόχρονα, υπογραμμίζουν την ανάγκη ενός νέου διεθνισμού στην εποχή μας κατά της βαρβαρότητας του ιμπεριαλισμού και της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης που ισοπεδώνουν αυτές τις αξίες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπανιά.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, γνωρίζετε πολύ καλά ότι ο ομιλών είναι ένας άνθρωπος του χωριού, της επαρχίας, δεν είναι των Αθηνών. Έχω, όμως, μία συνήθεια. Περιδιαβαίνοντας τους δρόμους της Αθήνας, καταγράφω τα graffiti των τοίχων και ένα μικρό απάνθισμα σας το φέρνω σήμερα εδώ, για να το ακούσετε.

Λένε, λοιπόν, κάποιοι νεολαίοι κάποιων χώρων «κρεμάλα στους

ελληνόψυχους», το πρώτο, «σκοτώστε τους Έλληνες που γεννάνε Έλληνες», το δεύτερο, «Έλληνας είσαι και φαίνεσαι», το τρίτο, «ο πατριωτισμός είναι επαρχιωτισμός», το τέταρτο. Μπορώ να σας αραδιάσω πολλά ακόμα, δεν θα το κάνω.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι στην ίδια τη χώρα μας υπάρχει ένας ελληνικός ανθελληνισμός, ένα ρεύμα σκέψης, μία σχολή σκέψης που θεωρεί απορριπτικά την ελληνική πατρίδα. Εδώ αρχίζουν τα ερωτήματα. Πώς μπορούμε να μιλάμε για φιλελληνισμό, όταν σ' ένα τμήμα της νεολαίας μας υπάρχει ένα μεγάλο έλλειμμα εθνικής αυτογνωσίας;

Πώς μπορούμε, εκλεκτοί συνάδελφοι, να μιλάμε για φιλελληνισμό, όταν οι νέοι μας, βγαίνοντας από τα σχολεία, δεν έχουν κατανοήσει την παγκόσμια πολιτική συνεισφορά του Ελληνισμού, την πολιτιστική συνεισφορά του Ελληνισμού, τη διαχρονικότητα και την οικουμενικότητα του Ελληνισμού; Τέλος, πώς μπορούμε σήμερα εμείς να μιλάμε για φιλελληνισμό, όταν κάποιοι εξομολογούν την αγάπη προς την πατρίδα με το φασισμό και το ρατσισμό;

Τα λέω αυτά, διότι εμείς θέλουμε να στείλουμε ένα μήνυμα με την ευκαιρία της σημερινής επετείου, του σημερινού εορτασμού. Το ζητούμενο είναι να μάθουμε ποιοι είμαστε, να αποκτήσουμε εθνική αυτογνωσία. Καλά θα κάνουμε, λοιπόν, να μην ψάχνουμε για φιλέλληνες.

Ήμουν στην Αγγλία δύο χρόνια. Δεν έχω ακούσει για φιλοάγγλους, οι Άγγλοι να μιλάνε για φιλοάγγλους ή οι Γάλλοι για φιλογάλλους. Εμείς γιατί θα πρέπει να ψάχνουμε συνεχώς για φιλέλληνες; Το ζητούμενο είναι να γίνουμε εμείς οι πρώτοι φιλέλληνες και με τις πράξεις μας να μην πληγώνουμε διαρκώς την πατρίδα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε ένας λαός βαθιά συναισθηματικός. Εξαιτίας αυτού του συναισθηματισμού μας, κυριευόμαστε από μία ψευδαίσθηση, από την ψευδαίσθηση ότι και στην εξωτερική πολιτική μπορεί να υπάρξει συναισθήματα. Ψάχνουμε, λοιπόν ή θεωρούμε ότι υπάρχουν –είτε στη Γαλλία είτε στην Αγγλία είτε στην Αμερική, δεν ξέρω πού αλλού, στη Γερμανία– αποθέματα φιλελληνισμού και ότι θα υπάρξουν κάποιοι φιλέλληνες που κάποια ώρα που κινδυνεύουμε, θα τρέξουν να μας διασώσουν.

Η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Η αλήθεια είναι ότι στην εξωτερική πολιτική δεν υπάρχουν συναισθήματα, υπάρχει γεωπολιτική και γεωστρατηγική σκοπιμότητα και συμφέροντα.

Η χώρα μας, αγαπητοί συνάδελφοι, μεγαλούργησε όταν συνέβησαν δύο πράγματα ταυτοχρόνως: όταν ήμασταν ενωμένοι στο εσωτερικό μας, άρα είχαμε ένα αρραγές εσωτερικό μέτωπο, και, δεύτερον, όταν μιλούσαμε με τις μεγάλες δυνάμεις της εκάστοτε ιστορικής περιόδου με τη γλώσσα των συμφερόντων και μόνο. Άρα, λοιπόν, το μήνυμα που θα πρέπει να εκπέμπουμε είναι το εξής: Ας μην ψάχνουμε να βρούμε φιλέλληνες στο εξωτερικό προκειμένου να ανακόψουμε τη δική μας παρακμή και πτώση ή προκειμένου να καλύψουμε τα δικά μας ελλείμματα σε διαφόρους τομείς. Εμείς οι ίδιοι, με τις δικές μας και μόνο δυνάμεις, μπορούμε να σταθούμε στα πόδια μας, μπορούμε να σταθούμε όρθιοι και μπορούμε να δημιουργήσουμε φιλέλληνες. Το ζητούμενο όμως είναι εμείς οι ίδιοι να είμαστε οι πρώτοι φιλέλληνες!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροτούλη.

Το λόγο έχει η τέως Πρόεδρος της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, είναι αξιέπαινη η πρωτοβουλία και του κυρίου Προέδρου και του Υπουργού Εσωτερικών να καθιερώσουμε αυτή την Ημέρα του Φιλελληνισμού. Χρειαζόταν, όχι μόνο για να ανατρέχουμε στο παρελθόν και να τιμούμε εκείνους που συνέβαλαν αποτελεσματικά στην αναγέννηση του έθνους και στη δημιουργία του σημερινού κράτους, αλλά ταυτόχρονα να βγάζουμε συμπεράσματα και να κάνουμε την προβολή τους στο παρόν.

Τότε οι φιλέλληνες στράφηκαν προς την Ελλάδα με πάθος καθώς στην Ευρώπη επικρατούσε το ρεύμα του Διαφωτισμού, ο οποίος ανέτρεχε στη μοναδική πηγή έμπνευσης, τον ελληνικό πολιτισμό, το ελληνικό πνεύμα, το οποίο είχε ως επίκεντρο του

ενδιαφέροντός του τον άνθρωπο, την αξία του και προπαντός την ελευθερία του. Έτσι οι φιλέλληνες διοχέτευαν το απόθεμα του ενθουσιασμού τους στην Ελλάδα και είδαμε, όπως ανέπτυξαν όλοι, τι προσέφεραν για να δημιουργηθεί η σημερινή Ελλάδα.

Σήμερα υπάρχουν φιλέλληνες, αλλά οι φιλέλληνες αυτοί έχουν και μία απαίτηση για ανταπόκριση. Ξέρουμε πόσοι μας βοήθησαν και μας βοηθούν σε διεκδικήσεις μας. Ας πούμε, στη διεκδίκηση των Γλυπτών του Παρθενώνα είναι σταθερή η συμβολή φιλελληνικών οργανώσεων και ατόμων. Μας βοήθησαν αποτελεσματικά στη διεκδίκηση των Ολυμπιακών Αγώνων και σήμερα, εν όψει των εκκρεμών και σοβαρών εθνικών θεμάτων που έχουμε, ιδίως έναντι γειτόνων μας, γυρίζουμε προς τους φιλέλληνες, προσδοκούμε και έχουμε συμπαράσταση φιλελλήνων. Αλλά και αυτοί σήμερα απαιτούν κάτι από μας. Απαιτούν ανταπόκριση, απαιτούν συνέπεια, απαιτούν προώθηση και ενίσχυση της δικής τους προσφοράς. Και δεν είμαι βέβαιη ότι πάντοτε την έχουν, γιατί κατά κάποιον τρόπο συνεχίζουμε να διαπνεόμαστε από μία αίσθηση, ότι λόγω του παρελθόντος μας ή λόγω και της πρόσφατης Ιστορίας μας έχουμε απαίτηση οι άλλοι να μας βοηθούν, ότι τρόπον τινά είναι υποχρεωμένοι. Στη σημερινή παγκόσμια κοινωνία δεν υπάρχουν τέτοιου είδους στάσεις με αποτέλεσμα. Γι' αυτό λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι η καθιέρωση αυτής της ημέρας είναι και γι' αυτό, για να μας υπενθυμίζει όχι μόνο τι προσέφεραν οι φιλέλληνες αλλά και ποιες είναι οι υποχρεώσεις μας σήμερα έναντι των σύγχρονων φιλελλήνων. Πιστεύω ότι κάθε φορά που γιορτάζουμε αυτή την ημέρα θα κάνουμε και έναν απολογισμό για να δούμε πού βρισκόμαστε και πώς προχωράμε.

Γι' αυτό και πάλι τιμώ αυτή την ημέρα και την πρωτοβουλία που είχαμε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κυρία Πρόεδρε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμούμε σήμερα, για πρώτη φορά, την Ημέρα του Φιλελληνισμού και της Διεθνούς Αλληλεγγύης που καθιερώθηκε με κοινή πρωτοβουλία όλων μας, και τιμάται τη 19η Απριλίου, ημέρα του θανάτου του Λόρδου Βύρωνα. Του ανθρώπου που με το πνεύμα και την ιστορία του είναι το σύμβολο του φιλελληνισμού. Αυτός και με μια πόλη, το Μεσολόγγι, θα μπορούσαν να είναι -και θα έπρεπε να είναι- διαχρονικά σύμβολα του φιλελληνισμού.

Κανένας άλλος λαός, κανένα άλλο έθνος, κανένας άλλος τόπος στην παγκόσμια ιστορία δεν γνώρισε αυτό το μεγάλο πρόνομο που γνώρισε ο τόπος μας, να δημιουργηθεί ένα παγκόσμιο, πραγματικό, κίνημα στήριξης ενός λαού που αγωνίζεται. Κίνημα το οποίο δεν οφείλεται σε κυβερνήσεις, αλλά σε ανθρώπους. Ανθρώπους ανιδιοτελείς, ανθρώπους επώνυμους και ανώνυμους, -πολλούς τους ξέρουμε, άλλους δεν τους μάθαμε ποτέ- ανθρώπους οι οποίοι πολέμησαν με το σπαθί ή με τη γραφίδα και δημιούργησαν αυτό το κίνημα, το οποίο έχει γίνει ένα πραγματικό ορόσημο για την ιστορία της ανθρωπότητας.

Το ερώτημα είναι γιατί δημιουργήθηκε αυτό το κίνημα του φιλελληνισμού, ποια είναι η αιτία, ποια είναι η ρίζα. Έχω την εντύπωση ότι η ρίζα και η αιτία βρίσκονται, αν καλοσκεφθεί κανείς, στο περίφημο άγαλμα της Αθηνάς, η οποία σκύβει πάνω από το δόρυ της. Η Αθηνά, συμβολίζοντας το πνεύμα, το δόρυ τον αγώνα. Πρόκειται για μια μοναδική, στην παγκόσμια ιστορία, συμπίεση ανάμεσα στο πνεύμα και στον αγώνα. Στο πνεύμα το οποίο καταξίωσε τον άνθρωπο και την αξία του και στον αγώνα που δεν υπήρξε ποτέ επιχείρηση κατάκτησης, αλλά πάντοτε αγώνισμα ελευθερίας.

Όλοι λοιπόν αυτοί οι άνθρωποι, συναισθανόμενοι τι σημαίνει για την ανθρωπότητα, για τον πολιτισμό μας, ο αγώνας για την ελευθερία και το πνεύμα, με επίκεντρο την κοινωνική δικαιοσύνη, δημιούργησαν αυτό το μεγάλο κίνημα, το κίνημα του Φιλελληνισμού.

Πενήντα χρόνια πριν, τέτοιες μέρες, τέλος Μάη του 1959, ο Αντρέ Μαλρό στην Ακρόπολη, ως Υπουργός Πολιτισμού, όταν

άναβαν τα φώτα της και τότε για πρώτη φορά έβγαине η Ακρόπολη απ' αυτήν τη μυστική γοητεία της χιλιόχρονης νύχτας και έδειχνε το έκπαγλο κάλος της σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, είχε πει εκείνη την περίφημη φράση ότι «μια κρυφή Ελλάδα αναπαύεται στην καρδιά των ανθρώπων της Δύσης».

Πραγματικά, όταν αυτή η κρυφή Ελλάδα φανερώθηκε, όταν η σπίθα έγινε πυρκαγιά –για να το πω έτσι- στην καρδιά των ανθρώπων, γεννήθηκε ο Φιλελληνισμός.

Τιμούμε σήμερα, όπως αρμόζει, την Ημέρα του Φιλελληνισμού. Αλλά ως Έλληνες έχουμε και ένα μεγάλο χρέος. Να μην ξεχνάμε ποτέ γιατί μας αγάπησαν και γιατί αγωνίστηκαν αυτοί οι άνθρωποι. Και ότι δεν έχουμε μόνο παρελθόν, για το οποίο πρέπει να είμαστε υπερήφανοι. Έχουμε και μέλλον που πρέπει να το διεκδικήσουμε. Και τούτες τις κρίσιμες μέρες η περίσκεψη πρέπει να περισσεύσει κυρίως ως προς αυτό το σημείο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προη-

γουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι οκτώ μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί - δάσκαλοι από το Δημοτικό Σχολείο Κολυμπαρίου Κισσάμου Χανίων.

Τους καλωσορίζουμε και τους ευχόμαστε καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τους πληροφορούμε ότι παρακολουθούν ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τον εορτασμό της Ημέρας του Φιλελληνισμού και της Διεθνούς Αλληλεγγύης. Πριν από λίγο έγινε και άλλη ειδική συνεδρίαση για τον εορτασμό της μάνας.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής για τον εορτασμό της Ημέρας του Φιλελληνισμού και της Διεθνούς Αλληλεγγύης και πριν εισέλθουμε στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, θα διακόψουμε για να μεταβούμε στο χώρο του Εντευκτηρίου όπου θα πραγματοποιηθεί ειδική εκδήλωση για τον εορτασμό της Ημέρας του Φιλελληνισμού και της Διεθνούς Αλληλεγγύης και παρουσίαση της νέας ειδικής αναμνηστικής σειράς γραμματοσήμων με τη μορφή του Λόρδου Βύρωνα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενικής Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα τα δικαιώματα της νεολαίας στη μόρφωση, στον πολιτισμό και στον αθλητισμό.

Σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι είκοσι πέντε λεπτά της ώρας, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, με πρωτοβουλία της οποίας πραγματοποιείται η σημερινή συνεδρίαση, είναι, επίσης, είκοσι πέντε λεπτά της ώρας και των Προέδρων των τριών άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων είκοσι λεπτά της ώρας και των Υπουργών δέκα λεπτά της ώρας.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί. Στη συζήτηση συμμετέχουν έως δύο Υπουργοί.

Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά της ώρας. Ο χρόνος ομιλίας του Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών, πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα θέματα που εγείρει, με το αίτημά της για τη σημερινή συζήτηση, η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Παπαρήγα είναι ιδιαίτερα σοβαρά, κρίσιμα και επίκαιρα. Αφορούν τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που προωθούνται, την επιχειρηματικότητα και την απασχόληση, την παιδεία και τα δικαιώματα των νέων. Αφορούν ζητήματα εξαιρετικά επίκαιρα, τόσο γιατί βρισκόμαστε μόλις ένα μήνα πριν από τις Ευρωεκλογές, όσο και γιατί αύριο τιμούμε την Ημέρα της Ευρώπης. Αφορούν ζητήματα κρίσιμα, γιατί συνδέονται με την πιο σφοδρή οικονομική κρίση που γνώρισε η ανθρωπότητα τα τελευταία 80 χρόνια. Αφορούν ζητήματα καθοριστικής σημασίας, γιατί ορίζουν το σήμερα και το αύριο της νέας γενιάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτ' απ' όλα, θέλω να πω ότι είμαστε περήφανοι για την ένταξη της πατρίδας μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Σε δύσκολους καιρούς, παραμερίζοντας τη στείρα εσωτερική αντίδραση, η Ελλάδα έγινε ισότιμο μέλος της μεγαλύτερης ένωσης λαών και κρατών. Έτσι, θεμελιώθηκε η δημοκρατική σταθερότητα, με τρόπο που δεν έχει ιστορικό προηγούμενο. Ενισχύθηκε η δυνατότητα της πατρίδας μας να προασπίζεται την ειρήνη και τα εθνικά της συμφέροντα. Διασφαλίστηκαν τεράστιοι πόροι για την οικονομική και κοινωνική σύγκλιση.

Βεβαίως, ξέρουμε ότι στα χρόνια που πέρασαν σπαταλήθηκαν μεγάλα κοινοτικά κονδύλια. Εκείνοι που είχαν την εξουσία -σχεδόν για ένα τέταρτο του αιώνα- οφείλουν να εξηγήσουν τι έγινε. Πώς μπόρεσαν να αυξήσουν το δημόσιο χρέος από το 30% του Α.Ε.Π. στο 100% (!) πώς μπόρεσαν, στην πιο ευνοϊκή διεθνή συγκυρία, να ανεβάσουν την ανεργία από το 3% στο 11,3%.

Ταυτόχρονα, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε όλοι ότι χωρίς τους κοινοτικούς πόρους δεν θα γίνονταν τα έργα που έγιναν. Δεν θα μπορούσαν να σταθούν οι αγρότες μας στο έντονα ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον. Δεν θα μπορούσαμε να αλλάξουμε την εικόνα του τόπου μας.

Υπογραμμίζω ότι στη νέα προγραμματική περίοδο, πέρα από τα 18 δις ευρώ των αγροτικών επιδοτήσεων, η χώρα πρόκειται να εισπράξει από τα κοινοτικά ταμεία περίπου 24 δις ευρώ. Είναι και

αυτό μια σημαντική επιτυχία της πολιτικής μας. Να θυμίσω μόνο πως, όταν διεκδικούσαμε τους πόρους αυτούς, η Αξιωματική Αντιπολίτευση έβαζε τον πήχη πιο κάτω από τα 19 δις ευρώ.

Θέλω να κάνω και μια διευκρίνιση: Σε μια ένωση 27 κρατών είναι φυσικό να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις. Η συμμετοχή στην ευρωπαϊκή οικογένεια δεν είναι μια στατική παρουσία. Είναι ένας διαρκής αγώνας, που οφείλουμε να τον δίνουμε όλοι μαζί (όχι σαν αιρετικοί, όχι σαν αντίπαλοι, όχι σαν ξένοι, αλλά ως ισότιμοι εταίροι). Και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο στη σημερινή εποχή της αλληλεξάρτησης των οικονομιών, ισχύει κυρίως στις σημερινές δύσκολες περιστάσεις για ολόκληρο τον κόσμο.

Όλοι ξέρουμε ότι καμιά χώρα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει από μόνη της τα παγκόσμια προβλήματα. Καμιά οικονομία δεν μπορεί να αντιμετωπίσει μόνη ούτε τα αίτια ούτε τις συνέπειες της κρίσης. Έτσι, αναδεικνύεται -ίσως περισσότερο από ποτέ- η σπουδαιότητα της συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αναδεικνύεται η αξία της συλλογικότητας και της συνεργασίας.

Οι πολίτες αντιλαμβάνονται καλά πόσο πιο δύσκολα θα ήταν τα πράγματα αν στους κρίσιμους καιρούς της πρώτης μεταπολεμτικής περιόδου επικρατούσαν οι δογματισμοί του παρελθόντος και οι άκρατοι λαϊκισμοί. Με διορατικότητα, με σκληρή προσπάθεια, με ρεαλισμό και όραμα, η Ελλάδα κατέκτησε το πλεονέκτημα της συμμετοχής σε κοινούς ευρωπαϊκούς δρόμους. Στο δίλημμα «ευρωπαϊκός ή τρίτος δρόμος», η χώρα επέλεξε την ευρωπαϊκή προοπτική. Κατακτήσαμε, έτσι, δυνατότητες που ποτέ δεν θα αποκτούσαμε. Αποκτήσαμε δικαιώματα που τα αξιοποιούμε στο αμέριστο. Βεβαίως, έχουμε και υποχρεώσεις που δεν μπορεί να αγνοούμε. Εύκολα συνθήματα και λαϊκισμοί και φαινομένους αντίθετα παραπλανούν, ισοπεδώνουν και αφαιρούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έχουμε πει, περνούμε μια πολύ δύσκολη περίοδο, που απαιτεί αυτοσυγκράτηση, συνεννόηση, προσήλωση στα πιο κρίσιμα ζητήματα. Η παγκόσμια οικονομική θύελλα συνταράσσει όλες τις χώρες του κόσμου, επηρεάζει όλες τις οικονομικές δραστηριότητες, δημιουργεί πολύ σοβαρά κοινωνικά προβλήματα. Η ανεργία είναι σήμερα σε φάση παγκόσμιας έκρηξης. Στην Ευρώπη έχει πληγεί έως τώρα πάνω από τέσσερα εκατομμύρια άνθρωποι, και σε πολλές χώρες καταγράφει ρεκόρ δεκαετιών: στην Ισπανία ξεπέρασε το 17% (και η πρόβλεψη για τη χώρα αυτή είναι πολύ χειρότερη ακόμα) στην Αγγλία αυξάνεται με τον ταχύτερο ρυθμό που γνώρισε από τότε που επίσημα καταγράφεται, από το 1971 δηλαδή. Τα δημόσια οικονομικά χειροτερεύουν σε όλες τις χώρες. Το έλλειμμα προβλέπεται να φτάσει στην Ευρωζώνη το 5,3% του ΑΕΠ, στην Ισπανία το 8,6%, στη Γαλλία το 6,6%, στην Πορτογαλία το 6,5%. Οι ρυθμοί ανάπτυξης υποχωρούν σε όλο τον κόσμο. Η Ευρωζώνη βυθίζεται σε ύφεση, και μάλιστα της τάξης του 4% του ΑΕΠ. Η Γερμανία στο -5,4%, η Ισπανία στο -3,2%.

Βεβαίως -και αναπόφευκτα- υπάρχουν συνέπειες και στη χώρα μας: στα δημόσια οικονομικά, στους ρυθμούς της ανάπτυξης, στην ανεργία και την εργασιακή πραγματικότητα, στην καθημερινότητα των οικονομικά ασθενέστερων. Ένα ωστόσο είναι εμφανές: Οι επιπτώσεις στη χώρα μας είναι πιο ήπιες σε σχέση με πολλές άλλες χώρες. Μόνο η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν το βλέπει αυτό. Όπως δεν έβλεπε έως πρόσφατα και καμιά διεθνή κρίση!

Οφείλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς: Οι επόμενοι μήνες είναι κρίσιμοι για την οικονομία και είναι δύσκολοι για την κοινωνία γενικότερα. Είναι καθοριστικοί για το μέλλον του τόπου. Το πιο μεγάλο, το πιο σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα της περιόδου που διανύουμε αφορά την απασχόληση. Το θετικό είναι ότι στα προηγούμενα χρόνια πετύχαμε μια σταδιακή, σταθερή, σοβαρή αποκλιμάκωση: από το 11,3% που ήταν η ανεργία το Μάρτιο του 2004, περιορίστηκε στο 7,2% το τρίτο τρίμηνο του 2008 και από το 21% που ήταν για τους νέους, μειώθηκε στο 15,5%. Δεν λέω ότι δεν εξακολουθούσε να είναι υψηλή, αλλά, εν πάση περιπτώσει, οι δείκτες είναι σαφείς και καταγράφουν σοβαρή πτώση.

Ωστόσο, μετά το ξέσπασμα της κρίσης, είναι αλήθεια ότι τα πράγματα άλλαξαν. Η Κυβέρνηση διαμόρφωσε άμεσα συγκροτημένο σχέδιο για την αντιμετώπιση της νέας, δυσμενούς πραγματικότητας. Ανάμεσα στ' άλλα, βάλαμε δύο βασικούς στόχους: να στηρίξουμε τις ευπαθείς ομάδες και να θωρακίσουμε την απασχόληση.

Καταρτίσαμε γι' αυτό ολοκληρωμένα προγράμματα, με εθνικούς και κοινωνικούς πόρους που, συνολικά, φτάνουν τα 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ και θα διατεθούν σε 1.300.000 εργαζόμενους και ανέργους. Στήριζουμε τους οικονομικά ασθενέστερους συμπολίτες μας, εξαντλώντας κάθε δυνατότητα (βεβαίως, στα περιθώρια που υπάρχουν). Αναφέρω ειδικότερα:

- Έκτακτο επίδομα κοινωνικής συνοχής.
- Οικονομική ενίσχυση στους εγγεγραμμένους ανέργους.
- Πρόσθετη στήριξη στους ανέργους που είχαν πάρει στεγαστικά δάνεια.

- Επιδότηση ενοικίου σε 120.000 δικαιούχους.
- Άτοκα δάνεια σε πολύτεκνους, σε άτομα με αναπηρία και σε πυρόπληκτους.

- Εισοδηματική πολιτική με έγνοια για τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους.

- Διεύρυνση του Προγράμματος Κοινωνικού Τουρισμού.

- Αποζημιώσεις στους αγρότες 500 εκατ. ευρώ.

Βάλαμε σε εφαρμογή εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση και δίνουμε πρώτη προτεραιότητα στους νέους. Πιο ειδικά:

1. Μετατρέπεται το επίδομα ανεργίας σε επίδομα για τη στήριξη της απασχόλησης, έτσι ώστε, με κόστος 300 εκατ. ευρώ, να προωθηθούν σε θέσεις εργασίας 60.000 άνεργοι.

2. Εφαρμόζουμε πρόγραμμα κατάρτισης, ύψους 50 εκατ. ευρώ, σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που δίνει τη δυνατότητα σε 8.000 εργαζόμενους να καλύψουν τις αποδοχές που χάνουν εξαιτίας της μείωσης του χρόνου εργασίας.

3. Στήριζουμε, με δαπάνη 48 εκατ. ευρώ, τη διατήρηση των θέσεων εργασίας σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

4. Προκηρύχθηκαν, με δαπάνη 230 εκατ. ευρώ, προγράμματα κατάρτισης με εγγυημένη απασχόληση στις κατασκευές, τον τουρισμό και τα λεγόμενα «πράσινα» επαγγέλματα.

5. Επιχορηγείται με 50 εκατ. ευρώ η πρόσληψη από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις 50.000 εποχικά εργαζομένων.

6. Ενισχύουμε την αυτοαπασχόληση με ένα πρόγραμμα 105 εκατ. ευρώ.

7. Επιδοτούμε με 150 εκατ. ευρώ τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, προσανατολισμένων στις τοπικές ανάγκες.

8. Εφαρμόζουμε προγράμματα κατάρτισης για άτομα με ειδικές ανάγκες, για μακροχρόνια ανέργους και για παλιννοστούντες, με δαπάνη 160 εκατ. ευρώ περίπου.

Πέρα από αυτά, κινητοποιούμε ειδικά για τη νέα γενιά πρόσθετους, πρωτοφανείς σε ύψος πόρους. Πιο συγκεκριμένα, μέσα στο χρόνο 6.000 νέοι γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί και άλλοι επιστήμονες θα πάρουν 15.000 ευρώ ο καθένας για ένα δικό τους επαγγελματικό ξεκίνημα μπαίνει σε εφαρμογή το ειδικό πρόγραμμα «Μία αρχή, μία ευκαιρία», ύψους 160 εκατ. ευρώ, που δίνει σε 40.000 νέους τη δυνατότητα να αποκτήσουν επαγγελματική προώθηση, με πλήρη μισθό, με ασφαλιστική και ιατροφαρμακευτική κάλυψη. Εφαρμόζεται διετές πρόγραμμα 100 εκατ. ευρώ, που δίνει σε 10.000 νέες και νέους τη δυνατότητα να βρουν δουλειά σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Επιδοτούμε με 44 εκατ. ευρώ πρόγραμμα κατάρτισης στην πληροφορική, που καλύπτει 34.000 νέες και νέους.

Αυτά τα προγράμματα θεωράζουν σε μεγάλο βαθμό -δεν λέω απόλυτα- την απασχόληση. Τα πιο πολλά, ταυτόχρονα, στηρίζουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Παρ' όλα αυτά, ορισμένες επιχειρήσεις προχωρούν σε περιορισμό του χρόνου εργασίας και αυτό είναι μια εξαιρετικά δυσάρεστη εξέλιξη. Ακόμη χειρότερη όμως -και θέλω να το τονίσω- θα ήταν η προοπτική της κατάρρευσής τους, με συνέπεια την απόλυση όλων των εργαζομένων. Θέλω σήμερα, λοιπόν, να επαναλάβω μια πολύ καθαρή θέση: Η σημερινή συγκυρία δεν μπορεί να χρησιμοποιείται σαν πρόσχημα για -αδικαιολόγητη- μετατροπή των εργασιακών σχέσεων. Η αντιμετώπιση των όποιων έκτακτων προβλημάτων μπορεί και πρέπει να γίνεται μόνο στο πλαίσιο των νόμων και μόνο κατόπιν διαλόγου με τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Πέρα από όλα αυτά, η έγνοια μας για τους νέους εκφράζεται ακόμη πιο έντονα στις πολιτικές για την κοινωνική ασφάλιση. Προχωρήσαμε στη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, με έναν κυρίως στόχο: να κληροδοτήσουμε στις επόμενες γενιές ισχυρούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης, αλλά και δίκαιους ασφαλιστικούς κανόνες.

Έμπρακτη έκφραση αυτού του στόχου είναι και η θέσπιση του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών, ενός λογαριασμού οι πόροι του οποίου προέρχονται από συγκεκριμένες πηγές: το 10% από τα έσοδα των αποκρατικοποιήσεων το 4% από τα ετήσια έσοδα του ΦΠΑ το 10% από τα έσοδα που εισπράττονται ως κοινωνικός πόρος για ασφαλιστικούς φορείς. Με τον τρόπο αυτό, αποταμιεύουμε σήμερα για τις γενιές του αύριο.

Για τον ίδιο σκοπό, για τη διασφάλιση της νέας γενιάς, προχωρούμε στον εκσυγχρονισμό και τη διοικητική αναδιοργάνωση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Σύντομα μπαίνει σε εφαρμογή και η υποχρεωτική χρήση της Κάρτας Κοινωνικής Ασφάλισης, με έναν, μοναδικό για κάθε πολίτη Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, τον λεγόμενο «ΑΜΚΑ». Είναι μια σημαντική καινοτομία, που θα διευκολύνει κάθε εργασιακή, συνταξιοδοτική και ιατροφαρμακευτική συναλλαγή του πολίτη.

Με μία φράση: Όλες οι μεταρρυθμίσεις έχουν κεντρικό γνώμονα την αλληλεγγύη των γενεών. Δεν έγιναν για να ωφεληθεί... η Κυβέρνηση! Αντιθέτως, η Κυβέρνηση ανέλαβε σοβαρό πολιτικό κόστος γνωρίζοντας ότι τα οφέλη θα φανούν στα επόμενα χρόνια. Πήραμε δύσκολες αποφάσεις γνωρίζοντας ότι μόνον έτσι διασφαλίζονται τα πραγματικά συμφέροντα της νέας γενιάς. Προχωρούμε σε αλλαγές, για να εξασφαλίσουμε σιγουριά και ασφάλεια στους νέους. Αυτή είναι η πολιτική της υπευθυνότητας. Και αυτήν την πολιτική εφαρμόζουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αγώνας των νέων για δημιουργία και απασχόληση, για την καταξίωση και την πρόδοό τους συνδέεται με δύο βασικές προϋποθέσεις: την εκπαίδευση και την ανάπτυξη.

Ξεκινώντας από το πρώτο, χρειάζεται κατ' αρχάς να είμαστε ειλικρινείς, για να προσεγγίσουμε υπεύθυνα και ρεαλιστικά την πραγματικότητα. Ξέρουμε όλοι ότι ο 21ος αιώνας βρήκε το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα καθηλωμένο και στάσιμο με συσσωρευμένες χρόνιες αδυναμίες με ανύπαρκτη την αξιολόγηση και τη λογοδοσία με το μύθο της δωρεάν παιδείας να μεταφράζεται στο πιο βαρύ οικονομικό φορτίο για κάθε ελληνική οικογένεια με το δημόσιο πανεπιστήμιο να μεταβάλλεται σε πεδίο μικροκομματικών συγκρούσεων.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, να εξωραϊσω την πραγματικότητα. Όμως, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν το γεγονός ότι στα προηγούμενα χρόνια καλύψαμε σημαντικό δρόμο. Από την πρώτη στιγμή, δρομολογήσαμε στοχευμένη μεταρρυθμιστική στρατηγική, με ξεκάθαρο στόχο την ποιοτική αναβάθμιση της εκπαίδευσης. Αντιμετωπίσαμε -και το ξέρετε όλοι αυτό- άρνηση διαλόγου και ακραίες συμπεριφορές. Αντιμετωπίσαμε στείρες κομματικές αντιδράσεις. Αντιμετωπίσαμε τη σύμπλευση πολιτικών δυνάμεων με βολεμένα συμφέροντα, που βαφτίζουν τη συντήρηση, τάχα, «πρόοδο»!

Παρ' όλα αυτά, έγιναν σημαντικά βήματα: για πρώτη φορά εφαρμόζεται σύστημα αξιολόγησης άνοιξε ο δρόμος για τη διεθνοποίηση της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης μπήκε σε εφαρμογή ο νόμος για τη Δημόσια Ανώτατη Εκπαίδευση άρχισε η σύνδεση της εκπαίδευσης με τα επαγγέλματα του μέλλοντος προχωρά η επένδυση στις νέες τεχνολογίες.

Τα ερωτήματα που τίθενται τώρα -και τίθενται για όλες τις πολιτικές δυνάμεις- είναι συγκεκριμένα και απολύτως ξεκάθαρα: Αντισταθμίζαμε, ναι ή όχι, τα μηνύματα των καιρών; Απαντούμε, ναι ή όχι, στις απαιτήσεις της εποχής; Θέλουμε, ναι ή όχι, να δώσουμε στα παιδιά μας τα εφόδια που χρειάζονται; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ερωτήματα αυτά μας αφορούν όλες και όλους: αφορούν την Κυβέρνηση, αλλά και την Αντιπολίτευση αφορούν την εκπαιδευτική κοινότητα, αλλά και την κοινωνία στο σύνολό της αφορούν κάθε πολίτη χωριστά. Οφείλουμε λοιπόν να εργαστούμε χωρίς προκαταλήψεις, χωρίς φανατισμούς, χωρίς ιδεοληψίες, χωρίς κομματικές εμμονές.

Από την αρχή του χρόνου, όταν φέραμε το θέμα στη Βουλή, υπογράμμισα τον εθνικό χαρακτήρα αυτής της προσπάθειας. Ξεκίνησαμε από δύο κοινές -πιστεύω- διαπιστώσεις.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Η πρώτη αφορά στο σημερινό Λύκειο. Η αλήθεια είναι ότι έχει χάσει τη γενικότερη μορφωτική αποστολή του. Εγκλωβίζει τους

μαθητές σε μια στείρα αποστήθιση. Μετατράπηκε σε προθάλαμο εξετάσεων για την Ανώτατη Εκπαίδευση.

Η δεύτερη αφορά στο εξεταστικό σύστημα. Η αντικειμενικότητά του είναι δεδομένη. Η αλήθεια όμως είναι ότι συνθλίβει τα παιδιά ανάμεσα στο σχολείο, το φροντιστήριο, τα ιδιαίτερα μαθήματα. Εκτρέφει την παραπαιδεία και τη φοιτητική μετανάστευση. Κρίνει τη μεταλυκειακή πορεία του μαθητή μέσα στις λίγες μέρες των εξετάσεων -και αυτό, πολλές φορές, είναι πολύ άδικο.

Εργαζόμαστε, λοιπόν, για ένα νέο Λύκειο και ένα νέο εξεταστικό σύστημα. Θέλουμε ένα εξεταστικό σύστημα απαλλαγμένο από τις αδυναμίες του σημερινού, ταυτόχρονα όμως αξιόπιστο, δίκαιο, αντικειμενικό και ικανό να δίνει στα παιδιά περισσότερες ευκαιρίες. Ταυτόχρονα, προετοιμάζουμε το νέο, ποιοτικό και αυτόνομο Λύκειο -προσανατολισμένο στην ανάπτυξη κριτικής σκέψης και όχι στη στείρα απομνημόνευση διασκορπισμένων -ενίοτε, ίσως, μη χρήσιμων- πληροφοριών με μειωμένη διδακτέα ύλη με λίγα υποχρεωτικά μαθήματα και με περισσότερα επιλογής με ευρεία χρήση του Διαδικτύου με μαθήματα πολιτισμού, τέχνης και αθλητισμού.

Επιπλέον, αναπτύσσουμε στοχευμένες δράσεις στην κατεύθυνση της μη τυπικής μάθησης. Εφαρμόζονται από τη Γραμματεία της Νέας Γενιάς, με έπαθλο το Διαβατήριο Δεξιοτήτων, ειδικά προγράμματα που εστιάζουν στη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των νέων. Υποστηρίζουμε το θελόντικό κίνημα και ενθαρρύνουμε πρωτοβουλίες που αφορούν την οικολογία, την κοινωνικοποίηση των ατόμων με αναπηρία, την καταπολέμηση του ρατσισμού, την αντιμετώπιση των σύγχρονων μορφών εξάρτησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στη δεύτερη από τις προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για τη δικαίωση της νέας γενιάς: στην ανάπτυξη και την απασχόληση. Όπως είπαμε, διανύουμε την πιο δύσκολη περίοδο από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η οικονομική κρίση προκαλεί σοβαρές επιπτώσεις σε ολόκληρο τον κόσμο. Κάθε επόμενη -και αυτό αξίζει να υπογραμμιστεί- οικονομική εκτίμηση αποδεικνύεται για όλες τις χώρες δυσμενέστερη από την προηγούμενη. Οι ανάγκες που δημιουργούνται είναι τεράστιες, η απόλυτη ικανοποίησή τους είναι αδύνατη. Το διακύβευμα λοιπόν είναι εθνικής σημασίας: κρίνεται στο διάστημα που ακολουθεί η δυνατότητά μας να περιορίσουμε τις συνέπειες της κρίσης, κρίνεται η ικανότητά μας να διασφαλίσουμε μία καλύτερη επόμενη ημέρα, κρίνεται η βούλησή μας να ανταποκριθούμε στις διαρκείς ανατροπές, στις ριζικές αλλαγές, στον σκληρό ανταγωνισμό που χαρακτηρίζει την εποχή.

Είμαστε στην εποχή των πιο μεγάλων μεταβολών. Τίποτα δεν είναι σήμερα ίδιο μ' αυτό που ήταν χθες, τίποτα δεν θα είναι αύριο όπως είναι σήμερα. Και τα ερωτήματα που τίθενται είναι κρίσιμα: Μπορούμε να υποσχόμαστε περισσότερα από όσα αντέχει η οικονομία; Μπορούμε να μένουμε μακριά από τη στοιχειώδη υπευθυνότητα που απαιτούν τα καθοριστικά για τον τόπο ζητήματα; Με τα ευχολόγια, με τις ευχάριστες εξωπραγματικές συνταγές, με την πόλωση; Σε μία τέτοια περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν δίνουμε και δεν θα δίνουμε λύση. Δεν θα απαντούσαμε ουσιαστικά στις αγωνίες των πολιτών. Θα αποξενώναμε τους νέους από κάθε ενδιαφέρον συμμετοχής τους στα κοινά.

Η διεθνής οικονομική κρίση δημιουργεί προκλήσεις πραγματικά πρωτόγνωρες, πρωτόγνωρες γιατί οι οικονομίες μας, οι αγορές μας, οι κοινωνίες μας ποτέ δεν υπήρξαν στο παρελθόν πιο αλληλένδετες, πιο αλληλοεξαρτώμενες, πρωτόγνωρες γιατί δεν υπάρχουν συγκρίσιμα δεδομένα, δεν υπάρχει προηγούμενη διεθνής εμπειρία, δεν υπάρχουν δοκιμασμένες λύσεις. Η διεθνής κοινότητα, επομένως, δεν μπορεί να ανατρέξει σε παλιές συνταγές.

Η κρίση δοκιμάζει πολιτικές, δοκιμάζει ηγεσίες, δοκιμάζει ισχυρές οικονομίες, οικονομικούς κολοσσούς, επιχειρήσεις, εργαζόμενους -σε όλο τον κόσμο. Όλες οι χώρες αναγκάζονται να αναθεωρούν διαρκώς τις πολιτικές και τις επιλογές τους. Απαιτούνται τώρα, σε παγκόσμιο, σε ευρωπαϊκό και βεβαίως σε εθνικό επίπεδο, διαρκείς αναπροσαρμογές δράσεων. Πρώτη προτεραιότητα παντού είναι η αντιμετώπιση της κρίσης και των

συνεπειών της. Γι' αυτό χρειάζεται να διατηρούμε πλήρη ετοιμότητα, να παίρνουμε μέτρα για την προστασία των ασθενέστερων, για τη στήριξη των εργαζόμενων και των επαγγελματιών, για την τόνωση της απασχόλησης.

Κάθε χώρα, κάθε οικονομία ορίζει τις δικές της προτεραιότητες. Η κρίση όμως επιφυλάσσει ένα συλλογικό δίδαγμα: Για να εδραιώσουμε ξανά την ασφάλεια και τη σταθερότητα, δεν φτάνει να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειές της, χρειάζεται να εντοπίσουμε και να ξεριζώσουμε τα αίτια της, χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε τις αδυναμίες που αναδείχθηκαν. Και στην πορεία αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο δρόμος είναι ένας, και είναι ο δρόμος που απαντά σε ένα καιρίο ερώτημα: Τι πρέπει να αλλάξει; Να το αλλάξουμε! Τι πρέπει να αναθεωρηθεί; Να το αναθεωρήσουμε! Τι πρέπει να μεταρρυθμιστεί; Να το μεταρρυθμίσουμε! Πώς θα μπορέσουμε να διασφαλίσουμε οικονομική σταθερότητα, ευημερία και ασφάλεια;

Στη χώρα μας, μέχρι τη στιγμή που ξεκίνησε η διεθνής κρίση, η αντίδραση απέναντι στις αλλαγές και στις μεταρρυθμίσεις ήταν ισχυρή, κάποιοι υποστήριζαν ότι οι μεταρρυθμίσεις θα απειλήσουν κεκτημένα, κάποιοι υπερασπιζόνταν προνόμια, κάποιοι βολεύονταν στο συντηρητισμό. Σήμερα όμως οι μεταρρυθμίσεις είναι πιο αναγκαίες, πιο επιτακτικές από ποτέ. Χρειάζεται λοιπόν να κάνουμε την κρίση αυτή καταλύτη και να προχωρήσουμε σε ένα δεύτερο κύμα μεταρρυθμίσεων. Χρειάζεται να βάλουμε νέα, ακόμη πιο στερεά θεμέλια, και πάνω σ' αυτά να χτίσουμε την πρόοδο του τόπου, πάνω σ' αυτά να χτίσουμε την ευημερία της πατρίδας μας στη μετά την κρίση εποχή. Μπορούμε! Εγώ τουλάχιστον είμαι απόλυτα βέβαιος!

Για να γίνει αυτό, χρειάζεται να δούμε πιο μπροστά από την κρίση, να δούμε τα νέα ζητούμενα και να εντοπίσουμε τις ορθότερες επιλογές -αλλά να ξεκινήσουμε τώρα, και όχι αργότερα! Αν δεν το κάνουμε, οι προσπάθειες μπορεί να ξεθεωτούν άδικα. Αν δεν το κάνουμε, το μέλλον που προσδοκούμε δεν πρόκειται να έρθει.

Η διεθνής συγκυρία απαιτεί από όλους να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, να τολμήσουμε δύσκολες αποφάσεις. Άμεσος στόχος είναι να περιορίσουμε την ένταση και την έκταση των συνεπειών της κρίσης. Πήραμε και θα πάρουμε, για το σκοπό αυτό, κάθε εφικτό μέτρο. Αλλά δεν αρκεί η άμυνα απέναντι στην οικονομική θύελλα. Χρειάζεται -και αυτή είναι, πάντως, η απόφαση της Κυβέρνησης- να συνεχίσουμε τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις, να βελτιώσουμε την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, να ανοίξουμε ακόμη πιο πλατιά τους δρόμους για την επιχειρηματικότητα του Έλληνα, να βγούμε επιθετικά για να κερδίσουμε το αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιοι νοιάζονται πραγματικά για τη νέα γενιά οφείλουν να κατανοήσουν ότι, για να υπάρξουν νέες θέσεις εργασίας, χρειάζεται να υπάρξουν νέες επενδύσεις, νέες επιχειρήσεις. Όποιοι νοιάζονται πραγματικά για τους νέους οφείλουν να το αποδείξουν στο χώρο της εκπαίδευσης με δύσκολες αποφάσεις που οδηγούν στην πρόοδο, και όχι με εύκολα, ευχάριστα λόγια, που αναπαράγουν τη συντήρηση, την καθήλωση, τις στρατιές των άνεργων πτυχιούχων. Όποιοι νοιάζονται πραγματικά για ένα καλύτερο αύριο, συμβάλλουν στις αλλαγές και στις μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται ο τόπος: στην εκπαίδευση, στο κράτος, στην οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτές τις πράγματι δύσκολες ώρες, τις καθοριστικές για το αύριο του τόπου, η πολιτική δεν μπορεί να τυρβάξει περί άλλα, δεν μπορεί να κυριαρχείται από μικροκομματικές σκοπιμότητες, δεν μπορεί να εξαντλείται σε στείρα αντιδραστικότητα, μέσα από μονότονα, μηδενιστικά «όχι» δεν μπορεί να υποτάσσεται σε συμφέροντα βολεμένων.

Στις κρίσιμες περιστάσεις που διέρχεται ολόκληρος ο κόσμος, οι πολιτικές δυνάμεις δεν έχουμε το δικαίωμα να επιδιώκουμε εφήμερες κομματικές εντυπώσεις, παραμερίζοντας το μακρόπνοο συλλογικό όφελος. Δεν έχουμε το δικαίωμα να εγκαταλείπουμε αναγκαιές, δύσκολες αποφάσεις υποκίπτοντας στο φόβο του πρόσκαιρου πολιτικού κόστους. Δεν έχουμε το δικαίωμα «να χαϊδεύουμε αυτιά», για να φαινόμαστε ευχάριστοι. Τέτοιες πολιτικές δεν ωφελούν τους νέους, βλάπτουν, και μάλιστα βλάπτουν ολόκληρη την κοινωνία. Ο λαϊκισμός είναι συνταγή ανευθυνότητας. Πολιτικές που να δίνουν λύσεις σε κρίσιμα προβλήματα με

εύκολες και ευχάριστες αποφάσεις, δεν βρέθηκαν πουθενά στον κόσμο μέχρι τώρα, δεν υπάρχουν είναι εμπαιγμός, είναι υποκρισία και είναι υπονόμηση του μέλλοντος της νέας γενιάς. Όποιοι πραγματικά νοιάζεται για τα προβλήματα του τόπου, παίρνει δύσκολες αποφάσεις που παράγουν κοινωνικό όφελος. Όποιοι πραγματικά νοιάζεται για τις αγωνίες και τις προσδοκίες των νέων, παίρνει αποφάσεις που στοχεύουν στο ξεπέρασμα της κρίσης -και όχι σε κομματικές σκοπιμότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παγκόσμια κρίση απαιτεί ρεαλιστικές και δύσκολες αποφάσεις. Απαιτεί από την πολιτική να μην αιχμαλωτίζεται στο παρελθόν, να μην αιχμαλωτίζεται στο λαϊκισμό και την ανευθυνότητα. Απαιτεί από την πολιτική να διεκδικεί και να κερδίζει το μέλλον, μέσα από το δρόμο της υπευθυνότητας μόνον έτσι μπορούμε να τα καταφέρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι τρεις μαθήτριες και μαθητές και πέντε συνοδοί-δασκάλιοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος Ρεθύμνου Κρήτης.

Τους καλωσορίζουμε. Τους ευχόμαστε καλές σπουδές και επάνοδο στην όμορφη Κρήτη.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ελέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Νιώθουμε την ανάγκη να υπενθυμίσουμε ότι η θέση μας και η στάση μας στα διάφορα προβλήματα -και απέναντι στα προβλήματα της νεολαίας- δεν καθορίζεται με προεκλογικά κριτήρια. Η προεκλογική βεβαίωση της περιόδου απαιτεί ειδικές μορφές δραστηριότητας, περισσότερη συνθηματοποίηση της πολιτικής.

Αυτά που υποστηρίζουμε σήμερα γενικά για τον εργαζόμενο λαό και για τη νεολαία ειδικότερα, τα είπαμε και χθες και προχθές και προ κρίσης. Γιατί τα προβλήματα δεν προκλήθηκαν με την οικονομική κρίση. Τώρα έχει μπει ένα παραβάν στο χθες της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, στο χθες των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Είμαστε υποχρεωμένοι ως κόμμα της Αντιπολίτευσης να συμβάλουμε ή να καταθέσουμε προτάσεις για την αντιμετώπιση των συνεπειών από την κρίση; Βεβαίως. Και δεν είναι θέμα της Βουλής. Είμαστε υποχρεωμένοι μπροστά στο λαό, μέσα στο μαζικό κίνημα να το κάνουμε. Όμως -και αυτό βεβαίως είναι ολοφάνερο- σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να συμμετάσχουμε -και δεν το έχουμε κάνει μέχρι τώρα- ούτε σε ένα άρθρο, ούτε σε μία τροποποίηση, αν θέλετε, νόμου που έχει στόχο να διασφαλίζει την κερδοφορία, που πάνω στην κερδοφορία υπάρχει και η κερδοσκοπία. Να προβάλουμε μέτρα -και θα πούμε ορισμένα εδώ ειδικά για τη νεολαία- που αντιμετωπίζουν -δεν λύνουν- αμβλύνουν τις συνέπειες της κρίσης πάνω στον εργαζόμενο λαό και στη νέα γενιά, αυτό είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε, όχι για λόγους τυπικά συμμετοχής μας στο Κοινοβούλιο, αλλά γιατί το αντιμετωπίζουμε από θέση αρχής.

Ξεκαθαρίζουμε και ένα άλλο πράγμα. Πιστεύουμε στη νεολαία και στο νεολαιίστικο κίνημα. Ουδέποτε μέχρι τώρα την κολάκεψαμε και ούτε θα το κάνουμε. Το ίδιο κάνουμε, αν θέλετε, και απέναντι στην εργατική τάξη και στο εργατικό κίνημα. Αυτά να τα ξεκαθαρίσουμε.

Με την ευκαιρία, δεν θυμηθήκαμε παραμονές των φοιτητικών και σπουδαστικών εκλογών την ΕΦΕΕ. Ακούω τώρα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας που φωνάζουν ότι δεν υπάρχει ΕΦΕΕ. Δεν το θυμηθήκαμε φέτος, το θυμηθήκαμε και πέρυσι -και εννοώ εδώ τα μέλη της κομμουνιστικής νεολαίας που είναι φοιτητές και σπουδαστές- το θυμηθήκαμε και το 2008, το θυμήθηκαν και το 2007 και το 2006 και το 2005, όταν οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι της παράταξης της κομμουνιστικής νεολαίας Ελλάδας πήγαιναν για να πάρουν μέρος στα πανσπου-

δαστικά συνέδρια και κανείς άλλος δεν υπήρξε. Και τώρα η ΕΦΕΕ πάει να γίνει φετίχ. Συγκροτήθηκε και πρέπει να συγκροτηθεί ΕΦΕΕ. Έχει οριστεί με πρόταση επίσης των μελών της κομμουνιστικής νεολαίας που συμμετέχουν η ημέρα του Πανσπουδαστικού Συνεδρίου. Ίδωμεν τι θα γίνει και αν τελικά θα γίνει το συνέδριο και αν θα λήξει το συνέδριο, διότι πάλι τα κουκιά θα μετράνε και πόσο κοντά είναι οι εθνικές εκλογές. Ας αφήσουμε αυτό το θέμα.

Ο Πρωθυπουργός ανέφερε πολλά για τη μεγάλη σημασία της ένταξης στην τότε ΕΟΚ, σήμερα Ευρωπαϊκή Ένωση κ.λπ.. Είναι γνωστές οι θέσεις μας και είναι γνωστό γιατί εντάχθηκε η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και μάλιστα ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το είπε καθαρά. Πριν απ' όλα και κυρίως είναι πολιτικοί λόγοι δεν ήταν σε δυσθεώρητα ύψη, αλλά ωστόσο είχε σημαντικές παρακαταθήκες, αντιδικτατορική πάλη και αν θέλετε είχε παρακαταθήκες μάλιστα -λέω για την περίοδο του 1981 και πριν- και από την τότε θετική στάση του ΠΑΣΟΚ στα λαϊκά προβλήματα.

Βεβαίως, εδώ πρέπει να πούμε ότι η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ αποτέλεσε συνειδητά για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αλλά και εξ αντικειμένου τον παράγοντα της εγκατάλειψης μίας σειράς συνθημάτων και της συντηρικοποίησης. Και λέμε, ευτυχώς για το ΚΚΕ που κράτησε και την περίοδο του '61 και την περίοδο του '81, αυτή τη σταθερή στάση, γιατί τα πράγματα θα ήταν ακόμα χειρότερα για το κίνημα. Δεν θα απαντήσω τώρα σε γενικά πράγματα.

Επειδή ο Πρωθυπουργός είπε ότι γενικά ωφελήθηκε ο ελληνικός λαός και η νεολαία από τη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα σταθώ σε ορισμένους αριθμούς οι οποίοι έχουν διαμορφωθεί διαχρονικά προ κρίσης -στατιστικά στοιχεία, παρ' ότι δεν μου αρέσει πάρα πολύ η στατιστική - και θα πω ότι ούτε το καλό ποσοστό ούτε το αρνητικό ποσοστό έρχεται μέσα σε ένα χρόνο, σε δύο χρόνια, ακόμα και στην τετραετία μίας Κυβέρνησης.

Οι αριθμοί στην Ελλάδα -βέβαια εξειδικεύονται ποσοστά που έχουν σχέση με τη νεολαία- είναι ανάλογοι και με την εργατική λαϊκή οικογένεια που ανήκει, γιατί για μας η νεολαία δεν είναι κάτι ομοιομορφο. Η ομοιομορφία προκύπτει από τα ηλικιακά χαρακτηριστικά, από την εκρηκτική ενεργητικότητα που έχει, από την ευκολία προσαρμογής στο καινούργιο. Και δεν είναι τυχαίο πόσο εύκολα προσαρμόζονται μικρά παιδιά στις νέες τεχνολογίες. Αλλά αυτό δεν αναιρεί το ταξικό στοιχείο, την κοινωνική ένταξη της νεολαίας, που ανήκει, εάν είναι παιδί της εργατικής τάξης, εάν είναι παιδί μικροαστικών λαϊκών στρωμάτων, εάν είναι παιδί ανώτερων μεσαίων στρωμάτων, της αστικής τάξης, υψηλόμισθων, χαμηλόμισθων, αυτά δεν μπορούν να αναιρεθούν και να ισοπεδωθούν με τα ηλικιακά χαρακτηριστικά που υπάρχουν και τα οποία οδηγούν σε μία εμφάνιση ομοιομορφίας που όμως είναι πολύ σχετική.

Οι συνέπειες τώρα από τη διακυβέρνηση στη χώρα και τη διασύνδεση και την απόλυτη διαπλοκή αυτής της διακυβέρνησης με την πορεία προσαρμογής και ενσωμάτωσης της Ελλάδας στην κατά φάσεις εξέλιξη της ΕΟΚ:

Το κόστος από τη μη ικανοποίηση των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών που πληρώνει η λαϊκή οικογένεια είναι 4.500.000.000 ευρώ για το 2008 και αυτά δεν έγιναν το 2008, αλλά υπάρχει μία ανοδική πορεία. Είναι πολύ φυσικό όταν συνεχίζεται αμείωτη η ίδια πολιτική και η Κυβέρνηση εάν αλλάξει και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να είναι το 2011 - 2012, θα είναι χειρότερα, όχι γιατί κατά ανάγκη το ένα κόμμα είναι χειρότερο από το άλλο, αλλά γιατί η συνέχεια μίας πολιτικής προκαλεί όξυνση στην «καλύτερη» περίπτωση, γιατί μπορεί να προκαλέσει και πολύ χειρότερα.

Η ιδιωτική δαπάνη για ξένες γλώσσες είναι 431.000.000 ευρώ. Η δαπάνη για φροντιστήρια δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι 567.000.000 ευρώ. Η δαπάνη για ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές, ιδιωτικά ΙΕΚ, είναι 129.000.000 ευρώ. Κάθε χρόνο εγκαταλείπουν το δημοτικό σχολείο οκτώ χιλιάδες παιδιά, τέσσερις

στους δέκα Έλληνες, μιλάω για όλες τις ηλικίες. Και μην μου πείτε σιγά τον αριθμό, γιατί είναι τάση ανησυχητική. Το 14% των νέων εγκαταλείπει τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Το 60% των σπουδαστών στα ΤΕΙ εργάζονται παράλληλα με τις σπουδές τους.

Το αντίστοιχο ποσοστό για τους φοιτητές πανεπιστημίων φτάνει μέχρι και το 45%. Περίπου ένας στους δύο σπουδαστές των ΤΕΙ εγκαταλείπει τις σπουδές του, εξ ου κι αυτό που λέμε «οι φοιτητές που γέρασαν». Δεν είναι οι φοιτητές που πέρασαν τα χρόνια; Έχει ψαχτεί γιατί σταματούν τις σπουδές; Δεν είναι όλοι ότι αποχωρούν από χούϊ. Έχουν γενικευτεί όλες οι εργασιακές σχέσεις. Μόνο στους χώρους της εκπαίδευσης έχουμε περίπου το 20% των εκπαιδευτικών που απασχολούνται ως ωρομίσθιοι και αναπληρωτές, το 30% των καθηγητών στα πανεπιστήμια είναι συμβασιούχοι, ενώ το 77% είναι στα ΤΕΙ. Αυτό είναι το συλλογικό όφελος από την πολιτική η οποία ακολουθήθηκε όλα αυτά τα χρόνια, η οποία ήταν εναρμονισμένη με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και μην μου πείτε τώρα ότι είχαμε ανίκανες κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, ή ότι είχαμε κακούς Πρωθυπουργούς και αυτή είναι η εξήγηση!

Ας πάμε τώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ας πούμε ότι εδώ έχουμε την κακή Ελλάδα με τους κακούς πολιτικούς. Κακοί δεν είναι οι πολιτικοί. Με συνέπεια εφαρμόζουν τις επιλογές που έχουν αποφασίσει να εφαρμόσουν. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση λοιπόν το 1/5 των παιδιών δεν έχουν βασικές ικανότητες ανάγνωσης, γραφής και αριθμητικής. Αυτά είναι στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ένα στα επτά νεαρά άτομα ηλικίας δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών, δηλαδή έξι εκατομμύρια νέοι δεν έχουν προχωρήσει πέρα από την υποχρεωτική εκπαίδευση και αυτά τον 21ο αιώνα. Αν είναι δυνατόν να αρκεί η υποχρεωτική εκπαίδευση με όλα τα κουσούρια που έχει! Το ποσοστό αυτών που εγκαταλείπουν πρόωρα το σχολείο πριν ολοκληρώσουν την κατώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση κυμαίνεται στο 14,8%. Βεβαίως από χώρα σε χώρα διαφέρει, αλλά αυτά είναι τα ποσοστά. Ούτε ένας στους τρεις νέους είκοσι πέντε έως τριάντα τεσσάρων ετών με μειονεκτική κοινωνικοοικονομική προέλευση –αυτός είναι ο όρος που χρησιμοποιείται– δεν ολοκληρώνει την ανώτατη εκπαίδευση. Ας αφήσουμε το πόσο μπαίνουν ελεύθερα τάχα στα πανεπιστήμια. Περισσότεροι από ένας στους τρεις νέους Ευρωπαίους από δεκαπέντε έως είκοσι τεσσάρων ετών δεν είναι ενταγμένοι ούτε στην εκπαίδευση, ούτε στην εργασία, ούτε στην κατάρτιση. Το ποσοστό ανεργίας των νέων από δεκαπέντε έως είκοσι τεσσάρων χρόνων το 2007 ήταν 15,3% και το 2008 15,4% που είναι σχεδόν το διπλάσιο του αντίστοιχου του συνολικού εργαζόμενου πληθυσμού. Δεκαεννιά εκατομμύρια παιδιά έως δεκαεπτά χρόνων και το 20% των νέων ανθρώπων από δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων χρόνων βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας, δηλαδή δεν είναι φτωχοί ακόμα. Τα κοινωνικά ταμεία που λέει η Κυβέρνηση και που υποστηρίζουν και το ΠΑΣΟΚ και άλλα κόμματα για μας είναι «ύβρις» απέναντι στη νεολαία και στο λαό και δεν τα εντάσσουμε στα μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης. Το 18% των νέων από δεκαοκτώ έως είκοσι τεσσάρων ετών αμείβεται με λιγότερο από το μισό του μέσου εισοδήματος της χώρας όπου ζει.

Τι συζητάμε λοιπόν; Σε τι δηλαδή έπεσε έξω το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας; Ο Πρωθυπουργός προφανώς χρησιμοποίησε αυτή τη θέση και για το ΚΚΕ. Γιατί δηλαδή η καταγγελία αυτών των στοιχείων συνιστά δογματισμό; Δεν μας νοιάζει. Πείτε μας όπως θέλετε, είναι πολιτική ορολογία και ο δογματισμός, δεν μας ενοχλεί, αλλά πώς επιβεβαιώνεται; Δεν είναι ούτε αντικομμουνισμός αυτό, ούτε τίποτα. Πώς επιβεβαιώνεται; Τα στοιχεία δείχνουν αυτό το πράγμα και μιλάμε εδώ και πάνω από πενήντα χρόνια για την Ευρώπη και δεκαοκτώ χρόνια για την Ελλάδα.

Εμείς ξεκινάμε από την εξής θέση: Η ελληνική νεολαία ως αναπόσπαστο βεβαίως κομμάτι του εργαζόμενου λαού μπορούσε και μπορεί να ζήσει καλύτερα. Τι εννοούμε εμείς σήμερα, με τα σημερινά δεδομένα; Να έχουν δουλειά όλοι οι νέοι άνθρωποι είτε τελειώσουν το λύκειο, είτε τελειώσουν την επαγγελματική εκπαίδευση ή το πανεπιστήμιο. Είναι εξασφαλισμένο αυτό; Όχι. Οι ευκαιρίες είναι πολύ λιγότερες από τη ζήτηση των θέσεων εργασίας σε μία χώρα που έχουμε και υπογεννητικότητα.

Δεύτερον: Λαμβάνοντας υπ' όψιν την άνοδο της παραγωγικό-

τητας και αν η παραγωγικότητα στην Ελλάδα δεν είναι τόσο μεγάλη –που δεν είναι έτσι– αλλά στις άλλες χώρες είναι πιο μεγάλη, αυτό που λέμε η πενήντημερη δουλειά, τριάντα πέντε ώρες την εβδομάδα, το επτάωρο, αυτά είναι εξασφαλισμένα στις χώρες με υψηλό επίπεδο παραγωγικότητας που είναι και παγκόσμιες δυνάμεις; Όχι. Αυτό το αίτημα είναι «ουτοπικό» και υπερβολικό, επειδή κάτι δεν έχει αποδοθεί ως δικαίωμα στη νεολαία; Το να το ζητάς είναι «ουτοπία», είναι «δογματισμός», είναι «οπισθοδρόμηση», είναι «συντηρητισμός»; Κάτι τέτοια ακούμε.

Λέμε για διακοπές για όλη τη νεολαία, για στέγη για τα νέα ζευγάρια. Καλά, με τα δάνεια ξέρουμε ότι μπορεί να γίνει και ακούμε τώρα στις διαφημίσεις ότι έπεσε στο 1% το επιτόκιο για τα στεγαστικά δάνεια. Μα, μπορεί σήμερα ο νέος ή η νέα που ανήκει κοινωνικά στην εργατική τάξη –και μάλιστα στο μεγαλύτερο μέρος της χαμηλόμισθης εργατικής τάξης– να πληρώνει το βασικό; Μπορεί να πληρώνει 300 και 400 ευρώ; Εγώ σας λέω ότι και άτοκο να είναι, μπορεί να δίνει 300 ευρώ τη δόση όταν παίρνει 700 ευρώ το μήνα;

Αυτό λοιπόν που λέμε εμείς λαϊκή στέγη με κοινωνικά κριτήρια είναι οπισθοδρομικό, είναι δογματικό, είναι συντηρητικό; Όταν λέμε παραδείγματος χάριν ότι σήμερα μέχρι στα δεκαοκτώ χρόνια το παιδί πρέπει να βρίσκεται στο θρανίο και να είναι δωδεκάχρονη η υποχρεωτική εκπαίδευση, αυτό θα πει εκσυγχρονισμός. Το να μη χρειάζεται το παιδί να δουλεύει, όταν σπουδάζει και μέχρι να τελειώσει το πανεπιστήμιο, αυτό πια σημαίνει ένα ολόκληρο πλέγμα μέτρων τα οποία δεν έχουν αποδώσει ούτε χθες, ούτε προχθές.

Αυτό είναι παρωχημένο σήμερα; Δεν είναι για τον 21ο αιώνα; Εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχουν δυνατότητες γι' αυτό. Υπάρχουν δυνατότητες και οικονομικές και επιστημονικές.

Και πού πάμε τώρα; Και γιατί δεν γίνονται αυτά; Θα το πούμε με μια λέξη. Μπορεί κανείς σε τελευταία ανάλυση να πει ότι είναι αυτό το καπιταλιστικό σύστημα το οποίο έχει το πλεονέκτημα να αυξάνει τις ανάγκες των ανθρώπων ταχύτατα –αυτή είναι και η προσφορά του– και ταυτόχρονα να υπονομεύει την υλοποίησή του. Και τα πάντα καθορίζονται από την κερδοφορία.

Και να σας πω κάτι; Ορισμένες απ' αυτές τις κατακτήσεις, οι περισσότερες απ' αυτές που ανέφερα τώρα, στο σοσιαλισμό υπήρχαν παρά τα λάθη που έγιναν από ένα σημείο και μετά. Υπήρχαν. Η επτάωρη δουλειά, οι δωρεάν διακοπές και η εξάλειψη της ανεργίας. Βεβαίως ακούμε και το εξής: «Τα είχαν όλα αυτά αλλά δεν είχαν ελευθερία». Για να δούμε, δεν ξέρω. Αν η βάση των ελευθεριών δεν είναι η εξασφάλιση της δουλειάς και μιας ζωής με βάση τις σύγχρονες ανάγκες, τότε ποια είναι; Και η ασφάλεια, όχι η ανασφάλεια του αύριο. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα. Σήμερα και 1500 ευρώ να έχει κάποιος μισθό δεν είναι βέβαιος για το τι θα κάνει αύριο. «Αλλά δεν είχαν» λέει «ελευθερίες». Δεν είναι η ώρα να το συζητήσουμε αυτό. Αλλά για μας αυτή είναι η βάση της ελευθερίας χωρίς να σημαίνει ότι καθορίζεται μόνο από το εισόδημα, τις διακοπές και τη στέγη.

Σήμερα, κύριε Πρωθυπουργέ, φαντάζομαι γυρίσατε από την Πράγα. Έτσι δεν είναι; Δεν ξέρω πότε γυρίσατε. Ήσασταν πάντως στην Πράγα στην Σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Χτες το απόγευμα γύρισα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν ελέγχω πότε γύρισε.

Τι θέλετε; Να βγάλετε σκάνδαλο νούμερο «4» να πηγαίνουμε πάλι για εξεταστικές επιτροπές;

(Γέλια στην Αίθουσα- Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τι «αποφασίστηκε» για την αντιμετώπιση των συνεπειών της ανεργίας; Εδώ μέσα είναι και οι νέοι. Και οι νέοι αναζητούν σήμερα δουλειά. Η διατήρηση όσο το δυνατόν περισσότερων ανθρώπων σε θέσεις εργασίας με την προσωρινή προσαρμογή των ωρών εργασίας και σε συνδυασμό με επανεκπαίδευση και χρηματοδοτική υποστήριξη από το δημόσιο ταμείο. Η εκ περιτροπής εργασία. Στην Ελλάδα έχει καθιερωθεί επί ΠΑΣΟΚ το 1998. Απλώς τώρα απαντάνε με το ίδιο μέτρο που λεγόταν το 1998 που δεν υπήρχε οικονομική κρίση, στην Ευρώπη τουλάχιστον. Μείωση του λεγόμενου μη μισθολογικού κόστους της εργασίας. Και

πολύ σωστά σημειώθηκε σε συζητήσεις που έγιναν σε τηλεοπτικούς σταθμούς: «Εδώ χτυπιέται ακόμα περισσότερο η κοινωνική ασφάλιση».

Ξέρετε τι άκουσα χθες; Ο ΟΠΑΔ, ο Οργανισμός Περιθάλψης Δημοσίου αφαιρεί ογδόντα τρεις εξετάσεις και φάρμακα, κατηγορίες, τα οποία θα πληρώνουν οι ασθενείς. Η μια από τις ογδόντα τρεις που αναφέρθηκαν, γιατί πολλές δεν τις κατάλαβα καθόλου, είναι η εξής: το τακτικό σπινθηρογράφημα που πρέπει να κάνει ένας ασθενής –εδώ οι άντρες δώστε προσοχή– που έχει καρκίνο προστάτη. Γιατί ξέρουμε ότι ο κίνδυνος μετάστασης είναι στα οστά. Και μιλάμε για καθολικό σπινθηρογράφημα. Και εξαιρείται. Δεν μπόρεσα να καταλάβω τι είναι οι άλλες εξετάσεις που εξαιρούνται και ενώ ζούμε ήδη σε καθεστώς όπου μία σειρά εξετάσεων σε μακροχρόνια πάσχοντες ανθρώπους, ή άλλες ειδικές περιπτώσεις, με την σημερινή κατάσταση δεν εξασφαλίζονται. Ποια ασφάλεια έχει η νεολαία; Θα μου πεις ο νέος των είκοσι χρονών, ξέρω, δεν σκέφτεται τον προστάτη. Αλλά για πόσο θα είναι νέος; Δεν θα φτιάξει οικογένεια; Δεν θα έχει παιδί; Δεν θα έχει προβλήματα η οικογένεια;

Με βάση λοιπόν αυτά τι κάνει το ΚΚΕ; Βεβαίως έχουμε αυτό που λέμε μια πολιτική απειθαρχίας, ανυπακοής. Είναι πολιτική θέση αυτή. Ο ελληνικός λαός πρέπει να αποκτήσει συνείδηση απειθαρχίας και ανυπακοής στις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της εκάστοτε κυβέρνησης, βέβαια, στην Ελλάδα που έχει αντιλαϊκή πολιτική συνείδηση.

Εάν δεν αποκτήσει αυτή τη συνείδηση, δεν θα μπορέσει να παλέψει. Και συμμόρφωση και αντίθεση δεν γίνεται.

Και δεύτερον, να το πούμε καθαρά, ή θα αμφισβητηθεί η ίδια η πολιτική εργασία των μονοπωλίων ή δεν υπάρχει λύση.

Μπορείς να αποτρέψεις τα χειρότερα, να αποσπάς, να κατακτάς; Μπορείς. Ποτέ εμείς δεν βάλουμε όρια και τείχη στην ταξική πάλη. Σήμερα πρέπει να μιλάμε, όσο γίνεται και για ιδεολογική χειραφέτηση των εργαζομένων από ορισμένα ιδεολογήματα. Όχι απλώς πολιτική χειραφέτηση από τα δύο κόμματα εξουσίας, αλλά και ιδεολογική χειραφέτηση γενικότερα από κρίσιμα ζητήματα. Βεβαίως, χρειάζεται σε βασικά ζητήματα ιδεολογικά χειραφετημένο εργατικό κίνημα, συμμαχία με τους απασχολούμενους στη φτωχή αγροτιά, σύνδεση βεβαίως με τα κινήματα της νεολαίας, των γυναικών κ.λπ. και τελικά αμφισβήτηση των δύο γραμμών διαχείρισης της φιλελεύθερης και της σοσιαλδημοκρατικής, που δεν ήταν καθαρές. Και τα φιλελεύθερα κόμματα σε όλη την Ευρώπη είχαν σοσιαλδημοκρατική διαχείριση και η σοσιαλδημοκρατία είχε φιλελεύθερη διαχείριση επίσης. Παρ' όλα αυτά δεν μένουμε με σταυρωμένα χέρια. Βεβαίως θα υποστηρίξουμε αμυντικά αιτήματα και βεβαίως να ξεκαθαρίσω τι αμυντικά αιτήματα είναι. Είναι αμυντικά αιτήματα που προϋποθέτουν και απαιτούν πλήγματα στα κέρδη των μονοπωλίων. Αιτήματα για να αφαιρεθούν κέρδη, να τους δυσκολέψει σ' αυτήν την υπερκερδοφορία.

Να πω εδώ ένα παράδειγμα. Αντιστρατευόμαστε όταν τα επιδόματα ανεργίας τα παίρνει ο εργοδότης. Αυτό το φαύλο κύκλο τον ξέρουμε. Αυτή τη συγκυρία, την περιοδική απασχόληση την εκμεταλλεύεται ο εργοδότης και βγάζει διπλάσια και τριπλάσια. Δεν θέλουμε επιδοτούμενους άνεργους, αλλά η κατάσταση μας αναγκάζει να ανεβάσουμε τα αιτήματά μας στην επιδότηση της ανεργίας, δηλαδή στο 80% του βασικού μισθού –βεβαίως, εμείς παλεύουμε για την αύξηση του βασικού μισθού– και χωρίς καμιά προϋπόθεση από την πρώτη ημέρα της ανεργίας, από τη στιγμή που σε απολύει.

Να υπάρχει δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και βιβλιόριο ασθενείας σε όλους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Είναι άνεργος, δεν είναι εθελοντής άνεργος.

Να υπάρχει επιδότηση ενοικίου. Πάγωμα του δανείου στη διάρκεια της ανεργίας. Να ασφαλίζονται οι ημέρες ανεργίας. Τώρα, μια ώρα την εβδομάδα αν δουλεύεις, θεωρείται κανονική εργασία!

Κανένας νέος έως τα δεκαοκτώ του χρόνια έξω από το δημόσιο σχολείο. Και εδώ πρέπει να υπάρξουν μέτρα αντιμετώπισης της σχολικής διαρροής με ενίσχυση της λαϊκής οικογένειας.

Μέχρι την οριστική αντιμετώπιση του προβλήματος, εμείς διεκδικούμε μέτρα για τους εργαζόμενους μαθητές και φοιτητές-σπουδαστές, εξάωρη εργασία με πληρωμή ως οκτάωρο, άδεια

με αποδοχές την περίοδο των εξετάσεων και ειδικότερα, υπάρχουν μέτρα που πρέπει να παρθούν για τους νυκτερινούς μαθητές, όπου πρέπει να αναδιοργανωθεί η νυκτερινή σχολική εκπαίδευση. Δεν είμαστε υπέρ του να δουλεύουν την ημέρα και να πηγαίνουν στο σχολείο το βράδυ. Αλλά όσο υπάρχει αυτό, ανεξαρτήτως τι λέει το ΚΚΕ ή τι λέει το Κίνημα ή τι λέει το εκάστοτε κυβερνητικό κόμμα, αυτά τα μέτρα πρέπει να παρθούν.

Και με την ευκαιρία υπάρχει ένα ολόκληρο ζήτημα, αυτό που λέμε, οι νέοι που χρειάζονται να κάνουν πρακτική άσκηση έξω από το χώρο του σχολείου, γιατί κατ' αρχήν η πρακτική άσκηση πρέπει να είναι αναπόσπαστο στοιχείο του σχολείου και τους στέλνουν στη γνωστή εργοδοσία. Κατ' αρχάς πρέπει να πληρώνονται και να ασφαρίζονται κανονικά. Θα πρέπει να υπάρχει Οργανισμός του Υπουργείου που να ελέγχει και δεν πρέπει αυτοί οι σπουδαστές να αξιοποιούνται σε άσχετες δουλειές από την ειδικότητά τους. Είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα, γιατί στην Πράγα αποφασίστηκε το εξής πράγμα: Να αυξηθούν αυτοί που εργάζονται ως μαθητευόμενοι! Αυτό είναι ένα από τα μέτρα που αποφάσισε χθες η Σύνοδος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καταλαβαίνετε δηλαδή τι έχει να γίνει. Οι μαθητευόμενοι θα πηγαίνουν στα υπόγεια των ξενοδοχείων, θα καθαρίζουν τα ξενοδοχεία, ενώ υποτίθεται ότι θα πηγαίνουν για σερφ!

Φυσικά, εμείς, αναφορικά με αυτό, έχουμε καταθέσει πολλές φορές τις θέσεις μας, όπως για σταθερή δουλειά, τριανταπεντάωρη και τέτοια πράγματα, όπως και σε ζητήματα που έχουν σχέση με την ενιαία δωρεάν λαϊκή παιδεία. Βεβαίως, δημόσια. Όμως, το «δημόσια» δεν μας λέει τίποτε, διότι υπάρχει δημόσια, που την πληρώνει χρόνια η λαϊκή οικογένεια.

Διεκδικούμε την κατάργηση των αντιεκπαιδευτικών νόμων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, που μετατρέπουν πια, ακόμα και τα Πανεπιστήμια σε παραγωγή εργατικού δυναμικού, το οποίο χρησιμοποιείται, βεβαίως, είτε για φτηνή εργατική δουλειά είτε για μειωμένης οικονομικής απόδοσης.

Υποστηρίζουμε την κατάργηση των κατευθύνσεων της Μπολόνια, την κατάργηση της αξιολόγησης, που στόχο έχει την κατηγοριοποίηση των Πανεπιστημίων, τη διαμόρφωση μιας αληθινά ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης με ισότιμα Ιδρύματα. Ποτέ δεν ήταν ισότιμα Ιδρύματα. Τώρα πια, όμως πάμε κυριολεκτικά για ταξική κατηγοριοποίηση των Ιδρυμάτων.

Χθες μια εφημερίδα ανέφερε –δεν θυμάμαι ποια– ότι είναι εντελώς υποβαθμισμένα τα περιφερειακά Πανεπιστήμια. Είναι υποβαθμισμένα επειδή είναι περιφερειακά; Όχι. Είναι υποβαθμισμένα, διότι ακριβώς εκεί ωθείται το νεανικό, ας πούμε, δυναμικό, που ανήκει στην εργατική τάξη, σε φτωχά λαϊκά στρώματα και το οποίο δεν είχε τη δυνατότητα με τα πολλά φροντιστήρια και τα εξωσχολικά να αποκτήσει ίσες ευκαιρίες.

Για εμάς, όμως, αυτό δεν είναι μέσο για ενιαίες ευκαιρίες.

Είμαστε αντίθετοι στον ανταγωνισμό των Πανεπιστημίων. Εκεί πάμε με την αξιολόγηση. Τα Πανεπιστήμια πρέπει να συνεργάζονται. Σε τελευταία ανάλυση, είναι ο ενιαίος επιστημονικός χώρος.

Διεκδικούμε τον αναπροσανατολισμό της έρευνας. Σήμερα πια τα Πανεπιστήμια, έχουν κυριολεκτικά μετατραπεί σε μαγαζάκια των επιχειρηματιών. Πάντα ήταν συνδεδεμένα ορισμένα Πανεπιστήμια. Τώρα πάνω να διασυνδεθούν όλα. Αυτό έχει τραγικές συνέπειες –και για πολλά χρόνια πριν– στην έρευνα.

Ζητάμε, λοιπόν, τον αναπροσανατολισμό της έρευνας, ώστε να υπηρετεί τη βασική έρευνα, που έχει σχέση με τις λαϊκές ανάγκες και να υπάρχει γενναία χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, ώστε να καλύπτονται με επάρκεια όλοι οι τομείς.

Μέτρα, παραδείγματος χάριν, για την αγροτική νεολαία, για τους νέους, που είπε ο Πρωθυπουργός, για την επιχειρηματικότητα, μπορούν να παρθούν όταν η γενική πορεία είναι το ξεκλήρισμα, είναι η αντιαγροτική πολιτική;

Με την ευκαιρία να πούμε για την πολιτική ενίσχυση της επιχειρηματικότητας της αγροτικής νεολαίας. Ποιοι μπορούσαν να πάρουν και να αξιοποιήσουν τα δάνεια; Γιατί δάνεια ήταν αυτά; Δάνεια μπορούν να πάρουν αυτοί που είχαν μεγάλη ιδιοκτησία, πάνω από το μέσο όρο της αγροτικής ιδιοκτησίας. Αυτοί που έχουν αγροτική ιδιοκτησία από το μέσο όρο και κάτω, δεν μπορούν να επωφεληθούν αυτά τα δάνεια, γιατί δεν μπορούν να

μπουν στον ανταγωνισμό.

Εδώ πια έχουμε συγκέντρωση της γης και της ιδιοκτησίας σε λίγα χέρια. Το ίδιο ισχύει και για τα δάνεια στις μικρομεσαίες, όπως λένε, επιχειρήσεις. Ακούω ότι από αυτό το πακέτο των 28.000.000.000, δόθηκαν 22.000 ευρώ σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Σε ποιες; Πρέπει να έχουν τρία χρόνια κερδοφορία και να τρέχει η κερδοφορία και τον τέταρτο χρόνο. Χαίρω πολύ. Αυτοί, όμως, που έχουν ζημιά και κινδυνεύουν; Πού πάει;

Για να δούμε, πού δουλεύουν οι νέοι; Σε ποιους κλάδους; Νέοι και νέες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι νέες, παρά το γεγονός ότι ας πούμε ιδεολογικά έχουν χειραφετηθεί από παλιές συντηρητικές απόψεις, αυτές αναπαράγονται μόλις κάνουν οικογένεια. Πού δουλεύουν οι νέοι; Στον τουρισμό, στο εμπόριο, στον επισιτισμό, στα ταχυφαγεία και σε ορισμένους νέους κλάδους που έχουν σχέση με τις τηλεπικοινωνίες. Εδώ όταν δουλεύουν με «STAGE», με 500, 300 και 700 ευρώ, όταν κρέμεται κάθε μέρα πάνω από το κεφάλι τους η απόλυση, αυτοί θα πάνε να πάρουν δάνειο για να κάνουν μία επιχείρηση; Στα ταχυφαγεία κατ' εξοχήν ήταν οι μικροί επιχειρηματίες, η οικογενειακή επιχείρηση. Σήμερα μία σειρά από ταχυφαγεία έχουν ενταχθεί μέσα σε ένα κλάδο μονοπωλιακό.

Ποια πολιτική επιχειρηματικότητας μπορείς να ακολουθήσεις γι' αυτούς που με τα μηχανάκια μεταφέρουν τις πίτσες; Θα τους δώσεις χρήματα να κάνουν τι επιχείρηση;

Επομένως, πρέπει να στηριχθεί ο άνεργος. Τι να κάνουμε δηλαδή;

Ολοκληρώνοντας: Έχουμε καταθέσει εκατό χιλιάδες φορές συγκεκριμένες θέσεις. Θα δώσουμε τώρα θεματικές συνεντεύξεις μπροστά στις Ευρωεκλογές. Το ζήτημα είναι το εξής: Δεν είναι ότι δεν ξέρετε τις προτάσεις μας ή ότι δεν έχουμε προτάσεις. Το ζήτημα δεν είναι αν έχει προτάσεις κάποιος. Το ζήτημα είναι πού τις εντάσσει.

Εμείς, λοιπόν, ξεκαθαρίζουμε για μία ακόμη φορά: Αυτό που λέμε, ή με το λαό ή με τα μονοπώλια, ακόμα περισσότερο μπαίνει σε συνθήκες κρίσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Το αντίθετο. Σε συνθήκες κρίσης πρέπει να ανέβει η επιθετικότητα του κινήματος, γιατί σε συνθήκες κρίσης ωριμάζουν ανατρεπτικές αλλαγές –ωριμάζουν, δεν σημαίνει ότι μπορούν εύκολα να γίνουν- και όχι σε συνθήκες κρίσης να υπάρχει υποχώρηση, σε μια περίοδο που έχουν αφαιρεθεί σε όλη την Ευρώπη σημαντικές κατακτήσεις που υπήρχαν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Γι' αυτό έχει και νόημα να συζητά κανείς και για την ψήφο στις Ευρωεκλογές ή στις εθνικές εκλογές. Αυτό είναι το κυριότερο. Μπροστά ή πίσω; Με μια πολιτική αντιμονοπωλιακή, εάν θέλετε, αντικαπιταλιστική ή με μια πολιτική διαχείρισης, σοσιαλδημοκρατική ή φιλελεύθερη ή σοσιαλδημοκρατικοανανεωτική;

Θα απαντήσει ο λαός αυτό που τελικά θα αποφασίσει να απαιτήσει και εμείς θα συνεχίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα σήμερα είναι τι αφήνει πίσω της η αποχωρούσα Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τι κληροδοτεί στη νέα γενιά της χώρας μας. Στη νέα γενιά, πρώτα απ' όλα, κληροδοτεί τεράστια οικονομικά βάρη. Θα κληροδοτήσει μία οικονομία ύφεσης, που θα τρέχει με αρνητικούς ρυθμούς, έχοντας σπαταλήσει όλο το αναπτυξιακό απόθεμα που είχε δημιουργηθεί τα προηγούμενα χρόνια, χωρίς να το έχει επενδύσει στο μέλλον αυτής της νέας γενιάς.

Θα κληροδοτήσει ελλείμματα που φτάνουν το 5%, παρά τις μεγαλόστομες διακηρύξεις ότι δήθεν θα βάλουν τάξη στις σπατάλες. Θα κληροδοτήσει και κρυφά ελλείμματα, κύριε Καραμανλή, που υπήρχαν πολύ πριν από τη διεθνή κρίση. Εσείς τα λέγατε. Ο δικός σας Υπουργός Οικονομίας μάς είπε τον προηγούμενο Αύγουστο, «πιάσαμε πάτο». Δικά σας λόγια. Λόγια της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θα κληρονομήσει η νέα Ελληνίδα και ο νέος Έλληνας μια χώρα υπό κηδεμονία, έχοντας χάσει κύρος και αξιοπιστία. Μια οικονομία, που δανειζεται με τους πιο ακριβούς όρους σε ολόκληρη την Ευρωζώνη. Χωρίς να έχει αξιοποιήσει σωστά τους πόρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που διαπραγματευτήκαμε. Είναι 0% η απορρόφηση του ΕΣΠΑ, δύο χρόνια μετά την έναρξη λειτουργίας αυτού του προγράμματος, από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Με τους νέους Έλληνες, τους πιο απαισιόδοξους σε όλη την Ευρώπη. Με τα εισοδήματα και τις προσδοκίες τους για το μέλλον κάθε χρόνο και πιο κάτω.

Θα κληρονομήσει ο κάθε νέος αυτής της χώρας χρέος 8.000 ευρώ επιπλέον, 80.000.000.000 ευρώ συνολικά. Δεκαέξι δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο παραπάνω χρέωσε η Νέα Δημοκρατία την Ελλάδα αυτήν την πενταετία.

Και πολύ σωστά ρωτά ο κάθε νέος, πού πήγαν τα χρήματα του ελληνικού λαού, κύριε Πρωθυπουργέ; Σήμερα, ξέρουμε. Στα φορολογικά δώρα που κάνετε στους μεγαλομετόχους και στη μεγάλη ακίνητη ιδιοκτησία. Στις χαριστικές συμβάσεις σε γαλαζιούς «ημέτερους». Στις στρατιές συμβούλων, με επιτροπές που κοστίζουν αυτήν την τετραετία τουλάχιστον 1.000.000.000 ευρώ. Επιτροπές γαλαζίων συμβούλων που φτιάξατε εσείς. Ένα δισεκατομμύριο ευρώ σπατάλη του ελληνικού χρήματος, του χρήματος του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Διόγκωση του σπάταλου κομματικού κράτους. Ανωφελείς, όχι κοινωφελείς νέοι δημόσιοι οργανισμοί. Διάλυση των εισπρακτικών μηχανισμών. Μαύρες τρύπες, που σήμερα ζητάτε να κλείσει ο ελληνικός λαός, με νέα, απαράδεκτα, αντιπαραγωγικά, αντιαναπτυξιακά χαράτσια.

Αφήνετε επίσης πίσω σας μια βαριά περιβαλλοντική κληρονομιά στη νέα γενιά. Εκατοντάδες χιλιάδες στρέμματα δάσους λιγότερα, από τις καταστροφικές πυρκαγιές του 2007. Η μισή Πάρνηθα καμένη. Ένα μεγάλο μέρος της Πελοποννήσου καταστραμμένο, από την ανικανότητα του κράτους και βεβαίως, ανικανότητα και στην πρόληψη και στην αντιμετώπιση, αλλά και στην αποκατάσταση. Κράτος που διέλυσε ο κομματικός μηχανισμός της Νέας Δημοκρατίας. Με τα απορρίμματα να αποτελούν μια βόμβα στο Λεκανοπέδιο.

Δαμόκλειο σπάθι ο χωροταξικός σχεδιασμός για τον τουρισμό, που θέλει να παραδώσει τα πάντα στην «αδηφάγο κερδοσκοπία». Κληροδοτεί η Νέα Δημοκρατία τη γνωστή της πολιτική του, «τσιμέντο παντού», που επιτρέπει μεγάλους παραθεριστικούς οικισμούς, εκτός οικισμών, χωρίς πολεοδομικό σχέδιο, χωρίς δημόσιους χώρους και με επιδότηση από πάνω. Με ρυθμιστικό σχέδιο για την Αττική, που απειλεί να οικοδομήσει ό,τι έχει απομείνει πράσινο στο Λεκανοπέδιο. Κερδοσκοπία για τους μεγάλους, υποβάθμιση της ποιότητας ζωής για την ελληνική οικογένεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Για εμάς στόχος είναι η «πράσινη ανάπτυξη» που σημαίνει ποιότητα ζωής, ποιότητα προϊόντων, αξία. Ποιότητα ζωής για τη νέα γενιά. Η Ελλάδα θα ταυτιστεί με την έννοια «αξία».

Εμείς θα φέρουμε ένα νέο χωροταξικό, που θα ενισχύει την τουριστική επιχειρηματικότητα, αλλά θα συνδυάζει και την προστασία του περιβάλλοντος, της πολιτιστικής κληρονομιάς και τα ιδιαίτερα συγκριτικά τοπικά χαρακτηριστικά κάθε περιοχής. Σημαίνει ανάπτυξη χιλιάδων νέων, ποιοτικών θέσεων εργασίας για τους νέους. Πρώτο βήμα η επένδυση στα αποδοτικά ενεργειακά, υφιστάμενα, αλλά και νέα κτήρια, δημιουργώντας νέες θέσεις εργασίας στον τομέα των κατασκευών, που πλήττεται τώρα με την ύφεση. Η Ελλάδα της ποιότητας και της διαχρονικής αξίας, είναι για εμάς η Ελλάδα του μέλλοντος, της νέας γενιάς, που πρέπει να κληρονομήσει αυτό το μέλλον.

Δεύτερον. Αφήνετε τεράστια βάρη στον κοινωνικό τομέα, με την απαξίωση των κοινωνικών δομών. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας στην εντατική, χωρίς σχεδιασμό, αφυδατωμένο από δημόσια χρηματοδότηση. Εγκατάλειψη των δημόσιων νοσοκομείων, έλλειψη προσωπικού, διαφθορά, σπατάλη, κερδοσκοπία στα φάρμακα. Αδυνατείτε να εφαρμόσετε προγράμματα μηχανοργάνωσης, γιατί ξέρετε ότι αυτά θα χτυπήσουν τα μεγάλα συμφέροντα των φαρμακοβιομηχανιών, συμφέροντα, που δυστυχώς εσείς υπη-

ρετείτε ως Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Στην πρόνοια, κληροδοτείτε στους νέους μία χαώδη και απάνθρωπη κατάσταση όσον αφορά την αντιμετώπιση των ναρκωτικών. Πέντε χιλιάδες νέοι άνθρωποι μόνο στην Αθήνα είναι σήμερα στη λίστα χορήγησης του υποκατάστατου της μεθαδόνης και περιμένουν την ελπίδα που δεν έρχεται. Η περιθάλψη των ηλικιωμένων ή ενός εκτάκτου περιστατικού γίνεται δυσβάσταχτο βάρος και προκαλεί άγχος σε μια οικογένεια, που θα τρέξει να πάει σε ιδιωτικό διαγνωστικό κέντρο, όταν ξέρει ότι δεν μπορεί να ανταποκριθεί το δημόσιο, που είναι υπερφορτωμένο και απαξιωμένο από την πολιτική σας.

Πολιτικές σας πρόληψης για την υγεία. Που είναι ο απαραίτητος σχεδιασμός, η απαραίτητη στήριξη της επιστημονικής γνώσης, η αξιολόγηση, η χρηματοδότηση, η στήριξη του προσωπικού σε αυτές τις υποδομές; Πρόληψη για τη νέα γενιά, για την υποστήριξη της, ώστε να μπορέσουν οι νέοι στη ζωή τους να έχουν μια σωστή πορεία υγείας;

Ασφαλιστικά ταμεία. Αφήνετε πίσω σας τα βάρη των τεράστιων ασφαλιστικών ελλειμμάτων. Οι οφειλές του δημοσίου στα ταμεία είναι 11.000.000.000 ευρώ. Βάρη, που ζητάτε να πληρώσουν οι νέοι μας αύριο. Τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις των τραπεζών, τους τις χαρίσατε, αλλά τις φορτώσατε στα ασφαλιστικά ταμεία, στο ΙΚΑ. Παιχνίδια με τα τοξικά ομόλογα και τις διοικήσεις που λεηλάτησαν τα αποθεματικά των ταμείων. Ενοποίηση, χωρίς σχεδιασμό. Οι νέοι μας, με τη δική σας πολιτική, πιστεύουν ότι θα βρουν άδεια ταμεία, όταν θα φτάσουν σε ηλικία για σύμβαση, ότι τα χρήματα που πληρώνουν σε εισφορές πηγαίνουν στράφι. Ενώ η εισφοροδιαφυγή αυξήθηκε, από 3.000.000.000 ευρώ το 2003, στα 7,5 δισεκατομμύρια σήμερα.

Σήμερα, με την πολιτική σας, λυγίζουν τα ταμεία. Ταμεία, που δηλώνουν αδυναμία να πληρώσουν ακόμη και το εφάπαξ. Όσο για τους νέους, το λεγόμενο Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών - που ήταν δική μας πρόταση, τη φέραμε στη Βουλή και εσείς την υιοθετήσατε και σε αυτήν αναφερθήκατε ξανά, κύριε Πρωθυπουργέ - δεν λειτουργεί, δεν υπάρχει.

Να μιλήσουμε για τον αθλητισμό, που είναι ζωτικός για τη νεολαία; Και άλλα βάρη, που μεταφράζονται σε παχυσαρκία, σε διαβήτη, σε καρδιακές νόσους και εκτινάσσουν τη χώρα μας στην πιο επικίνδυνη ζώνη σε αυτές τις ασθένειες παγκοσμίως. Μετατρέπετε το κοινωνικό αγαθό του αθλητισμού, σε προϊόν αγοράς: Κατάργηση προγραμμάτων μαζικού αθλητισμού στους δήμους. Το εξευτελιστικό ποσό των 200 ευρώ ανά σχολείο για το 2008 για αθλητισμό. Πάγωμα του Προγράμματος «Ελλάδα 2004» που ήταν για όλη την περιφέρεια. Η Ελλάδα του Ολυμπισμού, που στόχευε στην ανάπτυξη αθλητικών υποδομών σε κάθε γωνιά της ελληνικής γης. Τα ολυμπιακά ακίνητα, περιουσία του ελληνικού λαού, εκποιούνται στο βωμό της ιδιωτικοποίησης των πάντων. Και όσα δεν ξεπουλήθηκαν ακόμα, ρημάζουν, εγκαταλειμμένα, κλειστά, χωρίς οι νέοι να έχουν καμμία πρόσβαση σε αυτά. Πέντε χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες!

Ακόμα, προχωρήσατε όχι μόνο στην ιδιωτικοποίηση, αλλά και στην ιδιοποίηση των ολυμπιακών ακινήτων, με αποκορύφωμα το Βατοπέδι, με τη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας. Σπαταλήσατε, καταχραστήκατε τεράστιους πόρους και ευκαιρίες του ελληνικού λαού. Στερήσατε το δικαίωμα μιας ολόκληρης κοινωνίας στη συμμετοχή στον αθλητισμό και στη δράση. Για εμάς, αθλητισμός σημαίνει υποδομές σε κάθε γειτονιά, πρόσβαση για κάθε σχολείο, μοντέλο ανθρωπιάς, υγιούς κοινωνικής ανάπτυξης, υποχρέωση της πολιτείας.

Επαγγελματική ζωή. Σύμφωνα με τα επίσημα κυβερνητικά στοιχεία - και λέω κυβερνητικά στοιχεία, γιατί πέντε μήνες τώρα, ο ΟΑΕΔ δεν μας δίνει στοιχεία, ενώ θα έπρεπε κάθε μήνα να δίνει στοιχεία για την ανεργία - δείχνουν ότι τα τελευταία πέντε χρόνια, η απασχόληση των νέων μειώθηκε κατά σαράντα χιλιάδες θέσεις. Ο ένας στους τέσσερις νέους σήμερα είναι άνεργος. Ακόμα και τρία χρόνια μετά το τέλος των σπουδών του, τα ποσοστά ανεργίας φθάνουν στο 26% για τους πτυχιούχους και στο 30% για τους αποφοίτους των Λυκείων και των ΤΕΙ. Σήμερα, σχεδόν οι τρεις στους δέκα νέους εργαζόμενους απασχολούνται σε θέσεις μερικής ή προσωρινής εργασίας. Και η μερική απασχόληση στα χρόνια της Νέας Δημοκρατίας, ιδιαίτερα για τους νέους στο δημόσιο τομέα, αυξήθηκε κατά 37%, ενώ η προσωρινή εργασία

κατά 46%. Σχεδόν οι μισοί νέοι μισθωτοί αμείβονται με λιγότερα από 750 ευρώ και μόλις το 4% με λίγο περισσότερο από 1000 ευρώ.

Πουθενά η Πολιτεία, πουθενά η προστασία, πουθενά η σοβαρή επανακατάρτιση. Προστασία μόνο από κομματικούς παράγοντες, με τα «STAGE» και τις ρουσφετολογικές διευθετήσεις. Σήμερα, πάνω από τους μισούς νέους που εργάζονται στο δημόσιο τομέα απασχολούνται σε προσωρινές θέσεις, δηλαδή σε θέσεις κομματικής εκμίσθωσης. Όσο για το Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης Απασχόλησης, Εκπαίδευσης και Κατάρτισης για το οποίο μιλήσατε, είναι ανενεργό. Κοροϊδία και ευτελισμός. Νεοσυντηρητική πολιτική, που σημαίνει το βάρος της ανασφάλειας, το βάρος της αδήλωτης εργασίας, το βάρος των απλήρωτων υπερωριών, το βάρος της έλλειψης πλήρους εργασίας, το βάρος της ανεργίας. Για εμάς, η εργασία δεν είναι προνόμιο, αλλά είναι δικαίωμα για όλους. Όπως και η υγεία, όπως και η πρόνοια είναι δικαιώματα για όλους.

Εμείς δεσμευόμαστε να φτιάξουμε κοινωνικό δίκτυο, που διασφαλίζει το δικαίωμα σε όλους για ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης. Πρόγραμμά μας, το δίκτυο σύγχρονων κοινωνικών υπηρεσιών, για την εγγύηση ενός ελάχιστου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης.

Πρόγραμμά μας, δέσμευσή μας, ο έλεγχος της αγοράς εργασίας. Δέσμευσή μας, να συγκρουστούμε με τις πολυάριθμες μορφές του παραδοσιακού κρατισμού και με τα πελατειακά του δίκτυα, που ισοπεδώνουν τις ελπίδες, ευτελίζουν την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια του νέου, που ψάχνει για δουλειά.

Δέσμευσή μας, να προσανατολίσουμε τα «STAGE» αποκλειστικά στον ιδιωτικό τομέα, με εξαίρεση μόνο έναν περιορισμένο αριθμό δημοσίων φορέων, που πραγματικά μπορούν να προσφέρουν πρακτική εκπαίδευση και όχι κομματική διευθέτηση για το μέλλον των νέων.

Πρόγραμμά μας, όταν οι νέοι μας βγουν στον κόσμο για να κτυπήσουν την πόρτα μας αγοράς εργασίας, αντιανεμικής και αγκυλωμένης, να βρουν την πολιτεία δίπλα τους, να στηρίζει έμπρακτα τις προσπάθειές τους. Να τους βοηθήσει να ξεκινήσουν τη ζωή τους.

Θα επεκτείνουμε τις θεμελιώδεις εγγυήσεις της εργατικής νομοθεσίας σε κάθε μορφή απασχόλησης και αυτό αφορά ιδιαίτερα την οικονομικά εξαρτημένη αυτοαπασχόληση, τα περιφέρμα «μπλοκάκια». Τέρμα στο σημερινό αίσχος της ομηρίας, το αίσχος μιας προσωρινής δουλειάς, που δίνεται με αντιπαροχή τη συνείδηση του νέου.

Δέσμευσή μας, το ειδικό τετραετές πρόγραμμα για τους νέους έως και τριάντα ετών, για τους οποίους το κράτος θα αναλαμβάνει να καταβάλει για τέσσερα χρόνια τις ασφαλιστικές εισφορές εργαζόμενου και εργοδότη, πάντα με την πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των νέων ανέργων και των οικονομικά εξαρτημένων αυτοαπασχολούμενων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Παιδεία. Βάρη στο πιο κρίσιμο στάδιο της ζωής των νέων ανθρώπων. Τα χρόνια στα θρανία. Πού η χαρά της μάθησης; Πού η ελευθερία που φέρνει η γνώση; Μιλούν οι νέοι για το βάρος της αποστήθισης, το βάρος των πολλών και πολλές φορές κακής ποιότητας βιβλίων, το βάρος των ατέρμονων φροντιστηρίων, το βάρος του λαθμενούς εξεταστικού συστήματος, το βάρος της απουσίας αθλητικής ζωής και ψυχαγωγίας, που πνίγει τη νεότητα. Το βάρος του άγχους για το μέλλον τους. Το τεράστιο κοινωνικό βάρος της ανισότητας.

Οι ιδιωτικές δαπάνες για την παιδεία, τα τελευταία πέντε χρόνια, εκτινάχθηκαν, έφτασαν τα 4.000.000.000 ευρώ το χρόνο. Τόσα βγάζει από την τσέπη της η ελληνική οικογένεια για να πληρώσει τη δημόσια, κατά τα άλλα, δωρεάν παιδεία. Το κόστος είναι αβάστακτο για τα μεσαία και φτωχότερα στρώματα. Και η Ελλάδα δεν μπορεί να προχωρήσει με ένα σύστημα για τους λίγους, τους ισχυρούς και τους προνομιούχους, το οποίο είναι απογοητευτικό, ασφυκτικό, ταξικό, αδιέξοδο για τους πολλούς.

Και δεν είναι μόνο το σχολείο. Τα τελευταία χρόνια, η παιδική φτώχεια στην Ελλάδα αυξήθηκε στο 23% και η νεανική στο 25%, δηλαδή στα υψηλότερα επίπεδα της Ευρώπης. Αναγκάζουμε, σχεδόν πεντακόσιες χιλιάδες παιδιά και πάνω από τριακόσιους χιλιάδες νέους κάτω των είκοσι πέντε ετών, να ζουν σήμερα στη

χώρα μας σε φτωχές οικογένειες.

Αυτή η φτώχεια σήμερα, σημαίνει τον κοινωνικό αποκλεισμό της νέας γενιάς του αύριο. Καλλιεργεί το έδαφος για να ανατραφεί και να επεκταθεί αύριο και η βία και η εγκληματικότητα. Αυτό κληροδοτείται στη χώρα, στη νέα γενιά. Αύριο, όχι μεθαύριο.

Ήδη, κάποιες γειτονιές των μεγάλων πόλεων της χώρας μας, ακόμα και στην καρδιά της Αθήνας, μετατρέπονται σε γκέτο. Είναι μία συνολική υποβάθμιση της ανθρώπινης ζωής, που παράγει σύγχρονους «άθλιους». Μία αλυσίδα, που ξεκινάει από τις νεοσυντηρητικές, άδικες κοινωνικά πολιτικές σας, και δένει ασφυκτικά τους νέους και τα όνειρά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρουμε ότι θα αναλάβουμε τη διακυβέρνηση του τόπου σε συνθήκες εξαιρετικά δύσκολες.

Παρ' όλα αυτά, οι δεσμεύσεις μας απέναντι στη νέα γενιά ισχύουν και θα ισχύσουν μέχρι κεραίας, μέχρι τελευταίας λέξης, μέχρι το τελευταίο ευρώ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Έχω πει πολλές φορές, ότι θα δώσουμε το 5% του ΑΕΠ στην Παιδεία. Το 5%, θα το βρούμε οπωσδήποτε. Με 1.000.000.000 ευρώ επιπλέον για την Παιδεία, στον πρώτο μας προϋπολογισμό. Θα μου πείτε: «Πού θα βρείτε τα λεφτά;» Μα, το 1.000.000.000 είναι αυτό το οποίο εσείς σπαταλάτε μόνο και μόνο για τις κομματικές σας επιτροπές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θα τα βρούμε, απλώς διότι εκεί πρέπει να επενδύσουμε, στην Παιδεία. Διότι είναι διαφορετικές οι προτεραιότητές μας. Διότι θα κάνουμε σοβαρή αναδιανομή. Διότι θα κόψουμε σπατάλες. Διότι θα καινοτομήσουμε.

Την προηγούμενη φορά, σας μίλησα για το ηλεκτρονικό βιβλίο. Εμείς δεν σταματάμε να δουλεύουμε και ως Αντιπολίτευση και να προετοιμαζόμαστε. Είχα την ευκαιρία να συναντηθώ με τον Νικόλαο Νεγρεπόντε, να συζητήσω ακριβώς γι' αυτή την ιδέα κι ο ίδιος μου είπε ότι σήμερα κοστίζει περίπου 400 δολάρια. Θα μπορούσε να παραχθεί στην Ελλάδα –κι έχω συζητήσει και με λαμπρούς Έλληνες επιστήμονες– με το ποσό των 60 δολαρίων, 50 περίπου ευρώ το κομμάτι. Κατανοείτε ότι θα μπορούσε να είναι μία μεγάλη επανάσταση στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, για να πρωτοπορήσει επιτέλους η Ελλάδα. Διότι αν διαβάσατε χθες τις εφημερίδες, αυτά ανακινούνταν διεθνώς, ότι πάνε στα πανεπιστήμια και στα σχολεία τα ηλεκτρονικά βιβλία. Αυτό, για το οποίο μας κοροϊδεύατε, ότι καινοτομούμε εμείς, το ΠΑΣΟΚ, στη χώρα. Ναι, το ΠΑΣΟΚ είναι μπροστά, το ΠΑΣΟΚ ξέρει. Ξέρει το ΠΑΣΟΚ να εφαρμόσει νέες λύσεις!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μιλήσατε για τον εθνικό διάλογο για την Παιδεία. Προσωπικά ήμουν, είμαι και θα είμαι πάντα υπέρ αυτού του εθνικού διαλόγου. Το ξεκίνησα και ως Υπουργός Παιδείας. Θα το συνεχίσω και αύριο, ως κυβέρνηση αυτής της χώρας. Και θα περίμενα να δεσμευθείτε και εσείς για την επόμενη μέρα των εκλογών. Αλλά θέλω απλώς να σας ενημερώσω, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι σ' αυτό το διάλογο, είμαστε το μόνο κόμμα –συμπεριλαμβανομένης και της δικιάς σας Παράταξης και της Κυβέρνησής σας– που έχει καταθέσει πρόγραμμα, που έχει καταθέσει συγκεκριμένες θέσεις. Ούτε η Κυβέρνηση δεν κατέθεσε προτάσεις!

Εμείς μιλάμε για δωρεάν Παιδεία, δημόσια Παιδεία, τεχνολογία, σωστές υποδομές για όλους, που πρέπει να αφορούν όλους χωρίς εξαίρεση, είτε ζουν στο Βοτανικό, είτε στην Εκάλη, είτε στο Ψυχικό, είτε στην Αγία Βαρβάρα, είτε στο Καστελόριζο, είτε στην Πίνδο. Με εθνικό απολυτήριο, για να απαλλάξουμε την οικογένεια από το φροντιστηριακό κόστος κι από την ψυχοφθόρα βαρβαρότητα των εξετάσεων, με εγγυημένο ποσό από το κράτος, το οποίο θα κατευθύνεται στο δημόσιο ίδρυμα που θα τον δέχεται. Ο φοιτητής δεν θα υποχρεώνεται να αποφασίζει το επαγγελματικό του μέλλον στα δεκαπέντε του χρόνια, αλλά αργότερα, μέσα στο ίδιο το ίδρυμα. Αυτές είναι μερικές μόνο από τις προτάσεις που έχουμε εμείς καταθέσει, για τις οποίες και δεσμευόμαστε.

Αλλά, τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χειρότερα απ' όλα είναι τα ηθικά βάρη που κληροδοτεί στους νέους αυτή η Κυβέρνηση: Το βάρος των στρεβλών προτύπων. Αυτών των προτύπων, που αναδειξατε τα τελευταία πέντε χρόνια. Το βάρος της γενικευμένης πελατειακής λογικής και διαφθοράς, της διάβρωσης

αρχών, θεσμών και αξιών. Το βάρος των σκανδάλων, που διδάσκουν στους νέους ότι οι ισχυροί της εξουσίας, οι λεγόμενοι «κολλητοί», μπορούν να πλουτίζουν, λεηλατώντας το δημόσιο χρήμα, αξιοποιώντας το σύστημα προμηθειών και πολλά ακόμα. Το βάρος της διαφθοράς, που αφήνει στους νέους μας το συμπέρασμα ότι ο νόμος είναι το δίκιο του ισχυρού. Ότι οι μεγάλοι και οι υποτακτικοί τους, μένουν πάντα ατιμώρητοι. Το πρότυπο της διαφθοράς και της πελατειακής αντίληψης, που τους μαθαίνει ότι για να πετύχεις, δεν έχει σημασία η σκληρή, συστηματική, μεθοδική δουλειά, αλλά η σχέση με την εξουσία, η καλή γνώση των τεχνικών της απάτης, η δήθεν μαγκιά της εξουσίας.

Ποιο είναι το κοινωνικό πρότυπο που δίνουμε σήμερα στους νέους μας; Μαζί και το στρεβλό κοινωνικό καταναλωτικό πρότυπο: Δανειζόμαστε, για να καταναλώνουμε. Και τι να καταναλώνουμε; Η Κυβέρνηση έδειξε το δρόμο, μειώνοντας το τέλος ταξινόμησης, με τρόπο που ευνοούσε προκλητικά τις ξένες αυτοκινητοβιομηχανίες και τα ακριβά αυτοκίνητα.

Αποτέλεσμα; Το στοκ των μεγάλου κυβισμού, πολυτελών αυτοκινήτων, ξεπούλησε μέσα σε ένα μήνα! Οι έχοντες έσπευσαν να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που τους έδωσε η Κυβέρνηση, η οποία μιλούσε για τόνωση της οικονομίας. Μα, είναι τόνωση της τσέπης των εχόντων, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας! Ωραία ανάπτυξη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Εμείς, απέναντι στην ανομία, απέναντι στην κατάρρευση αρχών και αξιών, απέναντι σε ένα κράτος σπάταλο, πελατειακό, απέναντι σε μία παράταξη που φυγομαχεί, που αποχωρεί από τη Βουλή, απαξιώνοντας και αυτόν ακόμα το θεσμό της Δημοκρατίας, χτίζουμε ένα σύγχρονο, δημοκρατικό, παραγωγικό, επιτελικό και αποκεντρωμένο κράτος.

Ναι, εμείς θα κάνουμε σωστό νοικοκυριό στην ελληνική οικονομία. Με ένα κράτος που σέβεται, που προστατεύει, που στηρίζει, που εμπιστεύεται τον πολίτη. Με ένα πολιτικό σύστημα διαφάνειας, εμπιστοσύνης, αξιοκρατίας, λογοδοσίας, που υπερασπίζεται την αυτονομία της πολιτικής. Που δεν επιτρέπει σε λίγους ή ισχυρούς ή ολιγάρχες του πλούτου να κυβερνούν από το παρασκήνιο. Με καθαρούς κανόνες για όλους. Από το δημόσιο, στον επιχειρηματία, στα κόμματα, στα media. Καθαροί κανόνες για μια δημοκρατική αναγέννηση στη χώρα μας!

Καταλαβαίνω, όπως καταλαβαίνει ο κάθε Έλληνας, ότι η δική σας αδυναμία να βάλετε νοικοκυριό στη χώρα, την αποδίδετε βεβαίως στο παρελθόν, στο ΠΑΣΟΚ, στη διεθνή κρίση, σε κάθε άλλο, παρά στις δικές σας ευθύνες των πέντε ετών.

Όμως, ο πολίτης ζει και βιώνει αυτή την Κυβέρνηση, τα τελευταία πέντε χρόνια. Ξέρει ποιος είναι ο ένοχος. Και είναι η δική σας, νεοσυντηρητική πολιτική. Και αυτή η πολιτική πρέπει να αλλάξει. Θα αλλάξει ριζικά, λαού θέλοντος, όταν ο λαός πάρει το λόγο στις εθνικές εκλογές ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

...που δεν θα αργήσουν, παρά την απεγνωσμένη προσπάθειά σας να κρατηθείτε στην εξουσία με κάθε τρόπο, με την πόλωση, με τα ημίμετρα προεκλογικής κοπής, με τη σκανδαλογολία, αντί της ουσιαστικής διαφάνειας και του ξεκαθαρίσματος των πραγματικών σκανδάλων. Με το ανέκδοτο πια, κύριε Πρωθυπουργέ, για τα περί «αλλαγών και μεταρρυθμίσεων» που ακούμε ότι κάνατε συνεχώς, αλλά δεν βλέπουμε ποτέ, πέρα από τη συνεχή «επανάδρυσή του κράτους». Με αυτά προσπαθείτε να γαντζωθείτε στην εξουσία.

Εύκολα περιγράψατε το τι γίνεται σήμερα, κύριε Πρωθυπουργέ. Όμως, περιγράψοντάς το, περιγράψατε ταυτόχρονα τι δεν κάνετε ο ίδιος. Τι δεν μπορείτε να κάνετε ο ίδιος για τη χώρα. Αυτό έχετε αποδείξει, με τις πολιτικές σας και τις πρακτικές της Κυβέρνησής σας. Γι' αυτό, τα μεγάλα λόγια δεν τα ακούει πια κανείς. Γιατί διαψεύδονται από τα ίδια τα έργα.

Το δικό μας στρατηγικό σχέδιο είναι μία άλλη ανάπτυξη. Μια «πράσινη ανάπτυξη», που δίνει όραμα προοπτικής στους νέους. Αυτή η «πράσινη ανάπτυξη», κύριοι συνάδελφοι, προϋποθέτει τα εξής στοιχεία: κρατικό σχεδιασμό με διαφάνεια, με χρηστή αξιοποίηση του πλούτου και σεβασμό στον πλούτο του ελληνικού λαού, και ισχυρή δημόσια χρηματοδότηση. Άγνωστες λέξεις για τη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνησή της.

Γι' αυτό, η χώρα πρέπει να γυρίσει σελίδα. Αρκετά δεινά μας

έφερε η καταστροφική πενταετία της Νέας Δημοκρατίας. Αρκετά βάρη στη νέα γενιά κληροδοτεί η Νέα Δημοκρατία. Είναι καιρός να αλλάξουμε πορεία! Στις Ευρωεκλογές που έρχονται σε ένα μήνα, αυτό το μήνυμα, το μήνυμα για μια άλλη πορεία, θα ακουστεί, και ηχηρά. Θα ακουστεί δυναμικά η βούληση του ελληνικού λαού, για μια νέα πορεία ελπίδας και αισιοδοξίας για τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρωθυπουργέ, χαίρομαι που σας βλέπω στο έδρανό σας, γιατί μερικές φορές, όπως χθες, είχαμε την αίσθηση ότι η Νέα Δημοκρατία είναι εξωκοινοβουλευτικό Κόμμα. Αλλά, θα έλεγα, πέστε στους Βουλευτές σας ότι τελειώνει ο συναγερμός, ότι δεν έχουμε ψηφοφορία σήμερα, γιατί ποτέ δεν είδα σε ομιλία σας τόσους λίγους Βουλευτές, όσους είδα σήμερα.

Και επειδή εσείς βέβαια, όντως ήσασταν δικαιολογημένοι απών –προσωπικά– θέλω να πω ότι εμείς ανησυχούμε για τη παρουσία σας στη Πράγα. Ανησυχούμε τη στιγμή που είδαμε ότι υπήρξαν ηγέτες μεγάλων ευρωπαϊκών χωρών, όπως της Γαλλίας και της Γερμανίας, οι οποίοι δεν ήθελαν να συμβάλουν σε μία σύγκληση Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία θα μπορούσε να επιδεινώσει τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία. Και με τον ίδιο τρόπο, αν θέλετε, ακόμα περισσότερο ανησυχούμε για το γεγονός ότι υπάρχουν –μιλάμε για τη νεολαία– Έλληνες στρατιώτες που συμμετέχουν στα γυμνάσια στη Γεωργία. Για ποιο λόγο, όταν υπάρχει αυτή η κατακραυγή, όταν έχει υπάρξει διάβημα, αν θέλετε ειδοποίηση, προς το Υπουργείο Εξωτερικών εκ μέρους της ρωσικής κυβέρνησης κι όταν ξέρουμε ότι η Γεωργία έχει ένα καθεστώς ακραίου αυταρχισμού, τυχοδιωκτικό το οποίο, απ' ό,τι όλοι κατανοούν, έχει λίγες βδομάδες ή λίγους μήνες ζωής; Λυπούμαστε για όλα αυτά.

Εγώ, με βάση αυτήν τη παρουσία σήμερα και την απουσία της Νέας Δημοκρατίας και επειδή μιλάμε για νέους, θα έρθω στο πρώτο ζήτημα, δηλαδή στην κρίση εμπιστοσύνης που υπάρχει ανάμεσα στους πολιτικούς θεσμούς και τη νεολαία: την αποξένωση, την αποστασιοποίηση, την απογοήτευση, την εχθρότητα, την αδιαφορία.

Θέλω να πω ότι ακούγονται οι λόγοι όλων μας σήμερα, όλων των πολιτικών χώρων πάνω στα θέματα της νεολαίας. Ξέρετε, όμως, υπάρχει η γλώσσα η οποία πολλές φορές στη πολιτική γίνεται ξύλινη και υπάρχει και η γλώσσα των πράξεων. Σας λέω, για παράδειγμα, ότι κινήσεις, πρωτοβουλίες που παίρνουμε σε κοινοβουλευτικό επίπεδο λένε πάρα πολλά στους νέους. Όταν, για παράδειγμα, η Νέα Δημοκρατία σε μία ψηφοφορία που θα μπορούσε να ήταν δύσκολη γι' αυτήν, όπως ήταν η μουσική ψηφοφορία για την υπόθεση Παυλίδη 2, την κοπανάει, το μήνυμα που βγαίνει στο μαθητή, όταν έχει να δώσει δύσκολες εξετάσεις, είναι «κοπάνά την». Ή το μήνυμα που βγαίνει στο νέο εργαζόμενο, όταν θα θέλει να κάνει κάτι άλλο αντί να πάει στη δουλειά του, είναι «κοπάνά την».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Θέλω να πω ότι και τα μηνύματα τα οποία βγαίνουν μέσα από τη λειτουργία αυτού του πολιτικού συστήματος σήμερα είναι μηνύματα απώθησης. Επί τόσους μήνες γίνονται σκάνδαλα. Έχουμε ένα θεσμικό πλαίσιο το οποίο κάνει τη Βουλή δικαστήριο. Συζητούμε συνεχώς σκάνδαλα και δεν βγαίνει κανένα αποτέλεσμα τη στιγμή που η οικογένεια έχει πρόβλημα με το παιδί από μικρό αν θα βρει παιδικό σταθμό, αν θα είναι δωρεάν ο παιδικός σταθμός, τι θα γίνει με το σχολείο, όταν δεν είναι ολόκληρο το σχολείο τι θα γίνει, σε ποιο Γυμνάσιο-Λύκειο θα πάει. Πώς θα τα βγάλει πέρα με το φροντιστήριο, σε ποιο Πανεπιστήμιο θα μπει, μήπως πρέπει να φύγει έξω, μήπως πρέπει να πάει στα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών στις παρόδους της Ομόνοιας, ώστε το παιδί να έχει ένα χαρτί, όταν τελειώσει πού θα βρει απασχόληση, τι έγιναν όλα αυτά τα πτυχία ή τα διδακτορικά που μάζεψε κ.λπ.. Όλα αυτά τα ζητήματα είναι ζητήματα στα οποία έπρεπε η πολιτική ζωή να δίνει απαντήσεις και να ασχολείται. Αντί

γι' αυτά, ασχολιόμαστε με όλα αυτά τα θέματα.

Και ξαναλέω, ότι υπάρχουν μεγάλες ευθύνες και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ, διότι υπάρχει ένα θεσμικό πλαίσιο σε σχέση με τα ζητήματα ποινικών ευθυνών, Υπουργών και πρώην Υπουργών, το οποίο πρώτο και κυριότερο, δεν παραπέμπει κανέναν διότι έχει αφεθεί στην κυβερνητική πλειοψηφία με βάση την τροποποίηση που έγινε συναινετικά από τις δύο δυνάμεις, να αποφασίζει και δεύτερον, απασχολεί συνεχώς τη Βουλή με το να μην έχει άλλα θέματα να συζητήσει.

Με αυτήν την έννοια επαναλαμβάνουμε και θα θέλαμε μια τοποθέτηση από τους πολιτικούς, από τους επικεφαλής των Κοινοβουλευτικών Ομάδων των διαφόρων κομμάτων εδώ πέρα: Ελάτε για τη νεολαία, για τους εργαζόμενους, για την ανάπτυξη, για την αγροτική οικονομία κ.λπ, να απαλλάξουμε τη Βουλή, να πάρουμε αυτοδέσμευση για μια αυτόματη πια διαδικασία, η οποία να είναι εναρμονισμένη με το Σύνταγμα, γρήγορη σύγκληση της προκαταρκτικής επιτροπής και απευθείας, επαναπομπή του φακέλου στα δικαστήρια, ώστε και αποτελέσματα να υπάρχουν και η Βουλή να μπορεί να δουλέψει.

Και εμείς θεωρούμε θετική την τοποθέτηση που έκανε χθες ο κ. Σιούφας, αν θέλετε και σ' αυτό θα θέλαμε μια τοποθέτηση. Μίλησε για συνάντηση των πολιτικών αρχηγών. Δεν ξέρω αν χρειάζεται να γίνει συνάντηση. Τουλάχιστον να υπάρξει μια πρόταση που να λύνει το θέμα. Και αν η πρόταση που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ –που είδαμε σε Βουλευτές διαφόρων κομμάτων ότι βρήκε στήριξη– δεν είναι καλή ή υπάρχει καλύτερη, ελάτε, κάντε μια άλλη πρόταση για να απαλλαγούμε, για μπορέσουμε να δουλέψουμε. Και αυτό νομίζω ότι είναι ένα χαρακτηριστικό, αν θέλετε, της πολιτικής ζωής. Δηλαδή, μόλις είδαμε –και υπάρχει, οφείλω να το ομολογήσω– μια αναζωπύρωση του δικομματισμού, τα κεντρικά θέματα γύρω από τα οποία κινούταν η πολιτική ζωή και χωρίς κανένα αποτέλεσμα, ήταν τα σκάνδαλα. Μόλις βλέπει κάποιος μια αναζωπύρωση, μια ενίσχυση του ρόλου της Αριστεράς –και θα έλεγα εγώ ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ– βλέπει κανείς μια περιτροπή της συζήτησης γύρω από πραγματικά ζητήματα, πολλά από τα οποία είναι θέματα της νεολαίας.

Αν θέλετε, η ίδια, ας το πούμε, η διαδικασία ενδυνάμωσης του ΣΥΡΙΖΑ συνδέθηκε με τους μεγάλους αγώνες που δώσαμε για τους συμβασιούχους, στη μεγάλη τους πλειοψηφία νέοι. Συνδέθηκε με το κίνημα για το άρθρο 16, που, είτε αρέσει είτε δεν αρέσει, οι θέσεις οι δικές μας κ.λπ έφεραν τα θέματα του πανεπιστημίου στο επίκεντρο. Συνδέθηκε με το θέμα των κινητοποιήσεων να σπάσουν τα τείχη στις ακτές της Αττικής, προκειμένου απ' αυτόν εδώ το χώρο των πέντε εκατομμυρίων να μπορούν οι νέοι άνθρωποι, χωρίς να πληρώνουν, να αξιοποιούν την ελληνική θάλασσα.

Ξαναλέω: Υπάρχει θέμα εμπιστοσύνης και αυτό πρέπει να σπάσει. Και πρέπει να σπάσει και με αλλαγή της πολιτικής της ημερήσιας διάταξης και με μέτρα τα οποία θα παρθούν υπέρ την νεολαίας.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι, αντί όλα αυτά τα χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας να έχουμε μία πολιτική η οποία να συμβάλλει στην ανάπτυξη των δικαιωμάτων, των κατακτήσεων, ένα βήμα μπροστά, έστω και μικρό που έχουν οι νέοι, στην πραγματικότητα έχουμε μια οπισθοχώρηση. Αντίστοιχα στοιχεία είχαμε δει και κατά τη διάρκεια των διακυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και θέλω να πω ότι είναι τεράστιο το βάρος, είναι ασύλληπτο το βάρος που μπαίνει σήμερα σ' ένα νέο άνθρωπο.

Παλιά, υπήρχε η συνθήκη, όταν γεννιέται ένα παιδί, εφόσον υπήρχε η δυνατότητα, να του κάνουν δώρο ένα χρυσό σταυρό, να του κάνουν δώρο ένα φλουρί, για το καλό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν ήταν αγόρι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Σήμερα, όταν γεννιέται ένα παιδί στην Ελλάδα, φορτώνεται με συναλλαγματικές που έχουν σχέση με την κάλυψη του ελλείμματος, που έχουν σχέση με την απόσβεση, την εξόφληση ενός τεράστιου δημόσιου χρέους που έχει δημιουργηθεί, που έχουν σχέση με την κάλυψη των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών ταμείων την οποία τους παραδίδουμε.

Δόθηκαν και σήμερα καινούργια στοιχεία: Μέσα σε συνθήκες

κρίσης και δημοσιονομικής στενότητας 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ είναι η εισφοροδιαφυγή, η οποία γίνεται ανεκτή συνειδητά, γίνεται ανεκτή λόγω έλλειψης επιθεωρητών εργασίας στη χώρα μας.

Και απ' αυτήν την άποψη, βλέπουμε ασφαλιστική κάλυψη, παιδεία, κοινωνικό κράτος, όλα αυτά σε σχέση με τους νέους να οπισθοχωρούν και να οδηγούν σε χειρότερες καταστάσεις. Και με αυτήν την έννοια, ως προβληματιστούμε.

Όταν έχεις τη βία της φτώχειας, θα έχεις τη βία των φτωχών. Όταν έχεις τη βία της ανεργίας, θα έχεις τη βία των ανέργων. Όταν έχεις τη βία της σχολικής απόρριψης, θα έχεις τη βία των παιδιών που γυρνούν στο δρόμο.

Ας αναρωτηθούμε, γιατί είναι γενικευμένο πια το φαινόμενο ενός σημαντικού τμήματος της νεολαίας, να απαντάει με βίαιες ενέργειες ή και με αυτοκαταστροφικές ακόμη ενέργειες στην κοινωνία, στον αθλητισμό, στο σχολείο, στην οικογένεια, ακόμη και στην πολιτική δράση. Και με αυτήν την έννοια να συγκεντρώνουμε το ενδιαφέρον στις πηγές αυτών των προβλημάτων, στα κοινωνικά θερμοκήπια που δημιουργούν τη βία, αντί να φέρνουμε εδώ νομοσχέδια για τις κουκούλες.

Το τρίτο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω είναι το θέμα της κρίσης. Αναφέρατε το ζήτημα της κρίσης και είναι ασφαλώς υπαρκτό. Αλλά υπάρχει ένα ερώτημα. Βλέπουμε με την κρίση να διαμορφώνονται δυσμενώς όλες οι συνθήκες σχετικά με την εργασία, με την εκπαίδευση των νέων, να μην υπάρχουν κονδύλια για την παιδεία, να επιδεινώνονται οι εργασιακές σχέσεις κ.λπ.

Γιατί; Ποιος έκανε το αδιέξοδο; Τι σχέση έχουν τα νέα παιδιά με το γεγονός ότι σε παγκόσμιο, σε ευρωπαϊκό, σε ελληνικό επίπεδο, στο όνομα δήθεν της ελευθερίας της αγοράς, αναπτύχθηκαν τα πιο πλεονεκτικά, τα πιο καταστροφικά, τα πιο τζογαδόρικα συμφέροντα και συμπαρέσυραν -με όλα αυτά τα ανύπαρκτα χαρτιά και με όλο αυτό το καζίνο το οποίο δημιουργήθηκε ως οικονομία στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο -όλες τις οικονομίες; Γιατί να πληρώσουν αυτοί; Για ποιο λόγο να πληρώσουν οι νέοι άνθρωποι το τίμημα;

Και πρέπει να δούμε εδώ ότι, όχι μόνο η καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση έφερε αυτά τα αποτελέσματα, αλλά ο κλονισμός της, τον οποίο προσπαθεί με κάθε τρόπο να ξεπεράσει και η διαδικασία της προσπάθιάς της να τον ξεπεράσει, αντί να συνοδεύεται από μεταμέλεια και αντί να γονατίζει μπροστά στις εικόνες και να ζητάει συγγνώμη, έχει ανοίξει μία επιθετική διάθεση παράπερα αμφισβήτησης των δικαιωμάτων της νέας γενιάς. Και βλέπουμε και στην Ελλάδα μια σειρά μέτρα που παίρνονται από επιχειρήσεις, μια σειρά μέτρα που διατυπώνονται και διαφημίζονται από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, σε διάφορους κοινωνικούς φορείς, τα οποία καταργούν κατακτήσεις του εργατικού κινήματος.

Λένε ότι θα δουλεύεις τέσσερις ή πέντε ημέρες, θα δουλεύεις χωρίς ασφάλιση, θα δουλεύεις τρεις ώρες, θα δουλεύεις όπως χουστάρουμε. Αυτός, λοιπόν, ο τρόπος απάντησης στην κρίση δεν είναι αποδεκτός. Και αυτός είναι ένας από τους σοβαρούς λόγους, γιατί δεν ζούμε σε μια εποχή άθησης της παγκόσμιας οικονομίας, που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις προκλήσεις που υπάρχουν στην Ελλάδα.

Θα έρθω στο τέταρτο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω και που έχει σχέση με την εξάρτηση των προβλημάτων της νεολαίας από τις γενικές πολιτικές που ακολουθούμε. Οι γενικές πολιτικές έχουν αντίκρουση στην κατάσταση που αντιμετωπίζει η νεολαία.

Θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα. Ήμουν προχθές στο Ηράκλειο στην Κρήτη. Είδα αγροτικά, κτηνοτροφικά, στελέχη, αγρότες, κτηνοτρόφους κ.λπ. Έρχονταν μ' ένα ολόκληρο καράβι χίλια πεντακόσια άτομα, ειρηνικά, όπως και την πρώτη φορά να διαδηλώσουν για τις διεκδικήσεις τους. Οι διεκδικήσεις τους εντελώς βάσιμες. Η αμπελουργία έχει καταρρεύσει, το λάδι πουλήθηκε 1,8 ευρώ ή δεν πουλήθηκε καθόλου, η κτηνοτροφία τους είναι σε αδιέξοδο και βέβαια, από την ημερήσια διάταξη της χώρας έλειπε το θέμα, γιατί ασχολιόμασταν εκείνη την ημέρα με τη «SIEMENS», με την υπόθεση Παυλίδη, δεν θυμάμαι ακριβώς.

Και σας ρωτάω, γιατί είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα. Όταν μέσα στις πόλεις έχουν δημιουργηθεί ήδη στρατιές ανέργων, πώς θα μπορέσουμε να κρατήσουμε τον κόσμο στην περιφέρεια; Με ποιον τρόπο θα τον κρατήσουμε, όταν δεν υπάρχουν οι κατάλληλες πολιτικές, όταν ακολουθούμε εντελώς απαράδεκτες

κατευθύνσεις;

Όσον αφορά σ' αυτήν την υπόθεση των αυτοκινήτων υψηλού κυβισμού ως το μοναδικό -μαζί με τα 28.000.000.000 ευρώ- ορατό μέτρο που πήρε σε οικονομικό επίπεδο η Κυβέρνηση, σας ερωτώ και ως απαντήσει ο κύριος Πρωθυπουργός, πόσες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν απ' αυτό το μέτρο; Ποιος ωφελήθηκε απ' αυτό το μέτρο; Γιατί δεν κινηθήκατε στην κατεύθυνση αναπτυξιακών παρεμβάσεων στον αγροτικό τομέα, στον τομέα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, σε όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία θα μπορούσαν να βελτιώσουν την κατάσταση της νεολαίας;

Έρχομαι στο επόμενο σημείο που σχετίζεται με τις εργασιακές σχέσεις. Ζούμε μία εποχή που όχι μόνο έχει κλείσει ένας κύκλος επιδείνωσης των εργασιακών σχέσεων, αλλά στο όνομα της κρίσης οξύνονται οι επιθέσεις οι οποίες γίνονται είτε από την εργοδοσία, είτε από την ίδια την Κυβέρνηση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το ποσοστό ανεργίας των νέων μέχρι είκοσι εννέα χρονών, είναι διπλάσιο από το γενικό ποσοστό ανεργίας. Και όχι μόνο αυτό, αλλά για να δούμε τον παραλογισμό του συστήματος, σας λέω ότι το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας ανάμεσα στους νέους το έχουν οι πτυχιούχοι. Αυτό το λέω για να δείτε ότι είναι ένα σύστημα το οποίο σου λέει «μην αγαπήσεις τη μόρφωση», «μη φας χρόνια και κόπο μες τη μόρφωση», «δεν πειράζει αν δεν πάρεις πτυχίο», «τι σημαίνει το διδακτορικό, το μεταπτυχιακό, το μάστερ;». Εδώ, πιο εύκολα μπορείς να βρεις δουλειά όσο λιγότερα, αν θέλετε, προσόντα έχεις. Και αυτόν τον παραλογισμό του συστήματος, τον βλέπει κάποιος σε ακραίο σημείο να εκδηλώνεται πάνω στα θέματα ανεργίας και εργασιακών σχέσεων.

Προχθές πάλι, στο Ηράκλειο, επισκέφθηκα μία σειρά πολιτιστικών μνημείων, από το Μουσείο του Ηρακλείου, τη Φαιστό, τη Γόρτυνα και άλλα μέρη. Ένα πρόβλημα το οποίο υπάρχει εκεί και παντού είναι -κύριε Παυλόπουλε, εσείς έχετε την ευθύνη και προσωπικά γι' αυτό- ότι μόλις δουλέψεις εικοσιτετράμηνο όταν σε προσλάβουν, σε πετάνε από τον αρχαιολογικό χώρο, διότι υπάρχει ο κίνδυνος της μονιμοποίησης.

Σκεφτείτε ένα σύστημα το οποίο παίρνει κάποιον, τον καταρτίζει, τον ειδικεύει, τον μαθαίνει να λειτουργεί μέσα στα πλαίσια της ομάδας -και είναι ωραία η ομάδα που δουλεύει σ' έναν αρχαιολογικό χώρο- τον κάνει να αγαπήσει τον τόπο και τη δουλειά του και μόλις κάνει αυτόν το μικρό κύκλο της γνωριμίας, στα δύο χρόνια του λέει «σε πετάω διότι αλλιώς θα σε μονιμοποιήσω».

Μ' αυτήν την έννοια, το δημόσιο έχει γίνει ένας από τους χειρότερους εργοδότες. Και μ' αυτήν την έννοια, οφείλουμε να δώσουμε λύσεις σε απαράδεκτα φαινόμενα, όπως είναι η ύπαρξη των ενοικιαζομένων εργαζομένων, του «STAGE», αυτή η άγρια εκμετάλλευση των νέων ανθρώπων, όπως είναι το θέμα των συμβασιούχων. Και είτε το θέλετε, είτε δεν το θέλετε, θα ανοίξουν πάλι τα δικαστήρια στις υποθέσεις των συμβασιούχων -μετά την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου- που είχατε καταργήσει εσείς μαζί με την ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Και για να διευκολύνετε την κατάσταση και για τους ίδιους και για τη δικαιοσύνη, προχωρήστε άμεσα σε νομοθετική λύση του προβλήματος.

Το επόμενο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω είναι το θέμα της παιδείας. Κεντρικό ζήτημα σ' όλη την πολιτική σας για την παιδεία, κεντρικό θέμα των μεταρρυθμίσεων της Νέας Δημοκρατίας -ρωτήστε, κάντε μία κοινωνική έρευνα- ήταν η νομιμοποίηση των κέντρων ελευθέρων σπουδών και η δυνατότητα που δόθηκε σε διάφορες εταιρείες να ανοίξουν πανεπιστήμια μέσα στη χώρα μας.

Ουδείς προσπάθεια να βελτιωθεί η κατάσταση, να αυξηθούν οι δαπάνες στον τομέα της παιδείας! Ουδείς προσπάθεια να γίνουν αλλαγές, οι οποίες δεν έχουν και κόστος, όπως είναι οι αλλαγές του εξεταστικού συστήματος, η ελεύθερη πρόσβαση στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης, η αυτονόμηση και ενίσχυση του λυκείου!

Κανένα από αυτά τα ζητήματα δεν είδαμε. Αυτό που είδαμε είναι μία εκδικητική διάθεση της Κυβέρνησης απέναντι στο φοιτητικό κόσμο και απέναντι στην πανεπιστημιακή κοινότητα. Διότι η πανεπιστημιακή κοινότητα και ο φοιτητικός κόσμος ήταν αυτοί που περισσότερο από κάθε άλλον όρθωσαν το ανάστημά τους απέναντι στις πολιτικές μεταρρυθμίσεις της Νέας Δημοκρατίας πριν έρθει η κρίση και αντιληφθεί συνολικότερα, αν θέλετε, ο ελ-

ληνικός λαός το πραγματικό περιεχόμενο.

Είπαν ότι θα υπερασπιστούμε το δημόσιο τομέα, θα υπερασπιστούμε το κοινωνικό κράτος, θα υπερασπιστούμε τη δημόσια και δωρεάν παιδεία. Δεν είναι τα πάντα για να τα αξιοποιούν κερδοσκοπικά οι επιχειρήσεις. Μπορεί το πανεπιστήμιο να είναι εστία γνώσης, έρευνας, εστία διακίνησης των ιδεών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ)

Και αντί να δώσετε λύσεις, το αντιμετωπίσατε μ' αυτόν τον τρόπο. Προσπαθείτε με κάθε τρόπο να το καταβαρυνώσετε και ειλικρινά εγώ θέλω να ελπίζω ότι μέσα από την κατανόηση του προβλήματος που έχει υπάρξει, μετά τις φοιτητικές εκλογές, θα μπορέσει να συγκροτηθεί, θα μπορέσει να υπάρχει κάθε φοιτητικός σύλλογος σε κάθε σχολή και κάθε τμήμα. Θα μπορεί να υπάρξει πάλι η Εθνική Φοιτητική Ένωση Ελλάδας, την οποία δεν γνωρίζουν οι σημερινοί φοιτητές, γιατί δεν είχαν την ευκαιρία να τη γνωρίσουν και μόνο στα παραμύθια μπορεί να την ακούνε.

Αυτό σημαίνει μια οργάνωση σε πανελλαδικό επίπεδο, η οποία θα μπορεί να διαμορφώσει τη νομιμότητα ολόκληρου του κινήματος, για να «σπάσει» σήμερα αυτή η παραταξιακή παρουσία της αυθαιρεσίας μέσα στα πανεπιστήμια που τα κάνει ανοχύρωτα απέναντι σ' αυτούς που τα εχθρεύονται και κύρια αξιοποιούν αυτήν την ευαίσθητη και δύσκολη υπόθεση της μεγάλης δημοκρατικής κατάκτησης του ασύλου.

Θα ήθελα να μιλήσω και για ένα άλλο σημείο το οποίο έχει σχέση μ' ένα μεγάλο πρόβλημα της νεολαίας, τις ουσίες και την εξάρτηση. Αυτό, λοιπόν, το θέμα θα έπρεπε να μας προβληματίζει.

Και θα πω ξανά το εξής: Όταν μιλάμε για βία στη νεολαία, θα πρέπει να ξέρουμε ότι χίλιοι πεντακόσιοι άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους πέρυσιν από τα τροχαία, διακόσια πενήντα έχασαν τη ζωή τους από αυτοκτονίες, εκατόν πενήντα που έχασαν τη ζωή τους από εργατικά ατυχήματα και εκατόν πενήντα περίπου που έχασαν τη ζωή τους από χρήση ουσιών.

Θα πρέπει να δούμε αυτό το θέμα και να το δούμε μ' ένα πνεύμα αποφασιστικό, ώστε να σταματήσει αυτή η μάστιγα που στρέφεται ενάντια σε κάθε οικογένεια. Κάτι τέτοιο, όμως, σημαίνει πολιτικές πρόληψης, πολιτικές παρέμβασης, θεραπευτικές κοινότητες και όχι μόνο τιμωρία.

Και εδώ οφείλει να απαντήσει η Κυβέρνηση, δεδομένου ότι φέρνει στο νομοσχέδιο για τη δικαιοσύνη μία διάταξη η οποία λέει ότι όσοι έχουν καταδικαστεί για υποθέσεις ουσιών και εμπορίας ουσιών, θα έχουν ακριβώς την ίδια αντιμετώπιση που έχουν οι άλλοι καταδικασμένοι, εγκληματίες κ.λπ και στα 3/5 της ποινής τους θα μπορεί να εξετάζεται η δυνατότητά τους να φύγουν από τη φυλακή κλπ.

Εμείς ξέρουμε πόσο βαρύ πρόβλημα είναι ο «έμπορος» και πόσο βαριές πρέπει να είναι οι ποινές στον επαγγελματία έμπορο, εξαιτίας της καταστροφής που προκαλεί. Όμως, όταν υπάρχουν χιλιάδες νέοι οι οποίοι είναι στις φυλακές για χρήση και οι οποίοι έχουν κατηγορηθεί –ωστώ προφανώς από τις δικαστικές αποφάσεις– για εμπορία μιας μικρής ποσότητας ναρκωτικών, δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί αυτοί να έχουν χειρότερη μοίρα από αυτόν ο οποίος κάνει επαγγελματικά δολοφονίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Δεν σας λέω, αν θέλετε, να έχουν καλή μοίρα, αλλά σας λέω να σκεφθούμε γιατί τραβιούνται τόσοι στις ουσίες και πώς πολλοί που κάνουν χρήση ουσιών, γίνονται και «βαποράκια» και πώς εμείς θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα. Πώς μπορούμε να είμαστε πολύ αυστηροί στο θέμα της εμπορίας των ναρκωτικών, αλλά την ίδια στιγμή να μπορούμε να κάνουμε παρεμβάσεις για να απαλλάξουμε όλο αυτόν τον κόσμο;

Κλείνοντας, καταθέτω τις προτάσεις μας για τα θέματα των εργασιακών σχέσεων, ανεργίας, εκπαίδευσης κ.λπ στο χώρο της νεολαίας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πιστεύουμε ότι για να υπάρξουν ουσιαστικές λύσεις, πρέπει να υπάρξει αλλαγή του τοπίου. Θεωρούμε ότι η αναμέτρηση των ευρωεκλογών δίνει τέτοια δυνατότητα να μιλήσει η νεολαία. Θέλουμε να μιλήσει η νεολαία, να σπάσουμε αυτό το τείχος αδιαφορίας, να ακούσει και να επιλέξει.

Θέλω να πω πως φοβάμαι ότι η κατάσταση σε σχέση με τη νεολαία επιδεινώνεται συνεχώς και θα επιδεινώνεται και θα έλεγα ότι αυτό συμβαίνει από τη στιγμή που γεννιέται κάποιος. Βλέπετε πως έγκυοι γυναίκες απολύονται, πριν καν ο νέος άνθρωπος εμφανιστεί η ζωή. Ή βλέπετε το ρατσισμό από κούνια.

Υπάρχει, δηλαδή, η ανάγκη, κύριε Υπουργέ, όπως γίνεται σε άλλες χώρες –ευρωπαϊκή χώρα είμαστε και εμείς– ένα παιδί να γράφεται στο δημοτολόγιο, να έχει ανθρώπινα δικαιώματα, να ενσωματώνεται, να γίνεται και αυτός καλός μαθητής, να μην οδηγείται στη σκιά, στον υπόκοσμο και στην εγκληματικότητα, ώστε να μπορέσουμε να δώσουμε μια άλλη προοπτική και άλλους ορίζοντες που νομίζω ότι αξίζουν στη νέα γενιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

Κύριε Πρόεδρε, να σας ζησει και το δεύτερο εγγονάκι. Να είναι καλότυχο και τα δυο σας τα εγγόνια, όπως και τα παιδιά όλου του κόσμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με τρεις παρατηρήσεις. Η πρώτη παρατήρηση είναι πως μου έκανε εντύπωση ότι όλοι οι αξιότιμοι πολιτικοί Αρχηγοί έκαναν χρήση του χρόνου της δευτερολογίας στην πρωτολογία, που σημαίνει ότι θα τελειώσουμε. Δεν θα έχουμε δευτερολογίες, γιατί ο χρόνος καλύφθηκε από την πρωτολογία τους.

Αυτό είναι το ένα θέμα. Το δεύτερο είναι πως μου έκανε εντύπωση πως όλοι οι πολιτικοί Αρχηγοί σήμερα φόρεσαν μαύρα. Πενθούμε τη νεολαία; Γιατί και οι τέσσερις φόρεσαν μαύρα; Είναι αισιόδοξη η νεολαία. Να φορέσουμε κάτι πιο ανοικτό. Γιατί όλοι μαύρα σήμερα; Συνεννοημένοι είσαστε;

Το τρίτο που θα ήθελα να πω είναι πως μου προξενεί εντύπωση πως αυτή είναι η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση με τους λιγότερους Βουλευτές στην Αίθουσα. Το θέμα δεν πουλάει; Το θέμα δεν ενδιαφέρει; Για θυμηθείτε άλλες προ ημερησίας διατάξεως συζητήσεις που η Αίθουσα είναι γεμάτη. Πρέπει να μας δημιουργήσει το θέμα έναν προβληματισμό. Τι γίνεται; Εμείς δεν ενδιαφερόμαστε για τους νέους ή πιστεύουμε ότι οι νέοι δεν μας ακούνε, έχουν βάλει κερί στα αφτιά, οπότε ό,τι και να τους πούμε πάει χαμένο; Πιστεύω ότι οι νέοι ακούνε.

Ξέρετε, το εξαιρετικό γεγονός, κύριε Πρόεδρε, που πριν από λίγο είχατε την καλοσύνη να αναφέρετε στο Σώμα, τη γέννηση της εγγονής μου, μου δημιουργεί μια τάση και όρεξη για φιλοσοφία. Βέβαια, θα μου πείτε μέσα στο σκουπιδοφάγο της στείας καθημερινότητας, όπου ζούμε, πού φιλοσοφία; Περιορίζομαι, λοιπόν, να πω κάποιες σκέψεις που δεν γίνονται καθημερινά.

Αυτό το παιδί σε ποιο κόσμο έρχεται; Μοιραίως μου ήρθε η σύγκριση με τη δική μου περίοδο, τότε που γεννήθηκα μετά τα πέτρινα χρόνια του πολέμου προς τον κατακτητή, της εσωτερικής μας ανόητης φαγωμάρας, όπου προσπαθούσαμε να ξεκινήσουμε να κτίσουμε τη ζωή μας, να κτίσουμε ένα σπίτι στην Αμφιθέα.

Θυμάμαι μάλιστα ότι εκείνη την εποχή, στη δεκαετία του '50, στην Αμφιθέα, δίπλα στην Αθήνα, υπήρχαν συμμαθητές μου που ζούσαν μέσα στις σπηλιές. Στους λόφους είχαν σπηλιές και είχαν μια κουρελού για πόρτα. Εκεί πηγαίναμε και διαβάζαμε κ.λπ. Σε αυτές τις συνθήκες μεγαλώσαμε. Άγριες συνθήκες. Πολύ άγριες συνθήκες.

Θυμάμαι ότι επειδή ο Σπύρος ήταν μεγάλος και πήγε νωρίς εθελοντής, ο πατέρας μου με έξεψε στο γαλατάδικο και στο σανοπωλείο σε ηλικία δέκα ετών και έμαθα τη ζωή. Πάνω στις ρόδες ενός ποδήλατου έμαθα τι σημαίνει ζωή και δυσκολία.

Σήμερα τα παιδιά που γεννιούνται με τα computers, το internet, τα κινητά τηλέφωνα πόσο θα μπορέσουν να μάθουν τη ζωή, όπως τη μάθαμε κάποιοι τυχεροί που δεν γεννηθήκαμε μέσα στα σταπέν με γαλλίδα, νταντά και πιάνο; Πώς θα τη μάθουν τη ζωή;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Πράγματι η τεχνολογία είναι ένα σημαντικό κεφάλαιο, όμως είναι και απορριπτικό να έχετε υπ' όψιν σας. Μαθαίνουμε τα παιδιά στην εύκολη λύση, τακ, τακ, στο κουμπί. Πού είναι η έρευνα, να ψάξει να βρει; Θυμάστε μία καθίζηση που είχαμε στις νοηματικές διαδρομές όταν βγήκαν τα κομπιουτεράκια; Που κάποτε κάναμε πολλαπλασιασμό με κλάσμα δευτερολέπτου και ξεχάσαμε τον πολλαπλασιασμό και αν δεν μας πει το κομπιουτεράκι πόσο κάνει επτά επί οκτώ ίσον πενήντα έξι, δεν το ξέρουμε απέξω;

Το κομπιούτερ, λοιπόν, και το internet να μεν φέρνουν νέες παραστάσεις, νέες εικόνες, μία μεγάλη ποσότητα γνώσεων, αλλά αφαιρεί τη δυνατότητα της προσωπικής έρευνας και αυτό είναι το ζητούμενο.

Έρχομαι, λοιπόν, να μιλήσω για τον νέο του σήμερα, γι' αυτόν που είναι είκοσι ετών. Γι' αυτόν μιλάμε. Άκουσα μύθρους από τη μία πλευρά προς την άλλη. Εγώ λόγω του θέματος δεν θα χρησιμοποιήσω το μυθραλιοβόλο. Δεν θέλω να κτυπήσω κανέναν. Θέλω να μιλήσω με τη γλώσσα που θα ήθελε να ακούσει ένας νέος, πιστεύω εγώ.

Πρώτα, πρώτα το παιδί που είναι είκοσι ετών, γεννήθηκε το 1989. Το 1989, λοιπόν, το πρώτο πράγμα που γίνονταν δίπλα του και απασχολούσε την οικογένειά του, είναι πως τα δύο άκρα της πολιτικής ζωής βρήκαν κοινό τόπο για να κλείσουν φυλακή τον ηγέτη της προηγούμενης δεκαετίας. Αυτό ήταν το πρώτο μήνυμα. Ξεκίνημα, γέννα, εκείνη τη χρονιά, το θέμα ήταν πώς θα κλείσουμε τον πολιτικό μας αντίπαλο στη φυλακή.

Περνάει ο πρώτος ο χρόνος, έρχεται ο δεύτερος χρόνος. Στον τρίτο χρόνο που το παιδί μεγαλώνει και γίνεται τριών χρονών διαπιστώνει ότι γίνονται οι μεγάλες λοβιτούρες, ότι για να πουληθούν τα «ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΟΣ» τα «πιάσανε» κάποιοι. Αυτό ήταν το μήνυμά.

Την επόμενη χρονιά βλέπει να γίνει μία τυμβωρυχία στο κρεβάτι του πόνου του Αρχηγού του κόμματος που είχε ξανακερδίσει τις εκλογές, βαριά άρρωστος, για το ποιος θα πάρει την καρέκλα. Μονομαχίες στην εντατική μονάδα.

Την άλλη χρονιά το παιδί που είναι μόλις έξι, επτά ετών βλέπει τη μεγάλη ενδοτικότητα στα ίμια. Βλέπει να μας αφαιρούν ένα κομμάτι γης ελληνικό, να μας το παίρνουν και εμείς αντί να αντιδράσουμε, αυτό το παιδί, αυτό μαθαίνει, λέμε ζήτω ο Αμερικάνος σ' αυτήν την Αίθουσα. Ζήτω τι; Μας έδωσε τίποτα ο Αμερικάνος; Μήπως μας έδωσε την Ανατολική Θράκη, μήπως μας έδωσε την Τένεδο; Όχι, μας πήρε ένα νησί. Ζήτω είπαμε εμείς εδώ μέσα. Αυτά είναι τα μαθήματα που πήρε το παιδί και είναι μόλις επτά ετών.

Το παιδί ενθαρρύνεται όταν έγινε, κύριε Υπουργέ, οκτώ ετών, ότι ένας άνθρωπος σαράντα δύο ετών αναλαμβάνει την ηγεσία ενός μεγάλου κόμματος και ότι επιτέλους κάποια πράγματα θα αλλάξει από τη γερουσία η οποία μέχρι τότε κυβερνούσε τα κόμματα. Και τι είδε το παιδί αυτό; Είδε να εξαντλείται μέσα στη δεκαετία αυτό το κεφάλαιο και σήμερα να είναι σχεδόν στα αζήτητα, όχι του λαού αλλά της ίδιας της Κοινοβουλευτικής του Ομάδος.

Τι είδε αυτό το παιδί μόλις έγινε δέκα ετών; Όταν έγινε δέκα ετών το παιδί αυτό είδε τη λεηλασία του Χρηματιστηρίου. Είδε τον πατέρα του να πτωχεύει, είδε το φίλο του πατέρα του να αυτοκτονεί. Αυτό είδε το παιδί όταν έγινε δέκα ετών. Ένα παιδί που γεννήθηκε μέσα στη λιτότητα, μία λιτότητα που θεσπίστηκε από το 1985, σας θυμίζω. Και διαπιστώνει το παιδί σε ηλικία δέκα ετών ότι τεράστια κεφάλαια αλλάζουν τσέπες και από τους πολλούς πάνε στους λίγους και ότι ανάμεσα σ' αυτούς είναι και πολιτικοί. Αυτό έμαθε το παιδί σε ηλικία δέκα ετών και έμαθε το παιδί ότι την «περάσανε», ότι παρ' όλη εκλάβησαν του κόσμου τα λεφτά, στην κυριολεξία η έννοια, όχι μεταφορικά, του κόσμου τα λεφτά, κανείς δεν πήγε στη φυλακή, γιατί εδώ μέσα μπορέσαμε και περάσαμε κοινοβουλευτικά τη διάθεση να πάμε σε περαιτέρω έρευνα! Αυτά μόλις το 2000.

Το 2001 διαπιστώνει το παιδί ότι πρέπει να σφίξει και άλλο το ζωνάρι για να μπούμε στη μεγάλη Ευρώπη, τη μεγάλη ελπίδα. Τώρα, βέβαια κατά πόσο είναι μεγάλη ελπίδα ή μεγάλη καταιγίδα, είναι ένα θέμα που το διαπιστώνει τώρα, μερικά χρόνια

μετά.

Και ερχόμαστε στους Ολυμπιακούς Αγώνες και το παιδί έχει μία ανάταση, είναι πλέον δεκαπέντε ετών, συνειδητοποιημένο και σου λέει, η καλή στιγμή για την Ελλάδα, η καλή στιγμή να αντλήσω και εγώ παραδείγματα. Και τι διαπιστώνει; Τα ινδάλματά του πήγαν και πήραν ντόπινγκ. Τα ινδάλματά του, αυτά που είχε πιστέψει, αυτά που είδε με χρυσά μετάλλια, είδε ότι έπαιρναν αναβολικά.

Έμαθε, λοιπόν, το παιδί σε ηλικία δεκαπέντε ετών ότι τίποτα δεν κερδίζεται αν δεν πας να πάρεις τη «ντόπα». Αυτό είναι το ίδιο παιδί που το βράδυ στην τηλεόραση βλέπει σ' αυτήν την ηλικία ότι για να μπορέσει να ρίξει την ωραία, στην ορολογία τους «γχομενίτσα», πρέπει να πιει τρία ουίσκι «CUTTY SARK» ή ξέρω εγώ «DEWARS», ότι αυτός είναι ο τρόπος. Μαθαίνει αυτό το παιδί ότι για να μπορέσει να επιβιώσει είναι περιττός ο διάλογος και ότι πρέπει να ανοίγει το κεφάλι του αλλοιού επειδή ο ένας είναι ολυμπιακός και ο άλλος είναι παναθηναϊκός. Έτσι μεγαλώνει αυτό το παιδί, αυτή είναι η αλήθεια.

Και φθάνει στο 2006 αυτό το παιδί και ακούει για τις υποκλοπές, ακούει ότι το κράτος του δεν είναι σοβαρό, ακούει ότι κάποιος παρακολουθούσε τον Πρωθυπουργό του, τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, τον Αρχηγό των μυστικών υπηρεσιών. Και διαπιστώνει ότι αυτό μπήκε στο αρχείο γιατί δεν μπόρεσε, ήταν ανίκανη η πολιτεία να του πει ποιος παρακολουθούσε. Μπήκε στο αρχείο λες και δεν έγιναν υποκλοπές.

Αυτό το παιδί μεγαλώνει και μαθαίνει τα κόλπα με τα ομόλογα ότι κάποιοι πήγαν να πάρουν του πατέρα του και του παππού του τα λεφτά από το ασφαλιστικό ταμείο για να κάνουν business, να οικονομίσουν. Και πόλι δεν πήγε κανείς φυλακή. Αυτό διαπιστώνει αυτό το παιδί.

Και προχωράει ο χρόνος και έρχεται στο 2007. Κι αυτό το παιδί που παίρνει μαθήματα από την κοινωνία διαπιστώνει ότι η μισή Εκκλησία είναι σάπια. Ακούει για μήνες ολόκληρους για ομοφυλόφιλους μητροπολίτες, για κλέφτες μητροπολίτες, μητροπολίτες οι οποίοι καθαιρούνται και πάνε φυλακή. Αυτά είναι τα μηνύματα που παίρνει.

Και η επόμενη χρονιά ήταν η καλύτερη. Το παιδί έχει γίνει πλέον είκοσι ετών και παρακολουθεί έναν Πρωθυπουργό ανήμπορο στην Θεσσαλονίκη να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που έχουν σωρευτεί, αυτά τα οποία ακούγονται για δύο κορυφαίες επιλογές του. Και τους καλύπτει. Και βλέπει, λοιπόν, τον ίδιο Πρωθυπουργό να στριμώχνεται και ύστερα από μια εβδομάδα και ένα μήνα να τους διώχνει. Ακούει, λοιπόν, ότι οι Υπουργοί τα «πιάνουν». Αυτό ακούει, αυτό διαβάζει, αυτό βλέπει στην τηλεόραση, αυτό στο δικό του μέσο ενημέρωσης, που είναι τα blogs, ότι τα «έπιασε» στο Βατοπέδι μία ομάδα, τα έπιασε μια άλλη ομάδα στη «SIEMENS» και από τα δύο κόμματα, τουλάχιστον, τα «έπιασε» ένας Υπουργός για τις άγονες γραμμές. Αυτά ακούει. Και βλέπει ότι εμείς εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα μόνο την τελευταία εβδομάδα αφιερώσαμε τριάντα ώρες γι' αυτήν την ιστορία και γι' αυτόν το νέο άνθρωπο που έχει αγωνία, προβλήματα, ερωτήματα, αφιερώσαμε σήμερα μόνο δυόμισι ώρες. Κάτι σαν «ξεπέτα» στη δική τους γλώσσα. Ενώ «φάγαμε» εκατό ώρες τον τελευταίο μήνα σε επιτροπές και ολομέλειες για όλα αυτά τα θέματα και ενώ ακούει και ενώ βλέπει και ενώ διαβάζει στις πρώτες σελίδες, στα κεντρικά δελτία ειδήσεων, ότι κανένας δεν πάει μέσα. Το σταματάνε το θέμα εκεί οι Βουλευτές.

Μη νομίζετε ότι ο νέος των είκοσι ετών, των δεκαεννέα ετών διυλίζει ποια είναι η θέση του ΚΚΕ, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας. «Το κουκούλωσαν» σου λέει. Θέλει μια περαιτέρω έρευνα και νοηματική διαδρομή για να καταλάβει ο άλλος ποια είναι η θέση του ενός ή του άλλου κόμματος. «Τα κουκούλωσαν μωρέ εκεί μέσα» και αρχίζει η απαξία του πολιτικού κόσμου. Και γ' αυτό σήμερα στις δημοσκοπήσεις που γίνονται, είμαστε τελευταίοι. Συναγωνιζόμαστε την τελευταία θέση μαζί με το συνδικαλισμό. Και δεν είναι ούτε προς τιμή των κομμάτων, αλλά ούτε και προς τιμή του συνδικαλισμού αυτό. Αυτά λέει ο νέος.

Και πού θα πάει ο νέος όταν βλέπει, λοιπόν, όλοι να τα «παίρνουν» ή τουλάχιστον, να γράφεται και να μη διαψεύδεται ότι όλοι τα «παίρνουν», όταν ακούει τις τελευταίες δύο μέρες τους πρωταγωνιστές της πολιτικής μας ζωής να μιλάει ο ένας τόσο απα-

ξιωτικά για τον άλλον που δεν συμβαίνει ούτε στην πλέον κακόφημη περιοχή της Αθήνας; Παρακολουθείστε σας παρακαλώ τι ελέγχθη το προηγούμενο σαββατοκύριακο. Ο ένας εναντίον του άλλου. Αυτά είναι τα μηνύματα που παίρνει ο νέος. Τι θα κάνει, λοιπόν; Θα πάει στα Εξάρχεια. Η μία λύση είναι αυτή. Και άμα πάει στα Εξάρχεια, από εκεί και πέρα αρχίζει η άλλη διαδικασία, την οποία όλοι λίγο ή πολύ αντιλαμβανόμαστε. Πώς θα το συμβαλέψουμε;

Αν δεν πάει στα Εξάρχεια και επειδή του έχουμε φτιάξει εμείς έναν τέτοιο κόσμο ταξικό κάθετα και επειδή ο πατέρας του είναι άνεργος οκτώ χρόνια και επειδή και αυτός θέλει να «πιάσει» μια κοπελίτσα η οποία όμως όπως και να το κάνουμε έχει γαλουχηθεί από την τηλεόραση με πρότυπα θα πάει με το νεαρό που έχει την «PORCHE», αυτό το παιδί προσπαθεί να αντεπεξέλθει, αγωνίζεται, είναι καλών προαιρέσεων, έχει καλό DNA από το στίπι του, αλλά είναι τέτοια η πίεση που του δημιουργείται μέσα από αυτήν την κοινωνία, που πάει στον έμπορο ναρκωτικών. Γι' αυτό έχουμε δύο χιλιάδες νεκρούς το χρόνο.

Και εμείς πάλι που έχουμε ανάγκη, έχουμε δημογραφικό πρόβλημα, δεν έχουμε παιδιά, το βλέπετε σε κάθε Σώμα και λιγότερα παιδιά καλούνται, ευχερώς σκοτώνουμε καμμία χιλιάδα παιδιά και αν ήταν εδώ ο Άρης ο Σταθάκης θα σας το έλεγε. Γιατί τα σκοτώνουμε; Τα δικά μας τα παιδιά είναι οι χειρότεροι οδηγοί της Ευρώπης; Είναι βλάκες; Είναι χειρότερα τα αυτοκίνητα; Όχι! Γιατί όταν παραλαμβάνετε, κύριε Υπουργέ, τους δρόμους, ο μηχανικός που στέλνετε τα «πιάνει» και δεν εξετάζει με την πρόπουσα και δέουσα προσοχή την κατάσταση του οδοστρώματος και σκοτώνεται το παιδί.

Και σας καλώ: Τυχαίως πηγαίνετε να βρείτε πέντε οδοστρώματα, όχι όλα, αλλά κάποια. Και πηγαίνετε να κάνετε μια σύγκριση με τα ίδια οδοστρώματα στη Γερμανία. Θα δείτε διαφορά και θα καταλάβετε γιατί σκοτώνεται το παιδί μας. Σκοτώνεται το παιδί μας επειδή κάποιος επίορκος και αδίστατος κάνει τα «στραβά» μάτια σ' έναν κατασκευαστή που δεν βάζει τα πλέον κατάλληλα υλικά με την πλέον κατάλληλη μέθοδο και σκοτώνονται τα παιδιά μας. Ή είναι ψέματα; Ποια πρότυπα δίνει η τηλεόραση;

Εγώ δεν είμαι εχθρός των ομοφυλοφίλων και ούτε μπορεί να είναι εχθρός της κοινωνίας ο ομοφυλόφιλος. Για όνομα του Θεού! Όμως, είναι άλλο αυτό και άλλο η τηλεόραση να διδάσκει ότι αν δεν είσαι ομοφυλόφιλος δεν πηγαίνεις μπροστά στη ζωή! Ή δεν είναι έτσι; Διαφωνείτε ότι βγαίνει αυτό; Αυτά είναι τα μηνύματα που δίνουν.

Άκουσα μία κυρία πριν από τέσσερα χρόνια που έλεγε στη τηλεόραση σε γνωστό δημοσιογράφο ότι «πιάνω» από τη βίζιτα – προσέξτε μήνυμα για να ακούσει το παιδί- 1.500 ευρώ. Το ακούει η κόρη ενός φίλου ταξιτζή, η οποία ήθελε να δώσει εξετάσεις. Του λέει τι λες βρε μπαμπά; Αυτά που βγάζεις σ' ένα μήνα, η άλλη τα βγάζει σε μια μέρα! Και ήρθε ο άνθρωπος τρελαμένος! Ήρθε με εγκεφαλικό και μου λέει αυτό μου είπε το παιδί. Δεν είπα όμως κανείς στο παιδί ότι αυτή η κυρία που διαφήμιζε τη βίζιτά της, μετά από τρία χρόνια πέθανε από AIDS!

Πριν από δυο-τρία χρόνια, μια ομάδα είχε κερδίσει το πρωτάθλημα και έκανε μια εκδήλωση σε παραλιακό κέντρο, που δεν το ονομάζω, από τα γνωστότερα. Ο γιός μου γνωστός αθλητικογράφος, μου λέει μπαμπά έλα προς τα εκεί. Είχα μια ομιλία και κατά τη 1.30' πήγα. Ήταν μερικοί άνθρωποι, παρακολουθούσα τι γινόταν εκεί, έβλεπα κοριτσάκια δεκαέξι, δεκαεπτά, δεκαοκτώ ετών πάνω στα τραπέζια και με μια ευκολία οι άλλοι έλεγαν «θα χτυπήσω αυτό», λες και ήταν κοτσύφι! Πράγματι γινόταν το παιχνίδι μ' ένα ποτήρι ούισκι, οπότε λέω, εδώ θα λειτουργήσω δημοσιογραφικά και έκατσα ως τις 5.00' η ώρα που έφυγα. Αυτά τα δεκαεξάρικα, δεκαεπτάρικά έμπαιναν σε PORCHE και GRAND CHEROKEE και MERCEDES και πήγαιναν! Πού πήγαιναν με τον σαρανταπεντάρη; Πήγαιναν για να πάρουν το χιλιάρικο! Και ξέρετε ποιο είναι το έγκλημα; Ότι θα γυρίσει το κοριτσάκι αυτό 9.00', 10.00' η ώρα και ο πατέρας του επειδή είναι άνεργος πέντε χρόνια, θα κάνει πως δεν καταλαβαίνει από πού του πάει το χιλιάρικο! Εκπορνεύουμε τα παιδιά μας γιατί αυτή είναι η κοινωνία που χτίσαμε, να πηγαίνουν προς τα εκεί! Πονάει και ενοχλεί και τσουίζει η αλήθεια αλλά είναι η αλήθεια.

Είμαστε έτοιμοι, λοιπόν, όλοι εμείς να κάνουμε κάτι για να τα ταράξουμε όλα αυτά; Είναι δυνατόν; Το φαντάζεσαι να είσαι φτωχιά οικογένεια από το Πέραμα, να μένεις σε δυο δωματίκια με τέσσερα άτομα και να θέλει το παιδί φροντιστήριο; Πώς; Ή δεν ξέρετε ότι το φροντιστήριο κοστίζει όσο παίρνει ένας μεσαίος υπάλληλος το μήνα; Πώς θα ανταγωνιστεί το παιδί εκείνου που μένει στην Εκάλη της ίδιας ηλικίας που κάνει τέσσερα ιδιαίτερα μαθήματα με τέσσερις καθηγητές και πάει και στο φροντιστήριο; Από την ίδια αφετηρία θα ξεκινήσουν για τις πανελλήνιες εξετάσεις; Ή είναι ψέματα;

Είναι δυνατόν σήμερα, αυτήν την εποχή, να λέμε «πρόβλημα» τα ιδιωτικά πανεπιστήμια; Τι μας ενοχλεί να γίνουν; Ίσα-ίσα που στα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα πάει το παιδί της Εκάλης -και θα κάνει χώρο για να μπει το παιδί από το Πέραμα- και θα σταματήσουν τα φροντιστήρια, αυτός ο μεγάλος νταλκάς κάθε οικογένειας. Και μπαίνουμε στη λογική: δεν δίνουμε στο παιδί το δικαίωμα της επιλογής; Δίνουμε στο παιδί των δεκαοκτώ ετών το δικαίωμα να ψηφίζει. Το δικαίωμα της επιλογής σε ποιο σχολείο να πάει δεν του το δίνουμε; Είναι μερικά πράγματα, τα οποία οι νέοι τα έχουν ξεπεράσει. Κάποιοι εδώ μέσα δεν τα έχουν ξεπεράσει κάτω από κάποιες αγκυλώσεις του παρελθόντος.

Πρέπει να βρούμε λύσεις για τα ναρκωτικά. Συμφωνώ απόλυτα με τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ που είπε κάτι για τα ναρκωτικά. Το θύμα δεν είναι εχθρός της κοινωνίας, είναι ο ήρωας που έπεσε

-μιλάμε για έναν ακήρυχτο πόλεμο που μας κάνουν με τα ναρκωτικά- είναι τραυματίας πολέμου. Θα περιθάλψεις τον τραυματία πολέμου και δεν θα πάει στον έμπορο να πάρει ναρκωτικά. Θα τον στείλουμε στο νοσοκομείο που θα οργανώσουμε εμείς, για να πάρει τη δόση που πρέπει από γιατρό, μέχρι να βρούμε τον τρόπο της απεξάρτησης. Γιατί αν θα πάει στον έμπορο, θα εκπορνευτεί το παιδί, θα κλέψει το παιδί και το χάνεις τελειώς. Και στο παιδί δεν θα επιβάλουμε ποινές, δεν είναι εχθρός μας. Θα επιβάλουμε όμως σκληρές ποινές στον έμπορο. Για όνομα του Θεού, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, ευτυχώς που αποσύρατε μέτρα επιείκειας υπέρ των εμπόρων ναρκωτικών, των δολοφόνων των παιδιών μας, των διπλανής πόρτας και ενδεχομένως αύριο των δικών μας. Να επιβληθούν αυστηρότερες ποινές στον έμπορο ναρκωτικών. Καμμία ποινική διαδικασία εναντίον του θύματος, ο οποίος είναι τραυματίας αυτού του ακήρυχτου πολέμου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Αυτή είναι η δική μας θέση. Και, βεβαίως, επειδή δεν μπορώ, κύριε Πρόεδρε του Σώματος να είμαι αντίθετος στην εντολή «δάσκαλε που δίδασκες και λόγια δεν εκράτεις», εγώ δεν θα κάνω τώρα τη δευτερολογία μου, θα την κάνω μετά και σταματώ στο χρόνο που μου έχετε δώσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί-δάσκαλοι από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Κάτω Αχαΐας.

Καλωσορίζουμε τα παιδιά στη Βουλή των Ελλήνων και ευχόμαστε καλή πρόοδο και να είναι καλότερα.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιθυμώ να σας κάνω την κάτω ανακοίνωση: Πριν από λίγο με επισκέφθηκε στο γραφείο μου ο συνάδελφος Βουλευτής και πρώην Υπουργός κ. Χρίστος Βερελής και με επιστολή του μου γνωρίζει ότι παραιτείται από Βουλευτής.

Θα εφαρμοστούν τα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής.

Ευχόμαστε η απόφασή του αυτή να είναι η σωστή, τη σεβόμαστε, και ευχόμαστε να ξαναγυρίσει σύντομα κοντά μας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής την προαναφερθείσα επιστολή του κ. Βερελή, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννης Παπαθανασίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν μου ζητούσε σήμερα κάποιος να κατονομάσω μία από τις βαθύτερες και -να μου επιτρέψετε- πιο ύπουλες κοινωνικές συνέπειες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, θα έλεγα ότι είναι η ανασφάλεια και η απαισιοδοξία που προκαλεί στους νέους ανθρώπους. Γιατί δεν είναι μόνο η οικονομική και η εργασιακή αβεβαιότητα που βιώνουν σήμερα οι νέοι σε όλον τον κόσμο, είναι, κυρίως, η απογοήτευση από τα σφάλματα και τις παραλείψεις της δικής μας γενιάς, από το γεγονός ότι κτίσαμε ένα παγκόσμιο οικονομικό σύστημα που έφθασε να λειτουργεί χωρίς κανόνες και αξίες, ένα σύστημα που βρέθηκε στο χείλος της κατάρρευσης και που σήμερα τους κάνει να προβληματίζονται περισσότερο από ποτέ για το μέλλον τους.

Είναι, λοιπόν, διπλή απέναντι στους νέους η υποχρέωση και η ευθύνη μας, η ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, όλων των πολιτικών κομμάτων, αλλά και των κοινωνικών και επιχειρηματικών εταίρων, να περιορίσουμε τις επιπτώσεις από αυτήν την κρίση.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε και να διορθώσουμε τις αδυναμίες μας και να δημιουργήσουμε τα θεμέλια για ένα αύριο στο οποίο οι νέοι θα έχουν όχι μόνο το δικαίωμα αλλά και τη δυνατότητα να δημιουργούν, να παράγουν, να υλοποιούν τα όνειρά τους. Αυτή ακριβώς η ευθύνη είναι που καθοδηγεί σήμερα τις επιλογές και την πολιτική μας.

Σε μία κρίσιμη εποχή για το μέλλον του τόπου η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει επιλέξει το δρόμο της ευθύνης και των αποφάσεων. Είναι αποφάσεις που μειώνουν τις συνέπειες της κρίσης, αποφάσεις που θα οδηγήσουν ταχύτερα και με σιγουριά την οικονομία μας στην επόμενη μέρα. Η Κυβέρνηση εφαρμόζει ένα συγκροτημένο σχέδιο προκειμένου να διασφαλίσει τις ευκαιρίες και τις προοπτικές των νέων ανθρώπων, να τους παρέχει τις προϋποθέσεις και τα εφόδια για να ανταποκριθούν στις προκλήσεις της νέας εποχής. Με αυτόν το στόχο επιδιώκουμε τη μείωση των ελλειμμάτων και του χρέους για να διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα και την αξιοπιστία της οικονομίας μας και να πάψουν πλέον οι επόμενες γενιές να πληρώνουν το λογαριασμό όλων των προηγούμενων.

Είναι αλήθεια ότι η προσπάθειά μας αυτή συναντά πρόσθετες δυσκολίες από την επιδείνωση της διεθνούς οικονομικής κρίσης. Σε μία εποχή κρίσης το κράτος δυσκολεύεται να έχει τα έσοδα που προσδοκά, όμως δεν είμαστε διατεθειμένοι να μείνουμε αδρανείς. Δεν πρόκειται να υπονομεύσουμε το παρόν και το μέλλον της εθνικής οικονομίας για να είμαστε πρόσκαιρα ευχάριστοι. Θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι και βάζουμε το συμφέρον της χώρας πάνω απ' όλα. Οι στόχοι που έχουν τεθεί θα υλοποιηθούν όχι γιατί μας το επιβάλλει η συμμετοχή μας στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια, αλλά γιατί αυτό επιτάσσουν το δικό μας εθνικό συμφέρον και ιδίως η φροντίδα και το ενδιαφέρον για τη νέα γενιά της πατρίδας μας.

Εδώ θα ήθελα να σημειώσω για άλλη μία φορά ότι ακούσαμε και σήμερα τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να επιμένει στις υποσχέσεις και τις παροχές που έχει κάνει κατά καιρούς και μάλιστα να δηλώνει ότι θα ικανοποιηθούν μέχρι κεραίας. Υποσχέσεις που στοιχίζουν μεταξύ 7.000.000.000 και 11.000.000.000 ευρώ, τη στιγμή μάλιστα που ο ίδιος υποστηρίζει ότι γνωρίζει πλήρως την κατάσταση την οποία θα παραλάβει και την οποία ο ίδιος χαρακτηρίζει ως μία κατάσταση διάλυσης. Ερωτώ για πολλοστή φορά και κάποτε πρέπει να πάρουμε απόφαση: Τελικώς ή δεν έχει συνειδητοποιήσει τι λέει οπότε είναι επικίνδυνος ή γνωρίζει ακριβώς την κατάσταση αλλά ενσυνείδητα κοροϊδεύει τον ελληνικό λαό.

Εμείς εφαρμόζουμε μία δέσμη στοχευμένων πολιτικών για τη στήριξη της αναπτυξιακής δυναμικής της ελληνικής οικονομίας, αλλά και τη διασφάλιση όσο το δυνατόν περισσότερων θέσεων εργασίας. Με συγκεκριμένα μέτρα και παρεμβάσεις στηρίζουμε κρίσιμους τομείς για την οικονομία και την απασχόληση όπως είναι ο τουρισμός, η οικοδομή, οι εξαγωγές, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και η αγορά του αυτοκινήτου.

Εδώ θα ήθελα πάλι να κάνω ένα σχόλιο. Άκουσα πολύ έντονα χειροκροτήματα από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ όταν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κατήγγειλε αυτήν την πολιτική.

Εγώ ερωτώ. Γνωρίζω ότι δεν έχει πολύ άμεση σχέση με την αγορά, αλλά δεν γνωρίζετε ότι στην αγορά του αυτοκινήτου ασχολούνται πάνω από εβδομήντα χιλιάδες άνθρωποι σε περίπου τέσσερις χιλιάδες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις ή ντίλερ των αυτοκινήτων; Δεν γνωρίζετε ότι σ' όλο αυτό το διάστημα η αγορά είχε πάθει «καθίζηση» με αποτέλεσμα να κλείνει η μία επιχείρηση μετά την άλλη και να χάνουν τη δουλειά τους οι εργαζόμενοι σ' αυτές τις επιχειρήσεις;

Από την άλλη μεριά δεν γνωρίζετε ότι ένα σημαντικό έσοδο για το κράτος είναι η φορολογία στα αυτοκίνητα; Ενάμισι δισεκατομμύριο το χρόνο περίπου είναι το σύνολο από τη φορολογία ΦΠΑ και από τα τέλη ταξινόμησης που κερδίζει το κράτος από τα αυτοκίνητα. Η αγορά του αυτοκινήτου είχε παρουσιάσει το πρώτο τρίμηνο «καθίζηση» 40%. Τι προτείνετε εσείς που χειροκροτείτε; Να χάσουν τη θέση τους οι εβδομήντα χιλιάδες, οι εκατό χιλιάδες άνθρωποι, να χάσει αυτά τα έσοδα το ελληνικό δημόσιο και να αναγκαστεί, βεβαίως, να τα αναπληρώσει με άλλους φόρους;

Εμείς παίρνουμε στοχευμένα μέτρα, αλλά ταυτόχρονα παίρνουμε και μέτρα για την ενίσχυση των πολιτών που έχουν ανάγκη. Εφαρμόζουμε ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης και διασφαλίζουμε περισσότερες ευκαιρίες για τους νέους για να ενταχθούν και να παραμείνουν στην αγορά εργασίας. Μετατρέπουμε το επίδομα ανεργίας σε επίδομα απασχόλησης και επιδοτούμε τη δημιουργία διακοσίων χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας.

Μέσω του ΕΣΠΑ 2007-2013 ενεργοποιούμε ένα ολοκληρωμένο σύνολο δράσεων ύψους 3.200.000.000 δις για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας, για την ενθάρρυνση της απασχόλησης και τη στήριξη των ανέργων. Από τις δράσεις αυτές θα έχουν την ευκαιρία να επωφεληθούν ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες πολίτες.

Επειδή άκουσα για 0% απορρόφηση του ΕΣΠΑ, θα ήθελα να πω ότι κατ' αρχάς δεν είναι 0% και το έχουμε ξαναπεί αυτό. Θα το δείτε τώρα που θα περάσουν οι δαπάνες που έχουν γίνει και οι οποίες σκοπίμως δεν πέρασαν διότι στόχος μας ήταν να μη χαθεί ούτε 1 ευρώ από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.

Γιατί; Διότι όταν το παραλάβαμε στο τέταρτο έτος, το πρόγραμμα είχε μόνο 20%, 23% απορρόφηση. Και καταφέραμε να κλείσει χωρίς να χαθεί ούτε 1 ευρώ. Και αυτό το ανακοίνωσαν οι ίδιοι οι αρμόδιοι Επίτροποι. Άρα, δεν είναι θέμα προς αμφισβήτηση.

Επίσης, ήμασταν από τις πρώτες χώρες που ενεργοποίησαν το ΕΣΠΑ. Θυμίζω ότι στο Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, τον τρίτο χρόνο, είχε μόλις ενεργοποιηθεί το πρόγραμμα.

Εμείς επενδύουμε συστηματικά στην ανάπτυξη της νεανικής επιχειρηματικότητας, αξιοποιώντας καλύτερα από ποτέ τους διαθέσιμους ευρωπαϊκούς και εθνικούς πόρους.

Στο πλαίσιο του Προγράμματος «ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ» έχουν εγκριθεί πάνω από τρεις χιλιάδες οκτακόσια επιχειρηματικά σχέδια νέων ανθρώπων με προϋπολογισμό που ξεπερνά τα 300.000.000 ευρώ. Παράλληλα, χρηματοδοτήθηκαν ενέργειες κατάρτισης και μεταφοράς τεχνογνωσίας για τους νέους επιχειρηματίες που εντάχθηκαν στο πρόγραμμα.

Επίσης, με το νέο πρόγραμμα του ΕΠΑΝ για την περίοδο του 2007 - 2013 προωθούμε νέες δράσεις από τις οποίες μπορούν να επωφεληθούν οι νέοι επιχειρηματίες. Στηρίζουμε την ανάπτυξη της εξωστρέφειας, την καινοτομία, την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, την πράσινη επιχειρηματικότητα, την τυποποίηση και την πιστοποίηση.

Εφαρμόζουμε νέες μεθόδους στήριξης της επιχειρηματικότητας, όπως η πρωτοβουλία «Jeremy» που διευκολύνει τη χρηματοδότηση νέων επιχειρήσεων και βοηθά ειδικότερα τους νέους να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους.

Επενδύουμε στον τομέα έρευνας και τεχνολογίας με την αύξηση των διαθέσιμων πόρων και με ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που αξιοποιεί το σπουδαίο ανθρώπινο κεφάλαιο της χώρας και επιτρέπει τη συνένωση δυνάμεων μεταξύ πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων, αλλά και της αγοράς.

Καλύπτουμε με ταχύτατους ρυθμούς το ψηφιακό χάσμα που μέχρι πρότινος αντιμετώπιζε η Ελλάδα σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Με την επιλογή της Κυβέρνησης για την απελευθέρωση της

αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών και την υλοποίηση ενός μεγάλου σχεδίου για την ανάπτυξη της ευρυζωνικότητας ύψους 450.000.000 ευρώ έως το 2009, η χώρα μας βρίσκεται τα τελευταία χρόνια μεταξύ των πρώτων παγκοσμίως σε ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης της ευρυζωνικότητας.

Το Μάρτιο του 2004 –για να θυμόμαστε κιόλας- η Ελλάδα ήταν η πιο ακριβή χώρα στις ευρυζωνικές συνδέσεις. Και μέσα σε πέντε χρόνια οι μηνιαίες τιμές της ευρυζωνικής σύνδεσης μειώθηκαν περισσότερο από 85%. Και κινούμαστε σήμερα στο μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Μάρτιο του 2004 η διείσδυση του γρήγορου internet στον πληθυσμό έφτανε μόλις το 0,1%.

Ακούσαμε πριν από λίγο τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μας λέει ότι το ΠΑΣΟΚ είναι μπροστά και να μας μιλάει για το ηλεκτρονικό βιβλίο. Εάν, εν πάση περιπτώσει, δεν κοκκινίζει με αυτά τα οποία λέει, τουλάχιστον θα έπρεπε να σιωπά. Το ποσοστό το 2004 ήταν 0,1%. Ήμασταν οι τελευταίοι στην Ευρώπη. Αυτό, φαίνεται, εννοεί το ΠΑΣΟΚ λέγοντας «μπροστά». Κοιτάζει λίγο ανάποδα.

Σήμερα αυτό το ποσοστό έχει φτάσει το 13,4%. Ειδικά στις νεότερες ηλικίες μπορούμε να λέμε πια ότι η Ελλάδα δεν αντιμετωπίζει αυτό το ψηφιακό χάσμα, αφού εννέα στα δέκα παιδιά και νέους έως είκοσι τεσσάρων ετών χρησιμοποιεί το διαδίκτυο, ένα ποσοστό που αντιστοιχεί στον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Στο πλαίσιο της ψηφιακής στρατηγικής που υλοποιεί το Υπουργείο Οικονομίας, εστιάζουμε συστηματικά στο χώρο της παιδείας με δράσεις που απευθύνονται στο σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας και αφορούν άμεσα χιλιάδες νέους και τις οικογένειές τους.

Ενδεικτικά μόνο αναφέρω: Τη δράση «Δες την Ψηφιακή», που έχει δώσει μέχρι σήμερα τη δυνατότητα σε σαράντα πέντε χιλιάδες αριστεύσαντες πρωτοετείς φοιτητές να αποκτήσουν φορητό προσωπικό υπολογιστή. Η δράση αυτή συνεχίζεται και φέτος για τέταρτη χρονιά. Τη δράση «e-εκπαιδευτείτε» η οποία επιδοτεί την εκπαίδευση και την πιστοποίηση εξήντα χιλιάδων φοιτητών σε νέες τεχνολογίες και σε ψηφιακές εφαρμογές. Την αναβάθμιση του Πανελληνίου Σχολικού Δικτύου από δίκτυο dial up σε ευρυζωνικό. Και σήμερα το δίκτυο αυτό διασυνδέει το 99% των δημοτικών, γυμνασίων και λυκείων της χώρας με το internet, ενώ πάνω από το 67% των σχολείων έχουν ήδη μεταβεί σε ευρυζωνικές συνδέσεις υψηλής ταχύτητας.

Στο αμέσως επόμενο διάστημα συνεχίζουμε με την επιδότηση εκατόν δέκα χιλιάδων περίπου μαθητών της Α' γυμνασίου για την απόκτηση προσωπικών φορητών υπολογιστών, την ανάπτυξη ψηφιακής υποδομής για τη δημιουργία της ψηφιακής τάξης από το Υπουργείο Παιδείας και την επιδότηση γονέων για την πρόσβαση σε ηλεκτρονική εκπαιδευτική ψυχαγωγία με σκοπό τη βελτίωση της μάθησης των παιδιών τους.

Κυρίες και κύριοι, κανείς δεν μπορεί σήμερα να προσδιορίσει με ακρίβεια το τέλος της κρίσης. Το σίγουρο, όμως, είναι ότι η επόμενη μέρα θα ανήκει στους νέους. Και σε εμάς ανήκει η υποχρέωση να διασφαλίσουμε ότι θα είναι πραγματικά καλύτερη. Να αξιοποιήσουμε την κρίση σαν ευκαιρία για να προωθήσουμε ταχύτερα τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η οικονομία και ο τόπος μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΠΑΝΤΖΗΣ**)

Να βρούμε το θάρρος και τη βούληση να αντιμετωπίσουμε αδυναμίες, αγκυλώσεις και ξεπερασμένες ιδεοληψίες. Να προχωρήσουμε ταχύτερα και με συναίνεση σε τομές και μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να έχουν ολοκληρωθεί εδώ και δύο δεκαετίες. Να βάλουμε μπροστά από το οποιοδήποτε πρόσκαιρο πολιτικό κόστος, το χρέος απέναντι στις γενιές που ακολουθούν.

Όλοι μας –και το τονίζω, όλοι- είμαστε υπεύθυνοι και υπόλογοι απέναντι στη νέα γενιά, ανεξάρτητα από το εάν είμαστε σήμερα στην Κυβέρνηση ή στην Αντιπολίτευση. Όσο πιο νωρίς το καταλάβουμε αυτό τόσο πιο γρήγορα θα μπορέσουμε να προσφέρουμε στους νέους της πατρίδας μας το μέλλον που τους αξίζει.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει κάνει ήδη τις επιλογές της. Έχει διαλέξει το δρόμο της ευθύνης και της προοπτικής, το δρόμο που οδηγεί σε ένα καλύτερο αύριο και αυτόν θα συνεχίσει να ακολουθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διευκρινίζω εκ προοιμίου πως αυτά που θα πω, ιδίως εισαγωγικά, στηρίζονται στο ότι –όπως σφειλώ άλλωστε- σέβομαι απολύτως και το θεσμικό ρόλο και το πρόσωπο του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εκτιμώ, επίσης, ιδιαίτερα και τις ικανότητές του.

Ακριβώς επειδή συμβαίνουν αυτά, θέλω να τονίσω ότι με τα όσα λέει τον τελευταίο καιρό, αλλά και με τα όσα είπε και σήμερα, είναι προφανές ότι όταν ζητά να γίνουν εκλογές, δεν το εννοεί, γιατί τις φοβάται. Και όταν ισχυρίζεται ότι θα τις κερδίσει, γνωρίζει καλά ότι δεν πρόκειται να γίνει κάτι τέτοιο.

Και ξέρετε πού βασίζεται αυτό; Είναι τόσο ανακριβή αυτά τα οποία λέει, οι ιδέες τις οποίες εκφράζει είναι τόσο αόριστες και τόσο ανεδαφικές και οι αριθμοί που θα κόστιζαν όλα αυτά τα οποία ο κ. Παπανδρέου ευαγγελίζεται, είναι τόσο έξω από την πραγματικότητα αυτήν τη στιγμή, ώστε είναι βέβαιοι –αλλιώς δεν μπορεί να φανταστεί κανείς ότι αυτά που λέει δεν τα ξέρε, γι' αυτό είπα ότι σέβομαι το ρόλο του, αφού τα γνωρίζει –ότι δεν μπορεί να τα εφαρμόσει. Κατόπιν τούτου, γιατί τα λέει; Εάν πίστευε πράγματι ότι θα κερδίσει τις εκλογές, δεν ξέρε ότι θα εκαλείτο σε κάποιο χρονικό διάστημα εφ' εξής να το κάνει; Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και για να δει κάποιος πού βασίζεται η κριτική του, θα πάρω ορισμένα παραδείγματα απ' αυτά που μας είπε εδώ. Ανέλυσε ήδη ο κ. Παπαθανασίου αρκετά. Επειδή λέει πρώτα-πρώτα, για να μείνω σε ένα οικονομικό μέγεθος, ξανά και ξανά και ξανά για το έλλειμμα, την ανεργία, φαίνεται ότι ο κ. Παπανδρέου ζει εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, εάν δεν γνωρίζει ότι χώρες που είχαν πολύ λιγότερο έλλειμμα από εμάς, έχουν πολύ μεγαλύτερο, χώρες που είχαν σχεδόν μηδενική ανεργία, καλπάζουν σε θέματα ανεργίας. Όλη η Ευρώπη επιδεινώνεται και η Ελλάδα αντέχει και έχει αυτή τη στιγμή, ιδίως σε ό,τι αφορά το έλλειμμα και ιδίως σε ό,τι αφορά την ανεργία, δείκτες κάτω από την Ευρώπη. Δηλαδή είναι αυτήν τη στιγμή η πολιτική της Κυβέρνησης η οποία δικαιώνεται, διότι αντέχει η Ελλάδα απέναντι σε χώρες που ήταν οικονομικά πολύ πιο ισχυρές.

Και να σας πω και ένα παράδειγμα, έτσι για να ξέρουμε γιατί μιλάμε; Ποια Ελλάδα άφησε το ΠΑΣΟΚ στο οποίο ήταν κορυφαίος Υπουργός ο κ. Παπανδρέου και ποια Ελλάδα έχουμε σήμερα; Ε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στο έλλειμμα και στην ανεργία μολονότι το 2004 δεν υπήρχε παγκόσμια κρίση και μολονότι το 2004 είχαμε και ολυμπιακή ανάπτυξη, οι δείκτες και για το έλλειμμα και σε ό,τι αφορά την ανεργία ήταν χειρότεροι το 2004 από ό,τι είναι τώρα, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, μεσοσύνης της κρίσης. Αντιλαμβάνεται κανείς, λοιπόν, πώς μπορεί να κάνει κριτική ο κ. Παπανδρέου προς αυτήν την κατεύθυνση.

Έρχομαι επίσης στο μεγάλο ζήτημα το οποίο έθεσε, το οποίο αφορά το κράτος. Οι αριθμοί του κ. Παπανδρέου και των συνεργατών του, ιδίως όταν κάνουν ερωτήσεις, είναι αριθμοί οι οποίοι υπερβαίνουν κατά πολύ και τη θεωρία της σχετικότητας! Ξέραμε τη θεωρία της σχετικότητας, αλλά τη σχετικότητα του ΠΑΣΟΚ ομολογώ ότι κανείς δεν μπορεί να τη φανταστεί, γιατί είναι βέβαιο ότι στην αριθμητική του ΠΑΣΟΚ, ιδίως σε ό,τι αφορά τα θέματα των δαπανών, τα θέματα των συμβασιούχων, ένα και ένα δεν κάνουν δύο. Η αριθμητική είναι, ένα και ένα κάνει ό,τι αποφασίζει το ΠΑΣΟΚ κατά πώς το βολεύει κομματικά! Διότι αυτές οι ερωτήσεις οι οποίες έχουν γίνει κατά καιρούς και στις οποίες βασίζεται ο κ. Παπανδρέου για τις δήθεν επιτροπές, για τους δήθεν συμβασιούχους, είναι εκτός πραγματικότητας.

Το τόνισε και ο Πρωθυπουργός αρχικά, θα το επαναλαμβάνουμε κάθε φορά. Όταν εμφανίζει συνολικό αριθμό συμβασιούχων ο κ. Παπανδρέου, κάθεται και υπολογίζει –όπως τον βάζουν οι συνεργάτες του, γιατί εκείνοι ευθύνονται για τους αριθμούς που του δίνουν- σαν να πρόκειται για νέα πρόσληψη και η ανανέωση και όταν έχουμε ανανεώσεις, οι οποίες για παράδειγμα γίνονται δύο και τρεις φορές –γιατί είναι συμβάσεις δήμενης ή

τρίμηνες μέσα στον ίδιο χρόνο- τις πολλαπλασιάζει σαν να γίνονται κάθε φορά από μία!

Με αυτές τις λογικές προσπαθεί να κάνει αυτήν τη στιγμή αντιπολίτευση! Και ποιος να κάνει αντιπολίτευση; Ο Υπουργός των κυβερνήσεων τότε, οι οποίες είχαν τη λογική της ομηρίας των συμβασιούχων. Και αυτήν τη φορά και με τη βούλα του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προχθεσινή απόφαση, η οποία είπε ότι ποτέ δεν προσαρμοστήκαμε επί ΠΑΣΟΚ. Προσαρμοστήκαμε όμως απόλυτα τώρα και, βεβαίως, όλοι γνωρίζουμε ότι το ΠΑΣΟΚ το οποίο αυτή τη στιγμή έρχεται και κάνει πώς δεν καταλαβαίνει τι έγινε με τους συμβασιούχους, κρατούσε ομήρους τους συμβασιούχους. Αυτή η Κυβέρνηση, θέλει δε θέλει το ΠΑΣΟΚ με το π.δ. 164/2004, λίγους μήνες αφότου αναλάβαμε τα καθήκοντά μας, έκανε κύριε Πρόεδρε, τριάντα τρεις χιλιάδες συμβασιούχους αορίστου χρόνου, που επειδή έπρεπε προηγουμένως να έχουν και μια διетία, φυσικά δεν προσλήφθηκαν επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας. Ομήρους τους είχε το ΠΑΣΟΚ δεν έκανε ούτε έναν αορίστου χρόνου και αυτή ήταν η πολιτική του απέναντι στους νέους. Τους νέους για τους οποίους μιλά ο κ. Παπανδρέου, ήταν οι νέοι τους οποίους έπαιρνε ως ομήρους συμβασιούχους με εγγραφή στην τοπική του ΠΑΣΟΚ. Αυτήν την αξιοκρατία ευαγγελίζεται, ναι ή όχι; Προ του 2004 οι συμβασιούχοι πήγαιναν όμηροι κάθε φορά στις εκλογές και για να γίνεις συμβασιούχος επί ΠΑΣΟΚ έπρεπε να έχεις συγκεκριμένη κομματική ταυτότητα. Αυτή η Κυβέρνηση έρχεται και υφίσταται τη κριτική του κ. Παπανδρέου, όταν έχει κάνει τριάντα τρεις χιλιάδες, τουλάχιστον, συμβάσεις αορίστου χρόνου, και όταν για τους υπόλοιπους υπάρχει μεγαλύτερη μοριοδότηση, η οποία θεσπίστηκε ποτέ, 50% και μάλιστα όχι μόνο για τη συγκεκριμένη θέση που έχει ο συμβασιούχος, αλλά σε οποιαδήποτε θέση ταίριαζει η συγκεκριμένη ειδικότητα. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η αλήθεια και αυτή είναι η μόνη πολιτική που και συνταγματικά και από πλευράς ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου μπορούμε να εφαρμόσουμε.

Το λέω και για τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ στον τομέα αυτό, διότι η απόφαση που βγήκε προχθές, το τονίζω για πολλοστή φορά, είπε ότι είμαστε απολύτως προσαρμοσμένοι και στο κοινοτικό δίκαιο. Αυτόματες μετατροπές δεν μπορούν να γίνουν. Αυτό δεν το είπε μόνο ο Άρειος Πάγος, το είπαν και οι τρεις ολομέλειες των ανωτάτων δικαστηρίων, αλλά το λέει, εν πάση περιπτώσει, το άρθρο 103 παράγραφος 8 του Συντάγματος. Αυτό το παράδειγμα που έφερε ο κ. Αλαβάνος, το γεγονός ότι μετά τους είκοσι τέσσερις μήνες πρέπει να μείνει εκτός ένας συμβασιούχος τουλάχιστον ένα τρίμηνο, για να μη θεωρηθεί ότι υπάρχει σύμβαση αορίστου χρόνου ή να μην υπάρχει, ορθότερα, καταχρηστική ανανέωση, αυτό, κύριε Πρόεδρε, όπως ξέρετε, είναι όρος που έβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας όταν επεξεργαζόταν το π.δ. 164/2004, για να έχουμε εφαρμογή του άρθρου 103 παράγραφος 8. Και αυτό λέει και η απόφαση του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Τι λέει; Λέει να αποφεύγουμε τις καταχρηστικές ανανεώσεις, γιατί αν κάνεις καταχρηστικές ανανεώσεις τότε μπορεί να οδηγηθείς σε σύμβαση αορίστου χρόνου, πράγμα που δεν επιτρέπει το Σύνταγμα.

«STAGE». Ποιος ανακάλυψε τα «STAGE»; Εμείς τουλάχιστον και το θεσμό τον χρησιμοποιούμε όπως προβλέπεται, και εν πάση περιπτώσει, υπάρχει και η μοριοδότηση, που δεν υπήρχε προηγουμένως, για να μπορέσει να αναγνωρίσει σε αυτούς τους ανθρώπους κανείς αυτό για το οποίο εργάζονται. Πάντως τα «STAGE» πατέντα του ΠΑΣΟΚ ήταν. Γιατί αιτιάται αυτή την Κυβέρνηση που χρησιμοποιεί αυτά τα κοινωνικά προγράμματα, όπως ξέρετε, και μάλιστα μειοδοτώντας για να μην πηγαίνει χαμένη η προϋπηρεσία την οποία έχουν οι εργαζόμενοι; Ύστερα να μη μιλάει το ΠΑΣΟΚ για την ανασφάλεια των εργαζομένων. Ναι ή όχι το ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνο το οποίο θεσμοθέτησε το νόμο περί ενοίκιασης εργαζομένων; Και μια από τις πρώτες ενέργειές μου ως Υπουργού Εσωτερικών εδώ, ήταν να φέρουμε το νόμο με τον οποίο η εφαρμογή του νόμου αυτού, που θεσπίστηκε επί ΠΑΣΟΚ να αποκλειστεί από το χώρο του στενού, τουλάχιστον, δημόσιου τομέα, δηλαδή του δημόσιου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Έχεις λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ με ένα Αρχηγό που ευαγγελιζόταν και στο Λαύριο την ανασφάλιστη εργασία, κουβαλούσε ομήρους

τους συμβασιούχους, καθιέρωσε τα «STAGE» χωρίς καμμία εγγύηση και είχε θεσπίσει την ενοικιαζόμενη εργασία γενικώς και σου κάνει κριτική στην Κυβέρνηση αυτή που πήρε όλα αυτά τα μέτρα. Και εγγυάται, ο κ. Παπανδρέου ότι στο μέλλον θα πάνε καλύτερα οι νέοι! Ε, με συγχωρείτε πάρα πολύ, οι νέοι μπορούν να κρίνουν και να μας κρίνουν και όλους, όπως και σε άλλα σημεία στα οποία αναφέρθηκε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ήταν παράδοξα πράγματα. Να μιλάει για χωροταξικό ο κ. Παπανδρέου; Η κυβέρνηση Ράλλη είχε παραδώσει σχεδόν έτοιμο εθνικό χωροταξικό. Είκοσι χρόνια το ΠΑΣΟΚ δεν έκανε απολύτως τίποτα. Έρχεται ο Γιώργος Σουφλιάς, κάνει το γενικό χωροταξικό και τα επιμέρους τομιακά, λύνει το πρόβλημα το οποίο τόσα χρόνια δεν είχε λυθεί και έρχεται ο κ. Παπανδρέου και λέει ότι δεν του αρέσει αυτό που έκανε ο κ. Σουφλιάς, αλλά θα το κάνει καλύτερα το ΠΑΣΟΚ! Το ΠΑΣΟΚ που δεν έκανε τίποτα, με δουλειά που βρήκε έτοιμη είκοσι χρόνια, αμφισβητεί τη δουλειά που έκανε η Κυβέρνηση Καραμανλή και ο Γιώργος Σουφλιάς και λέει ότι θα το κάνει καλύτερα;

Να γυρίσω, επίσης και σε ένα άλλο θέμα το οποίο αφορά το ζήτημα των απορριμμάτων γενικότερα.

Ξέχασε ο κ. Παπανδρέου ότι τρεισήμισι χιλιάδες χωματερές παράνομες παρέδωσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και αυτήν τη στιγμή έχουν τελειώσει εκτός από το ζήτημα του Λεκανοπεδίου του οποίου βεβαίως υπήρξε η χωροθέτηση που και εμείς την στηρίξαμε την εποχή εκείνη. Πόσες όμως αμφισβητήσεις έγιναν στο Συμβούλιο της Επικρατείας; Και επιπλέον μέχρι να λυθεί το πρόβλημα, μέχρι να περάσουμε στις νέες τεχνολογίες και να μην στρωθεί σκουπίδι από κάτω, μείναμε λίγο πίσω αλλά θα προχωρήσουμε, και θα προχωρήσουμε άμεσα. Και εκεί θα δω ποια είναι η στάση των κομμάτων όταν θα έλθει η ώρα της εφαρμογής και αν θα επικρατήσουν τα κομματικά κριτήρια εκεί πέρα και τα κριτήρια του κομματικού κόστους. Αλλά πάντως το θέμα των σκουπιδιών αυτή η Κυβέρνηση το έλυσε και δεν θα είμαστε υπολόγοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και ελάτε να το συζητήσουμε ό,τι ώρα θέλετε όταν θα έλθει η στιγμή για να δούμε αν θα επιβληθεί πρόστιμο στην Ελλάδα, όταν, επαναλαμβάνω, βρήκαμε τρεισήμισι χιλιάδες χωματερές πριν από πέντε χρόνια.

Ας μη μιλά ο κ. Παπανδρέου, για το πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ 2004». Η μεγαλύτερη απάτη η οποία υπήρξε ποτέ ήταν αυτή. Ακάλυπτες επιταγές στην κυριολεξία το 2004 είχαν δοθεί στους δήμους. Να πάει να ρωτήσει ο κ. Παπανδρέου, τον Πρόεδρο της ΚΕΔΚΕ τον κ. Κουκουλόπουλο, την εποχή εκείνη, όλους τους δημάρχους τους οποίους τους υποσχέθηκαν έργα χωρίς να τους έχουν δώσει ούτε ένα ευρώ γι' αυτά τα οποία επρόκειτο να κάνουν, επαναλαμβάνω ούτε ένα. Προκαλώ στο πρώτο συνέδριο της ΚΕΔΚΕ να εμφανιστεί ο κ. Παπανδρέου και να τα πει σε όλους τους δημάρχους της Χώρας αυτά που λέει εδώ για το πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ 2004».

Ας μην πάω παρακάτω. Δεν έχει τόση σημασία η αξιοπιστία της κριτικής του κ. Παπανδρέου σήμερα, που είναι και αξιοπιστία για το τι μπορεί να κάνει εάν ποτέ γινόταν Πρωθυπουργός. Αυτό είναι ένα θέμα που θα το αποφασίσει ο λαός. Κρίνεται και από το παρελθόν, αλλά και από την ακρίβεια των όσων λέει σήμερα. Το παρελθόν είναι πολύ βαρύ για το ΠΑΣΟΚ. Το παρόν είναι επιβαρυνόμενο από την ανακρίβεια των λεγομένων τα οποία δεν στηρίζονται πουθενά και είναι στυγνή παραπληροφόρηση, ωμή προπαγάνδα.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας θέλω να έλθω στο ζήτημα το οποίο είχατε θέσει, στην πρόταση την οποία κάνατε σχετικά με το νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Γνωρίζετε ότι παρουσιάζει, τουλάχιστον σε επίπεδο εφαρμογής του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής -θα το πω απλά- έναν προβληματισμό, γιατί γνωρίζετε ποιες είναι οι διατάξεις. Είναι όμως μια πρόταση η οποία έχει ενδιαφέρον και δεν είναι πρόταση την οποία απορρίπτει κανείς έτσι αβασάνιστα. Στο πλαίσιο λοιπόν της γενικότερης προσπάθειας που γίνεται -άλλωστε μην ξεχνάτε ότι ο Πρωθυπουργός είχε υποβάλλει αυτό το αίτημα σχετικά με τη συνεννόηση των πολιτικών αρχηγών πάνω σε θέματα τα οποία αφορούν τις ιδέες για θέματα διαφάνειας- να είστε βέβαιος ότι ο προβληματισμός θα συνεχιστεί και θα αναζητηθεί η λύση εκείνη η οποία και εφικτή θα ήταν από πλευράς διαφάνειας και συνταγματικώς αποδεκτή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο τώρα έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής, προκειμένου να δευτερολογήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω κάποιες αναφορές σε πολύ συγκεκριμένα θέματα. Θα ξεκινήσω με αυτό που άκουσα να συνεχίζεται και σήμερα και είναι απόπειρα εμπαγμού των εργαζομένων. Βεβαίως, είναι γνωστές και σεβαστές οι θέσεις των κομμάτων της Αριστεράς. Σεβόμαστε την καθαρότητά τους, αλλά διαφωνούμε. Το είπαμε και θέλω να το επαναλάβω ευθέως: Η επιθετική στάση απέναντι στην επιχειρηματικότητα, ιδίως μάλιστα στις σημερινές περιστάσεις, δεν ευνοεί την εργασία, ευνοεί αντίθετα το κλείσιμο των επιχειρήσεων, ευνοεί τελικά την ανεργία, ευνοεί ό,τι χειρότερο μπορεί να συμβεί για τους εργαζόμενους.

Εκείνο που δεν κατανοούμε είναι η στάση που τηρεί ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ. Όταν βρίσκεται εκτός Ελλάδος, διακηρύσσει την ανάγκη ενίσχυσης της ρευστότητας της οικονομίας, όταν επιστρέφει, πολεμά κάθε σχετική πρωτοβουλία, όταν μιλά σε επενδυτές, περιλαμβάνει και τη στήριξη της επιχειρηματικότητας, όταν μιλά σε εργαζόμενους, δεσμεύεται να αυξήσει τη φορολόγηση των επιχειρήσεων. Το πρωί καταγγέλλει δημόσια τους επιχειρηματίες και... τα βράδια συναντά επιχειρηματίες!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

Ως Κυβέρνηση ψήφισε νόμους ακόμα και για την επινοικίαση εργαζομένων, ως Αντιπολίτευση καταγγέλλει την εφαρμογή τους! Αυτή είναι η πρακτική ΠΑΣΟΚ: προσπαθεί να πατήσει σε δύο βάρκες, προσπαθεί να ξεχάσει τα έργα και τις ημέρες του προσπαθεί να κρύψει τις προθέσεις του. Ξεχνά ότι η ανεργία στην Ελλάδα είναι συνώνυμη με το ΠΑΣΟΚ. Ξεχνά ότι ήταν στο 3% του ενεργού πληθυσμού το 1981 και έφτασε στο 11,3% το Μάρτιο του 2004.

Ακόμα και σήμερα, ακόμα και στις πιο δύσκολες περιστάσεις, ακόμα και τώρα που η ανεργία στον κόσμο ολόκληρο καταγράφει ρεκόρ δεκαετιών, τα ποσοστά στη χώρα μας είναι πιο χαμηλά απ' ό,τι ήταν στην περίοδο του ΠΑΣΟΚ. Δεν αντιληφθήκατε ακόμα ότι στα εργασιακά ζητήματα εφαρμόζονται νόμοι που ψηφίσατε ο ίδιος και οι κυβερνήσεις στις οποίες μετείχατε; Δεν αντιλήφθηκε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι οι μεγαλύτερες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης εντοπίζονται σε χώρες με σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις; Συμπέρασμα: Από τη μια φοβάται να πάρει θέση, και από την άλλη προσπαθεί να παραποιήσει τις θέσεις της Κυβέρνησης. Επαναλαμβάνω λοιπόν: Υποστηρίζουμε τις σταθερές θέσεις εργασίας και στηρίζουμε έμπρακτα τη δημιουργία ακόμη περισσότερων. Αυτή είναι η πολιτική μας. Με αυτή την πολιτική μειώσαμε την ανεργία κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες. Με αυτή τη στόχευση αναπτύσσουμε συντονισμένες δράσεις.

Παρ' όλα αυτά, ορισμένες επιχειρήσεις, κάτω από την πίεση της διεθνούς κρίσης, αναζητούν λύσεις ανάγκης και καταφεύγουν στην εφαρμογή των νόμων που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ. Αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι οι αποφάσεις των επιχειρήσεων για μείωση του χρόνου εργασίας είναι εξαιρετικά δυσάρεστες. Όμως, μπροστά στον κίνδυνο να κλείσει μία επιχείρηση και να απολύσει όλους τους εργαζόμενους, είναι προτιμότερο να επιλέγονται προσωρινές, πιο ήπιες λύσεις: η επιχείρηση να επιβιώσει και οι εργαζόμενοι να διατηρούν τις θέσεις τους.

Απέναντι στις έκτακτες σημερινές καταστάσεις κάναμε σαφή τη θέση μας προς κάθε κατεύθυνση. Πρώτον, οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να χρησιμοποιούν την κρίση σαν άλλοθι για να επιβάλουν το νόμο ΠΑΣΟΚ, αλλά να καταφεύγουν στο νόμο μόνο για να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της κρίσης. Δεύτερον, οι όποιες αποφάσεις μπορεί να μπαίνουν σε εφαρμογή, μόνον ύστερα από διαβούλευση και συμφωνία με τους ίδιους τους εργαζόμενους. Τρίτον, ενεργοποίηση έκτακτων μέτρων μπορεί να γίνεται μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα, δεν μπορεί να είναι γενικευμένη η εφαρμογή τους, αντίθετως πρέπει να εφαρμόζονται μόνον εκεί όπου υπάρχουν επιτακτικές, πραγματικές, μεγάλες ανάγκες.

Έρχομαι στις αναφορές για τα ασφαλιστικά ταμεία. Δεν λέω

ότι τα πράγματα είναι εύκολα, ίσα ίσα! Δεν λέω ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματα. Όμως, και εδώ οι «Κασσάνδρες» διαψεύστηκαν. Η βεβαιότητα της αποτυχίας έπεσε στο κενό άλλη μία φορά. Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση άλλαξε πολλά: Από τα 133 διαφορετικά ταμεία, σήμερα έχουμε 13 ευέλκτους φορείς, που, παρά τη δύσκολη διεθνή συγκυρία, πηγαίνουν αρκετά καλά. Με βάση τα καταμετρημένα στοιχεία, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (που καλύπτει τη συντριπτική πλειοψηφία των ασφαλισμένων) αύξησε στο Δ' τρίμηνο του 2008 τα έσοδά του πάνω από 4% έναντι του αντιστοίχου τριμήνου του 2007, και τον περασμένο Ιανουάριο τα έσοδά του αυξήθηκαν κατά 9,5% έναντι του Ιανουαρίου του 2008, το ΕΤΑΑ (στο οποίο είναι ασφαλισμένοι γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί) στο Δ' τρίμηνο του 2008 αύξησε τα έσοδά του σχεδόν κατά 40% έναντι του αντιστοίχου τριμήνου του 2007, το ΕΤΑΠ-ΜΜΕ (το ταμείο των δημοσιογράφων), για το αντίστοιχο διάστημα, είχε αύξηση 4,8% περίπου, το ΤΕΑΙΤ (το επικουρικό του ιδιωτικού τομέα) στο Δ' τρίμηνο του 2008 αύξησε τα έσοδά του σχεδόν κατά 8%. Βεβαίως, υπάρχουν δύο ταμεία με σοβαρά προβλήματα: Το ένα είναι ο ΟΑΕΕ (το ταμείο των ελεύθερων επαγγελματιών), που αντιμετωπίζει προβλήματα δεκαπενταετίας εξαιτίας διαρθρωτικών αδυναμιών. Στο συγκεκριμένο ταμείο ο Κρατικός Προϋπολογισμός πληρώνει κάθε χρόνο σχεδόν 1 δις ευρώ. Το άλλο ταμείο είναι το Ταμείο Προνοίας των Δημοσίων Υπαλλήλων, επί μία δεκαετία οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ ενέτασαν σε αυτό διάφορες κατηγορίες ασφαλισμένων, οι οποίοι έπαιρναν εφάπαξ χωρίς να έχουν πληρώσει όλες τις εισφορές τους –αυτά είναι τα 600 εκατ. ευρώ που λείπουν από το ταμείο.

Σε ό,τι αφορά γενικότερα την περιουσία των ταμείων: Μόλις πρόσφατα δόθηκε η επίσημη καταμέτρηση της περιουσίας που είχαν την 1η Ιανουαρίου 2008. Η περιουσία αυτή αυξήθηκε σ' ένα χρόνο πάνω από 2 δις ευρώ, και από τα 29,2 δις ευρώ που ήταν τον προηγούμενο χρόνο έφτασε στα 31,2 δις ευρώ. Σύντομα θα έχουμε και την πλήρη αποτύπωση της περιουσίας τους, που θα καθυστερεί λόγω της ενοποίησης τους. Εκτιμούμε, πάντως, ότι η μελλοντική κατάσταση της περιουσίας των ταμείων θα είναι ακόμα καλύτερη, αφενός γιατί ενοποιήθηκαν τα περιουσιακά τους στοιχεία και αφετέρου γιατί θεσμοθετήθηκαν αυστηροί κανονισμοί για την αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους, αποτελεσματικοί ανεξάρτητοι έλεγχοι, αλλά και πλαίσιο απόλυτης διαφάνειας.

Θυμίζω ότι η περιουσία των ταμείων για πρώτη φορά βγήκε στο Διαδίκτυο το 2005, ενώ εκδόθηκαν τότε και τα αντίστοιχα βιβλία περιουσίας. Αναφορικά με τις ρυθμίσεις των ασφαλιστικών οφελών των επιχειρήσεων, θυμίζω πως έφεραν αύξηση των εσόδων κατά 10%. Τώρα, σε σχέση με τις αναφορές που γίνονται για την κρατική χρηματοδότηση του συστήματος, να υπογραμμίσω ότι από 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2003, έφτασε στα 14,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2008, δηλαδή στην πενταετία αυξήθηκε περίπου κατά 80%.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τις κινδυνολογίες που αναπτύσσονται, να τονίσω ακόμα μια φορά ότι σε κάθε περίπτωση το κράτος εγγυάται τις συντάξεις. Ρωτώ όμως: Ξεχνά η Αξιωματική Αντιπολίτευση τους μήνες όπου έτρεμαν οι συνταξιούχοι αν θα πάρουν ή όχι συντάξεις; Ξεχνά την υποτιθέμενη «μεταρρύθμιση Γιαννίση», που δεν έγινε ποτέ; Ξεχνά ότι με το «νόμο Ρέππα» στην ουσία δεν έκανε τίποτα για τη βιωσιμότητα του συστήματος; Ξεχνά πως το ΕΚΑΣ που δινόταν στις μέρες του ήταν 111 ευρώ και έγινε 230 ευρώ το 2008; Ξεχνά πως η κατώτατη σύνταξη του ΟΓΑ ήταν 170 ευρώ και έγινε 330 ευρώ;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγεται ανεύθυνα ότι το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης βρίσκεται δήθεν σε δεινή θέση, τόσο ως προς τη βιωσιμότητά του όσο και ως προς την επάρκεια των παροχών του. Τι είναι το βιώσιμο και επαρκές; Ένα κατακερματισμένο σύστημα με 133 διαφορετικά ταμεία και κλάδους, με ανάλογα διοικητικά συμβούλια, προέδρους, διαδικασίες, ανυπαρξία μητρώων ή, αντίθετα, ένα σύστημα με 13 ισχυρούς και, τελικά, ευέλκτους κοινωνικούς φορείς; Δεν λέω ότι αυτό το σύστημα αποτελεί πανάκεια, οπωσδήποτε όμως είναι ένα μεγάλο βήμα προς τα εμπρός. Να είμαστε ειλικρινείς, δεν μπορούμε να μιλάμε σοβαρά για βιωσιμότητα των ταμείων, όταν η αναλογία εργαζομένων και συνταξιούχων ήταν μικρότερη από το 1, όταν δηλαδή είχαν λιγότερους εργαζόμενους από συνταξιούχους. Δεν

μπορούμε να μιλάμε σοβαρά για τα ταμεία που στήριζαν τη βιωσιμότητά τους σε μηνιαίες καταβολές του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αντίθετα, η βιωσιμότητα του συστήματος εξασφαλίζεται με τη δημιουργία ισχυρών οργανισμών, ικανών να αναπτύξουν μηχανογραφικά συστήματα, συστήματα ελέγχου, που, ανάμεσα στ' άλλα, θα τους βοηθήσουν στην άντληση των πόρων τους.

Ακούστηκαν διάφορα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τους κοινοτικούς πόρους και την εφαρμογή των Κοινοτικών Πλαισίων. Τρεις ερωτήσεις έχω για εσάς, κύριε Αρχηγέ του ΠΑΣΟΚ: Πόσα χάθηκαν στην περίοδο των κυβερνήσεών σας; Πόσα πρόστιμα επιβλήθηκαν για αδιαφανείς διαδικασίες; Για ποιον λόγο σταμάτησε η κοινοτική χρηματοδότηση του Κτηματολογίου;

Έρχομαι στα Κοινοτικά Πλαίσια που βρίσκονται σε εξέλιξη. Ολοκληρώνεται το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο μέσα στο 2009. Επιδιώξαμε οι ίδιοι την παράτασή του μετά τις μεγάλες πυρκαγιές του 2007. Το τελικό συμπέρασμα; Είπαμε να μη χαθεί ούτε ένα ευρώ και δεν χάθηκε ούτε ένα ευρώ! Ταυτόχρονα έχει ήδη ξεκινήσει η εφαρμογή του ΕΣΠΑ -του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς- της νέας προγραμματικής περιόδου. Τρέχουν οι πρώτες προκηρύξεις για το σύνολο των τομεακών και των περιφερειακών προγραμμάτων. Έχουν ήδη πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα δαπάνες ύψους 1,5 δισεκατομμυρίου ευρώ. Στο διάστημα που διανύουμε, προχωρούν σημαντικά προγράμματα η ταχύτητά τους πρόκειται να πάρει αυξημένους ρυθμούς.

Σημειώνω πως η Ελλάδα είναι μια από τις τέσσερις πρώτες χώρες για τις οποίες η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε τα Συστήματα Διαχείρισης και Ελέγχου των κοινοτικών πόρων που χρηματοδοτούνται τόσο από τα Διαρθρωτικά Ταμεία, όσο και από το Ταμείο Συνοχής. Οι Διαχειριστικές Αρχές έχουν περιοριστεί σε δεκατρείς από είκοσι έξι, δηλαδή είναι οι μισές απ' όσες ήταν στην προηγούμενη περίοδο. Αντίστοιχα, έχει περιοριστεί και ο κατακερματισμός των έργων και των δικαιούχων. Στόχος είναι η ισόρροπη, βιώσιμη και αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη σε όλη την Ελλάδα και κυρίως στην Περιφέρεια. Στόχος είναι να μη χαθεί πάλι ούτε ένα ευρώ.

Έφτασε στο σημείο σήμερα η ηγεσία της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης από τη μια να ισχυρίζεται ότι, τάχα, καταρρέει η οικονομία μας και από την άλλη να υπόσχεται στους πάντες τα πάντα. Δυσφημεί τη χώρα στο εξωτερικό και εμπαιξεί τους πολίτες στο εσωτερικό -αυτή είναι η πραγματικότητα. Είτε δεν αντιλαμβάνεστε τι γίνεται στον κόσμο, είτε καταρτίζετε και κρατάτε κρυφή ατζέντα! Στα λόγια μοιράζετε έως και 11 δισεκατομμύρια ευρώ, δεν λέτε όμως από πού θα τα βρείτε! Ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ προβάλλει το πρωτάκουστο ότι «τα λεφτά δεν είναι πρόβλημα»!...

Η αρμόδια του κόμματός του για την οικονομία το μόνο που λέει είναι ότι θα επαναφέρουν το Φόρο Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας, ότι θα συμπεριλάβουν στο φόρο αυτό την Εκκλησία και ότι θα καταργήσουν όλες (!) τις φοροαπαλλαγές. Θυμίζω απλώς ότι ανάμεσα σ' αυτές τις φοροαπαλλαγές είναι το επίδομα ανεργίας, το επίδομα στις πολύτεκνες μητέρες, το στεγαστικό επίδομα φοιτητών, οι συντάξεις σε αναπήρους πολέμου, τα χαμηλά εισοδήματα νοικοκυριών ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, οι μισθοί και οι συντάξεις των ολικώς τυφλών. Και ερωτώ: Είναι αυτό σχέδιο για την αντιμετώπιση της κρίσης;... Δεν έμαθαν ακόμα ότι η φορολόγηση της περιουσίας της Εκκλησίας γίνεται ήδη με την εφαρμογή του ΕΤΑΚ; Δεν ξέρουν ότι ο Φόρος της Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας ποτέ δεν απέδωσε τα αναμενόμενα αποτελέσματα; Πιστεύουν ότι με τα μέτρα αυτά θα μειωθούν τα ελλείμματα και θα περισσέψουν μάλιστα και πόροι για πρόσθετες δαπάνες;

Μια φράση μόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Οι υποτυπώδεις αυτές αναφορές αποδεικνύουν και αποκαλύπτουν πως το ΠΑΣΟΚ δεν έχει επεξεργαστεί κανένα σχέδιο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτή η πραγματικότητα δεν καλύπτεται ούτε με υπεκφυγές ούτε με «πυροτεχνήματα»! Οι θέσεις αυτές δείχνουν ανευθυνότητα στα οικονομικά. Δείχνουν ανευθυνότητα και στα κοινωνικά. Δείχνουν συνολική ανευθυνότητα!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε

Πρόεδρε.

Η Πρόεδρος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Για άλλη μια φορά -βεβαίως αναγνωρίζω ότι μέχρι στιγμής γίνεται σε ήπιους τόνους- η αντιπαράθεση ανάμεσα στα δύο κόμματα, ανάμεσα στην Κυβέρνηση και στην Αξιοματική Αντιπολίτευση, είναι σε θέματα σχεδιασμού, διαχείρισης και ρεμούλας, κάπως έτσι. Μας απασχολούν αυτά τα ζητήματα εμάς ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας; Μας απασχολούν. Αλλά αυτά, στο βαθμό που είναι υπαρκτά -και είναι- αποτελούν ένα επιμέρους στοιχείο της γενικής γραμμής πλεύσης της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, όπως και της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Παραδείγματος χάριν, να περικοπούν οι ρεμούλες. Και οι ρεμούλες κυρίως αφορούν το δημόσιο. Όχι να περικοπούν, να καταργηθούν, γιατί στο κάτω-κάτω οι ρεμούλες συνδέονται και με πολιτικά πρόσωπα ή με πρόσωπα, εν πάση περιπτώσει, ανώτερης υπαλληλίας, στο βαθμό που θα επιβεβαιωθεί στην όλη ή στη βήτα περίπτωση ότι υπάρχουν. Όμως η κλοπή του μόχθου των εργαζομένων, αυτή υπολογίζεται; Βεβαίως είναι νόμιμη.

Και να σας πω και κάτι άλλο, για όλα αυτά που λέγονται τώρα, «να κοιτάσουμε αν εφαρμόζονται οι νόμοι». Ποια εργατική νομοθεσία; Έχει γίνει αντιδραστικότερη και χειρότερη εδώ και τόσα χρόνια και απ' αυτήν την άποψη το να λες να γίνουν σεβαστοί οι νόμοι είναι το να γίνει σεβαστή η μερική απασχόληση, να γίνει σεβαστή η ενοίκιαση των εργαζομένων, η χρησιμοποίηση ενός μεγάλου μέρους των εργαζομένων από εργολάβους, όπου πραγματικά εκεί πέρα γίνεται όργιο εκμετάλλευσης. Ποια εργατική νομοθεσία; Και πολύ περισσότερο για να κάνεις έλεγχο πρέπει να έχεις διασφαλίσει ότι ο εργαζόμενος δεν φοβάται να καταγγείλει. Δεν λέω ότι δεν υπάρχουν και ελεγκτικοί μηχανισμοί.

Για μας λοιπόν το κύριο και αυτό που βάζουμε στους εργαζόμενους είναι η ίδια η ουσία του προβλήματος, η ασυμβίβαστη αντίθεση ανάμεσα στο κεφάλαιο και στην εργασία, η αντίθεση ανάμεσα στα μονοπώλια και στο λαό. Από εκεί και πέρα βεβαίως δεν πρόκειται να κλείσουμε τα μάτια σε σκάνδαλα, σε ρεμούλες κ.λπ., στο βαθμό που κι εμείς μπορούμε να έχουμε σιγουριά ότι έτσι είναι τα πράγματα.

Και μάλιστα η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πάρει προληπτικά μέτρα. Σε ντοκουμέντο της, όχι σε μεγάλη απόσταση από το σήμερα -αυτήν τη στιγμή δεν είμαι έτοιμη να πω και τον αριθμό, όμως υπάρχει- υπάρχει ο όρος της αντιμετώπισης του «κοινωνικού και του πολιτικού εξτρεμισμού». Είμαστε σε θέση, -δεν υπολειπόμαστε, νομίζω- να καταλάβουμε τι σημαίνει και τι εννοεί ως «κοινωνικό και πολιτικό εξτρεμισμό». Γιατί υπάρχει επίσης και τοποθέτηση παλιότερη για τον «ιδεολογικό ριζοσπαστισμό-εξτρεμισμό». Εννοεί το εξής πράγμα: μέτρα καταστολής, χωρίς τέλος, για την αντιμετώπιση του λαϊκού κινήματος. Και μάλιστα εδώ και δύο -τρεις μέρες ο κ. Αλμούνια βγαίνει φοβισμένος και λέει: «Θα έχουμε κοινωνική αναταραχή». Το «κοινωνική αναταραχή» αναφέρεται σε απεργίες, κινητοποιήσεις, δηλαδή στα όπλα που έχουν οι εργαζόμενοι για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους από τις συνέπειες της κρίσης.

Και είναι καλό που φοβούνται. Εμείς χαιρόμαστε να φοβούνται. Αυτό δείχνει ότι υπάρχει ελπίδα να περιοριστούν κάπως οι συνέπειες. Λέω «κάπως» γιατί για να περιοριστούν εντελώς οι συνέπειες από την κρίση δεν είναι δυνατόν.

Η κάλη των Ευρωεκλογών είναι ένα όπλο που έχουν οι εργαζόμενοι σε ολόκληρη την Ευρώπη. Δηλαδή, θα καθόμαστε τώρα να ερμηνεύουμε τι λέει η απόφαση του Ευρωδικαστηρίου για τους συμβασιούχους; Η Κυβέρνηση λέει ότι είμαστε μέσα στα μέτρα. Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι αξιοποίησε αυτήν την απόφαση.

Η δική μας θέση είναι η εξής: μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Διότι στη μεγάλη τους πλειοψηφία έχει αποδειχθεί ότι ικανοποιούν πάγιες ανάγκες.

Πήγα προχθές στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης -τα ξέρετε αυτά- και στον τομέα της καθαριότητας, στον τομέα τεχνικών υπηρεσιών κ.λπ. δουλεύουν σε εργολάβους δεκαπέντε και είκοσι χρόνια. Δεν είναι αυτές πάγιες ανάγκες; Εν τω μεταξύ, κάποιος έχει πάρει και σύνταξη. Κάποιος ενδεχομένως από το μόνιμο προσωπικό θα συνταξιοδοτηθούν. Εδώ μιλάμε για είκοσι

χρόνια.

Έχουν γίνει ρουσφετολογικές προσλήψεις; Βεβαίως. Αλλά τώρα τι θα ψάξουμε εμείς; Και αν θέλετε, οι ρουσφετολογικές προσλήψεις είναι προσλήψεις από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία. Εμείς δεν θα εκδικηθούμε τους έστω ονομαζόμενους ρουσφετολογημένους εργατές, εργάτριες και υπαλλήλους λέγοντας «ας τους απέξω», αφού ξέρουμε ότι απ' αυτούς είναι όμηροι ή της Νέας Δημοκρατίας ή του ΠΑΣΟΚ.

Όμως, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να μπει ένα τέλος σ' αυτά και στις εργολαβίες και δεν μπορεί ακριβώς να καθόμαστε να ερμηνεύουμε τα ευρωδικαστήρια. Εμείς –να σας το πω καθαρά– το γράφουμε το Ευρωδικαστήριο στα παλιά μας τα παπούτσια.

Αυτή, αν θέλετε, είναι η απειθαρχία και η ανυπακοή. Τι άλλο να κάνουμε; Να μελετάμε τις γραφές; Θα εναποθέσουμε δηλαδή τα δικαιώματα των εργαζομένων στους δικηγόρους –και το λέω αυτό χωρίς να έχω κάποιο πρόβλημα με το επάγγελμα– στους νομικούς, στις ερμηνείες; Κάποιες φορές μπορεί ένα νομικό παραθυράκι καλώς να αξιοποιηθεί από τους εργαζόμενους.

Για να δούμε τι γίνεται, επειδή εδώ γίνεται πολλή συζήτηση και η Κυβέρνηση λέει «θα πάρω μέτρα, θα ελέγξω τις τιμές», βγαίνει το ΠΑΣΟΚ και λέει τα ίδια, βγαίνει ο ΣΥΡΙΖΑ, βγαίνει το ΛΑΟΣ –δεν ξέρω, τα διάφορα κόμματα– και λένε «έλεγχος στην κερδοσκοπία».

Πραγματικά –και αυτό έγινε με βάση τα δημοσιεύματα και τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας– φθάσαμε στα ιστορικά όρια του πληθωρισμού του 1%. Εγώ τουλάχιστον δεν θυμάμαι ποτέ μέχρι τώρα να είχαμε αύξηση του πληθωρισμού μόνο 1%. Δεν το θυμάμαι. Θυμάμαι το τέρας που λέγαμε του πληθωρισμού το 25% κ.λπ..

Τι είναι αυτό; Αυτό σημαίνει δηλαδή ότι οι εργαζόμενοι δεν χρειάζεται πια να ζητήσουν αυξήσεις ή χρειάζεται να ζητήσουν αυξήσεις 1%; Για να δούμε πώς διαμορφώθηκε αυτό το 1%.

Διαμορφώθηκε από τις μειώσεις τιμών στο πετρέλαιο θέρμανσης -36,4% και έγινε σε μια περίοδο που δεν χρειάζεται να πάρουμε πετρέλαιο θέρμανσης. Έγινε και πιο πριν, αυτό είναι αλήθεια. Καύσιμα αυτοκινήτου: -16,2% και τα ίδια τα αυτοκίνητα -7,8%. Εδώ, ειδικά για τα αυτοκίνητα, εντάσσεται στο πλαίσιο ενίσχυσης της αυτοκινητοβιομηχανίας. Σας ανέφερα, λοιπόν, κάποιες υψηλές μειώσεις.

Ας αναφερθούμε τώρα στις αυξήσεις. Και αναφέρομαι πάλι βάσει στοιχείων της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, δεν έχουμε εμείς δικές μας υπηρεσίες. Αστικές συγκοινωνίες 28,7%, τέλη κυκλοφορίας-διόδια 18,6%, ρύζι 11,1%, ζυμαρικά 3,7%, λαχανικά 8,2%, φρούτα 6,8%, ψάρια νωπά 6,5%, όσπρια 5,9%, τσιγάρα 5,7%, ύδρευση-αποχέτευση 8,3%, ηλεκτρικό ρεύμα 6,5% –και έχουμε μπροστά μας αυξήσεις– επισκευή και συντήρηση κατοικίας 5,2%, οικιακές υπηρεσίες 6,9%, ιατρικές, οδοντιατρικές, παραιιατρικές υπηρεσίες 4%, νοσοκομειακή περίθαλψη 3,9%.

Για να δούμε τώρα, το κριτήριο της καθημερινότητας για τη φτωχολογία, για τα λαϊκά νοικοκυριά ποιο είναι; Είναι και το πετρέλαιο θέρμανσης. Αλλά και όλα τα άλλα δεν είναι;

Βλέπετε, λοιπόν, ότι τα στατιστικά στοιχεία δεν μπορούν να αποδείξουν τόσα πολλά και πάρα πολλά πράγματα. Πίσω από τα στατιστικά στοιχεία υπάρχει ανισομετρία, ανισοκατανομή και πάρα πολλά τέτοια ζητήματα, στο έδαφος βεβαίως μιας ταξικής εκμετάλλευσης που γίνεται όλο και χειρότερη.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ, επειδή έγινε λόγος –τουλάχιστον εγώ εκ μέρους του κόμματος δεν έβαλα αυτό το θέμα, γιατί το θεωρούμε πάρα πολύ μεγάλο– στο ζήτημα των ναρκωτικών. Βεβαίως η τοξικομανία είναι το ανώτατο στάδιο κινδύνου. Ωστόσο δεν πρέπει να υποτιμήσουμε και άλλες μορφές εξάρτησης που διαδίδονται στη νεολαία, όπως ο αλκοολισμός που αφορά μικρότερες ηλικίες.

Πριν μιλήσουμε για μια σειρά από επιστημονικά θέματα της απεξάρτησης –υπάρχει και η επιστημονική πλευρά της απεξάρτησης βεβαίως, που δεν μπορεί να την υποτιμήσει κανείς και εμείς σαν κόμμα δεν μπορούμε να μπούμε σε πάρα πολλά τέτοια γήπεδα– υπάρχει για μας και η πολιτική πλευρά. Αρχίζει όλο και ψυχιατρικοποιείται το θέμα των ναρκωτικών. Ψυχικά πάσχοντες, όχι. Τώρα αν στη πορεία γίνονται ψυχικά πάσχοντες αυτοί που έχουν εξάρτηση, βεβαίως αυτό είναι ένα δεύτερο ζήτημα.

Θα μπορέσει ποτέ απ' αυτήν τη Βουλή, την ελληνική να βγει

αυτό που λέμε: Όχι σε όλα τα ναρκωτικά, όχι στο διαχωρισμό σκληρών και μαλακών; Πολιτική μείωση της ζήτησης, να το πω έτσι, και όχι πολιτική μείωσης της βλάβης χωρίς να υποτιμάται η μείωση της βλάβης, αλλά είναι μία πλευρά.

Τι θα γίνει με τη πρωτογενή πρόληψη; Εδώ όλα τα θεραπευτικά προγράμματα πρόληψης κ.λπ. που υπάρχουν είναι στον αέρα. Οι άνθρωποι που ασχολούνται βγαίνουν στους δρόμους γιατί δεν πληρώνονται, γιατί πάμε στα κοινοτικά κονδύλια το οποία έχουν ημερομηνία λήξης κι όταν τελειώνουν τα κοινοτικά κονδύλια, οι δήμοι δεν μπορούν να τα αντιμετωπίσουν.

Υπάρχει ζήτημα πρόσληψης προσωπικού στις ήδη υπάρχουσες μονάδες απεξάρτησης; Υπάρχουν μια σειρά από τέτοια ζητήματα. Επομένως τι συζητάμε τώρα; Και το πρόβλημα είναι μακροχρόνιο. Υπάρχουν οι θεραπευτικές κοινότητες, οι κοινότητες του ΚΕΘΕΑ που τουλάχιστον εμείς αυτές υποστηρίζουμε. Υπάρχει πρόβλημα οικονομικό για να μπορέσουν να καλύψουν τη δημιουργία περισσότερων; Τα κέντρα πρόληψης πρέπει να πολλαπλασιαστούν γιατί δεν μπορεί να υπάρχει ένα κατά περιφέρεια ή ένα κατά νόμο, γιατί η πρόληψη αγκαλιάζει πολύ περισσότερο κόσμο.

Έτσι, λοιπόν, δεν μπορεί να τα βλέπουμε αυτά μόνο για να διανθίσουμε την προεκλογική περίοδο με ορισμένα τέτοια ζητήματα. Είναι ζητήματα τα οποία πολλές φορές έχουν συζητηθεί στη Βουλή, υπήρχαν και πορίσματα κι όμως το πρόβλημα μεγαλώνει. Και σε συνθήκες κρίσης τα πράγματα γίνονται πολύ χειρότερα.

Σε ό,τι αφορά τη διάθεση κονδυλίων, δεν λέω ότι τα κονδύλια λύνουν το ζήτημα γιατί υπάρχει και το περιεχόμενο, δηλαδή το ζουμί της πολιτικής, αλλά και με απλήρωτους ανθρώπους που δουλεύουν στον τομέα αυτό, δεν μπορεί να γίνει συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κυρία Παπαρήγα.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατανοώ την αγωνία της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας, την αγωνία του Πρωθυπουργού να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, να βρει άλλοι για τα πέντε χρόνια αποτυχιών. Να κάνει το άσπρο μαύρο, για να μπορέσει να συγκαλύψει πολιτικές αμαρτίες, οι οποίες έχουν καταδικάσει τη χώρα μας σε μια αρνητική πορεία αναπτυξιακή, κοινωνική, εκπαιδευτική. Αρνητική πορεία για τη νεολαία, αρνητική πορεία του κύρους και της αξιοπιστίας της χώρας μας διεθνώς.

Θα περίμενα, όμως, όχι να λέει μισόλογα, όχι να παραποιεί τις δικές μας θέσεις –θα του στείλουμε και το πρόγραμμά μας, αν θέλει να το διαβάσει– αλλά τουλάχιστον να χρησιμοποιεί σωστά τα στοιχεία, το οποίο υπάρχουν και είναι δεδομένα. Αδυνατεί να δει τις αλήθειες, που βρίσκονται μπροστά του σ' αυτή την χώρα, τις οποίες ζουν όλοι οι Έλληνες πολίτες. Και βεβαίως, είναι αναγκασμένος να διαστρεβλώνει ακόμα και τις θέσεις του ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι υπεύθυνη τοποθέτηση ενός Πρωθυπουργού, ο οποίος λέει ότι εμείς θα καταργήσουμε τις φοροαπαλλαγές, τα επιδόματα για τους άνεργους, για τους γονείς, για τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα.

Δεν είναι αυτές οι φοροαπαλλαγές, κύριε Καραμανλή, που θα καταργήσουμε. Είναι αυτές που εσείς χαρίσατε στις επιχειρήσεις. Πάνω από 1.000.000.000 ευρώ χρέος κάθε χρόνο, στα πέντε χρόνια, έχουν από τη δική σας διακυβέρνηση ουσιαστικά χαριστεί. Χαρίσατε 5.000.000.000 ευρώ στις μεγάλες επιχειρήσεις. Να ένας πόρος, ο οποίος θα αξιοποιηθεί για το πρόγραμμα κοινωνικής ανάπτυξης του ΠΑΣΟΚ, περιφερειακής ανάπτυξης για την εκπαίδευση, την υγεία και την πρόνοια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Εμείς μιλάμε για ουσιαστικές παρεμβάσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία, ώστε να εξομαλύνουμε τις εισοδηματικές ανισότητες, που εσείς πέντε χρόνια μεγεθύνετε. Αναδιανομή, για να προστατεύσουμε τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, που εσείς πέντε χρόνια εξουθενώσατε. Να φορολογήσουμε τα υψηλά εισοδήματα, που εσείς πέντε χρόνια τώρα δεν φορολογείτε. Με ουσιαστικές παρεμβάσεις στη διαδικασία εφαρμογής της νομοθεσίας, για τις οποίες εσείς, πέντε χρόνια τώρα, δε δίνετε δε-

κάρα. Τέτοιες, ώστε η είσπραξη των φόρων να είναι απλή, γνωστή, πρόσφορη σε κάθε πολίτη, με παρεμβάσεις στη βελτίωση της ποιότητας και εξυπηρέτησης των πολιτών, που υποκριτικά εσείς υποσχέστε, αλλά πουθενά δεν υπάρχει. Όλες αυτές τις περαιώσεις, τις χαριστικές ρυθμίσεις, που πέντε χρόνια κάνετε, ως μόνη φορολογική πολιτική, με συνέπεια οι συνεπείς φορολογούμενοι και οφειλέτες να σηκώνουν το βάρος της οικονομίας.

Μας μιλάτε για τη διεθνή κρίση και τα χρέη που παραλάβετε. Δε μας λέτε, όμως, πού πήγαν τα 80.000.000.000 ευρώ χρέος, που έχετε αυξήσει μέχρι σήμερα στο δημόσιο.

Είναι ή δεν είναι σε επιτήρηση, κύριε Καραμανλή, η χώρα μας, ουσιαστικά εδώ και πέντε χρόνια, ξανά επισήμως και τώρα; Είναι ή δεν είναι αυτό επιζήμιο για τον ελληνικό λαό; Αντί να δίνονται από το κράτος οικονομικά πακέτα ενίσχυσης στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στα ασθενέστερα στρώματα, επιβάλλονται πρόσθετοι φόροι και μέσα από τους φόρους αυτούς περικλύπτονται δαπάνες, για να μειωθεί το δημόσιο έλλειμμα, που εσείς δημιουργήσατε.

Μπήκαμε σε επιτήρηση, όχι λόγω διεθνούς κρίσης. Δύο συνεχόμενα οικονομικά χρόνια, 2007 -πολύ πριν την κρίση- και 2008, το έλλειμμα εκτινάσσεται πάνω από το 3%.

Σας αρέσει να επαναλαμβάνετε πως εσείς λέτε αλήθειες. Μα, ποιες αλήθειες; Είναι η αλήθεια η δήλωση της «θωρακισμένης οικονομίας» ή η δήλωση του «πιάσαμε πάτο»; Είναι η δήλωση της αλήθειας του «προϋπολογισμού της ευθύνης» για τον οποίο πήγατε σε εκλογές το 2007; Ουμνηθείτε το. Πήγατε σε εκλογές για να διαμορφώσετε τον «προϋπολογισμό της ευθύνης». Προϋπολογισμό, που τελικά εκτροχίασε δημοσιονομικά τη χώρα κατά 80.000.000.000 ευρώ, επαναλαμβάνω, 8.000.000.000 ευρώ- δηλαδή παραπάνω από τον προϋπολογισμό που έχουμε για ολόκληρη την εκπαίδευση στη χώρα μας! Αυτός ήταν ο «προϋπολογισμός σας ευθύνης».

Η αλήθεια σας για τα υγιή δημοσιονομικά και την με πλήρη διαφάνεια αξιολόγηση του φετινού προϋπολογισμού; Αποκρύπτετε πλήρως τα στοιχεία. Δεν έχουμε ουσιαστικά προϋπολογισμό. Παραδώσαμε το χρέος χαμηλότερο ως ποσοστό του ΑΕΠ απ' όσο ήταν όταν αναλάβαμε. Τότε, το '93, το χρέος ήταν πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι σας το παραδώσαμε. Εσείς το παραδίδετε, κληροδοτείτε σε εμάς το χρέος κατά δέκα μονάδες υψηλότερο. Πού πήγαν αυτά τα λεφτά; Σίγουρα όχι στην υγεία, σίγουρα όχι στην παιδεία ή στην ανάπτυξη.

Η αλήθεια σας για τη στροφή στην περιφέρεια; Το ΕΣΠΑ 2007-2013: Δυόμισι χρόνια μετά την έναρξή του, δεν έχει δαπανηθεί ούτε ένα ευρώ. Μιλήσατε για ενάμιση δισεκατομμύριο που έχει εκταμιευτεί. Πού έχει πάει; Σε ποιο έργο; Σας άκουσα που είπατε ότι «τρέχουν οι προκηρύξεις». Μα, τρέχουν οι προκηρύξεις; Μήπως δεν τις φτάνετε, κύριε Καραμανλή;

Κρύβετε τις αλήθειες και αυτό το καταλαβαίνουν όλοι σήμερα. Όσο για το ασφαλιστικό, να μην πω πολλά. Το 18% των επιχειρήσεων είναι άγνωστες στο ΙΚΑ. Ένας στους έξι, ανασφάλιστος. Και εσείς, ανεβάσατε το έλλειμμα, από πλεόνασμα που είχε το 2003-2004 το ΙΚΑ 5,5 δισεκατομμύρια, εκεί που ήταν το πλεόνασμα.

Παραλάβατε τον ΟΑΕΕ με 34.000.000 έλλειμμα. Σήμερα, το έλλειμμα αγγίζει τα 700.000.000 ευρώ.

Δεν ξέρω ποια είναι αυτή η ειδυλλιακή εικόνα που θέλετε εσείς να παρουσιάσετε για το ασφαλιστικό σύστημα, κύριε Καραμανλή. Πώς διαχειριστήκατε τα οικονομικά της χώρας; Εσείς δεν μιλούσατε πριν από το 2004 για τις σπατάλες 10.000.000.000 ευρώ που θα κόβατε; Πού βρισκόμαστε σήμερα;

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι οι δαπάνες του κράτους, από 31.000.000.000 ευρώ το 2004, έφθασαν σχεδόν στα 50.000.000.000 ευρώ, ότι αντί για το δήθεν νοικοκύρεμα, ξοδεύατε πάνω από 18.000.000.000 ευρώ; Σπατάλες, δαπάνες για το κράτος, φόροι του ελληνικού λαού!

Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι δεν πληρώσατε τα τελευταία χρόνια χρέη στους προμηθευτές των νοσοκομείων, στους κατασκευαστές και σε πολλούς άλλους, ύψους 12.000.000.000 ευρώ; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι κρατάτε σαν επτασφράγιστο μυστικό την πορεία των εσόδων και των δαπανών του 2009; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι, μέσα σε τέσσερις μήνες, έχετε δανειστεί 46.000.000.000 ευρώ, δηλαδή 5.000.000.000 ευρώ παραπάνω

από αυτά που προϋπολογίζατε για όλο το χρόνο; Σήμερα, όχι στο τέλος του χρόνου. Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι, όπως πάνε τα πράγματα, θα δανειστείτε πολύ πάνω από τα 50.000.000.000 ευρώ φέτος και ότι μπορεί να επιβεβαιωθούν ακόμα και οι Κασσάνδρες, που ομιλούν για πάνω από 60.000.000.000 ευρώ δανεισμό;

Είναι ή δεν αλήθεια ότι, σήμερα πληρώνουμε πολύ ακριβά για να δανειστούμε, όταν τα επιτόκια είναι διεθνώς σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα; Ότι λόγω της αποτυχίας και της ανικανότητάς σας, η Ελλάδα εδώ και πολλούς μήνες διασύρεται στον ξένο Τύπο και εμφανίζεται ως «μαύρο» πρόβατο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε;

Και βεβαίως, με σκανδαλώδη τροπολογία, νομιμοποιείτε όλες τις αυθαίρετες, παράνομες, εξωσυμβατικές συμβάσεις των νοσοκομείων. Κλείνετε δηλαδή το μάτι σε όλους τους προμηθευτές να συνεχίσουν να προμηθεύουν παράνομα υπερκοστολογημένα αναλώσιμα υλικά για τα νοσοκομεία και το λογαριασμό βεβαίως, τον φορτώνετε στον εργαζόμενο και στα ασφαλιστικά ταμεία, πάντα με αδιαφάνεια.

Εκεί θα βρούμε τα λεφτά, κύριε Καραμανλή. Σε μια σωστή διαχείριση και σε μια σωστή μεταρρύθμιση, σε σωστές και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Όχι σαν αυτές που εσείς λέτε ότι κάνετε. Διότι αν μιλήσουμε για τις μεταρρυθμίσεις που εσείς κάνετε, τις μόνες που είδαμε εμείς αυτά τα χρόνια, είναι το σχέδιο για τα δομημένα ομόλογα. Το σχέδιο για το βασικό μέτοχο. Το σχέδιο για την ανταλλαγή περιουσιών για τη Μονή Βατοπεδίου. Το σχέδιο για τη μείωση του ποσοστού του δημοσίου στον ΟΤΕ. Το σχέδιο για τις ακτοπλοϊκές γραμμές στο Αιγαίο. Το σχέδιο με τις επιδοτήσεις του Υπουργείου Πολιτισμού. Το σχέδιο για την αναμόρφωση των ελεγκτικών μηχανισμών και την ουσιαστική κατάργηση του ΣΔΟΕ. Το σχέδιο για τη δήθεν ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Ο κ. Σανιδάς «θεωρείται» πια ως ουσιαστικό κομματικό στέλεχος υποστήριξης της Κυβέρνησης. Το σχέδιο για την αλλαγή των μηχανισμών υλοποίησης του ΕΣΠΑ. Το σχέδιο για την Επιτροπή Ανταγωνισμού και τα καρτέλ, όπου αθώνονται όλοι. Το σχέδιο με τις υποκλοπές, που ακόμα δεν ξέρουμε τι κρύβει αυτή η υπόθεση. Το σχέδιο με την αλλαγή των συμβάσεων των συγχρηματοδοτούμενων δημόσιων έργων. Το σχέδιο για την ουσιαστική κατάργηση των Ανεξάρτητων Αρχών, όπως βεβαίως της ΡΑΘΕ, που είχε σχέση με τις ακτοπλοϊκές γραμμές. Αυτά είναι τα σχέδια, που εσείς φέρατε τα τελευταία πέντε χρόνια στη χώρα μας και, βεβαίως, έχουν αλλάξει την εικόνα της χώρας μας, πολύ προς το χειρότερο.

Γι' αυτό, εγώ σας ζήτησα από το 2004, σας ζήτησα και πριν από ένα μήνα, σας ξαναζήτηω και σήμερα, το εξής: Θα έπρεπε όλες αυτές τις υποθέσεις, όποιες υποθέσεις θέλετε και εσείς, κύριε Καραμανλή, που έχουν σχέση με διαφθορά, να τις φέροουμε στη Βουλή, να τελειώνει αυτή η υπόθεση. Να βάλουμε μία τάξη σε αυτή τη χώρα, να γίνει ευνομούμενη πολιτεία, να μη σπαταλώνται τα χρήματα του ελληνικού λαού κάτω από το τραπέζι και να κατηγορείται, δικαίως ή αδικώς, το σύνολο της πολιτικής ηγεσίας του τόπου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και μιλάτε εσείς για δυσφήμιση της χώρας στο εξωτερικό. Δεν μπορείτε να δείτε πόσο δυσφημίσате εσείς τη χώρα με την απογραφή; Πόσο τη δυσφημίσате με όλες αυτές τις υποθέσεις; Πόσο τη δυσφημίσате με την εικόνα της χώρας μας το Δεκέμβριο, με τις καταστροφές στο Σύνταγμα, τη δολοφονία ενός νέου, του Αλέξανδρου; Οι σχολιαστές στο εξωτερικό δεν έμεναν απλώς σε αυτές τις εικόνες.

Οι σχολιαστές στο εξωτερικό έλεγαν πολύ απλά: «Εδώ είναι η Ελλάδα, με μια Κυβέρνηση που σπαράσσεται από τα σκάνδαλα». Αυτές οι εικόνες και αυτές οι ειδήσεις έφθασαν μέχρι την άλλη γωνία του πλανήτη μας! Και εσείς, λέτε ότι δυσφημούμε τη χώρα! Δυσφημείται η χώρα από μία αδιέξοδη πολιτική. Γι' αυτό και πρέπει να αλλάξει. Ίσως να μη σας αρέσουν αυτά που λέω εγώ στο εξωτερικό, υπερασπιζόμενος τη χώρα, γιατί πηγαίνω και λέω παντού κάτι απλό: Δεν είναι αυτή η πραγματική Ελλάδα! Υπάρχει η Ελλάδα της ελπίδας! Υπάρχει η Ελλάδα της αισιοδοξίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Υπάρχει η Ελλάδα ενός ευνομούμενου κράτους! Υπάρχει η Ελ-

λάδα της «πράσινης» ανάπτυξης!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Υπάρχει η Ελλάδα της ειρήνης και της συνεργασίας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και θα συνεχίσω να λέω ότι υπάρχει μία άλλη Ελλάδα! Θα συνεχίσω να λέω: «Κάντε τόπο να περάσει αυτή η άλλη Ελλάδα, κύριε Καραμανλή!»

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Παπανδρέου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα έξι μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί - δάσκαλοι από το Β' Δημοτικό Σχολείο Πύργου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Το πρώτο που θα ήθελα να πω, αφού βλέπω επάνω και νέα παιδιά, είναι το εξής: Τι έχει η νεολαία; Γιατί φοβίζει; Γιατί απωθεί; Για ποιο λόγο η σημερινή συζήτηση, σε μεγάλο βαθμό, από άλλους σμιλητές, δεν είχε επίκεντρο τη νεολαία; Είναι σημαντικά όλα τα ζητήματα και της οικονομίας και της παγκόσμιας κατάστασης και της εξωτερικής πολιτικής. Γιατί σήμερα που ήταν μία ευκαιρία να ανοίξουν προς τη νέα γενιά κάποια παράθυρα –δεν σας λέω πόρτες, αλλά κάποιοι φεγγίτες επαφής- ενός απαξιωμένου πολιτικού συστήματος, γιατί δεν έγινε; Και βλέπουμε πάλι μέσα στο πλαίσιο του δικοματισμού αυτήν την αντιπαράθεση.

Πιστεύετε ειλικρινά ότι μία εργαζόμενη στα σουπερ μάρκετ που θα γυρίσει στις οκτώ η ώρα στο σπίτι και που θα μπορούσε να ανοίξει και το σταθμό της Βουλής, ένας νέος ο οποίος κάνει δύο δουλειές, ένας φοιτητής, ένας επιστήμονας που έχει δίπλα του τα βιβλία που πρέπει να διαβάσει, θα κάτσουν να ακούσουν αυτή τη συζήτηση στη Βουλή;

Πιστεύω πως όχι! Απλούστατα, διότι δεν είχε επίκεντρο τη νεολαία! Εγώ αναρωτιέμαι πολλές φορές για το εξής: Το κάνει επίτηδες αυτό το σύστημα του δικοματισμού; Είναι, αν θέλετε, μία συνέπεια –την οποία και το ίδιο δεν θέλει και προσπαθεί να την αντιμετωπίσει- αυτή η αποστασιοποίηση, η αδιαφορία αγοριών, κοριτσιών, μεγαλύτερων νέων, απέναντι στο πολιτικό σύστημα;

Εγώ θεωρώ ότι το κάνει επίτηδες τελικά! Δεν γίνεται αυτό! Δεν γίνεται να μην μπορεί να συγκεντρωθεί ο Πρωθυπουργός πάνω στα θέματα της νεολαίας! Δεν γίνεται να μην μπορούν να συγκεντρωθούν άλλοι πολιτικοί Αρχηγοί πάνω στα θέματα της νεολαίας! Διότι η άλλη επιλογή είναι η συμμετοχή της νεολαίας στην πολιτική ζωή, η συλλογική της έκφραση, η ανάδειξη ενός δικού της κοινωνικού προγράμματος, η διεκδίκησή της. Και το είδαμε αυτό! Την είδαμε τη νεολαία και θα την ξαναδούμε! Νομίζετε ότι δεν θα την ξαναδούμε; Νομίζετε ότι θα κοιμάται; Το είδαμε με το άρθρο 16, όπου ανατρέπονται τα πάντα, το πολιτικό σκηνικό, οι μεταρρυθμίσεις της Νέας Δημοκρατίας, δεν περνά η Συνταγματική Αναθεώρηση! Το βλέπουμε με τις κινητοποιήσεις των μαθητών, όπου μία σειρά από πολιτικές δυνάμεις, μία εντελώς παράδοξη συμμαχία πολιτικών δυνάμεων στρέφεται και κάνει τον εισαγγελέα στους μαθητές και στο ΣΥΡΙΖΑ.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι εδώ, σήμερα, η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας που παρακολουθεί τον Πρωθυπουργό και θα παρακολουθήσει και την τριτολογία του, είναι μικρότερη από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού. Και θα έλεγα ότι αυτό δείχνει μία πολύ μεγάλη αδιαφορία γι' αυτά τα ζητήματα! Και έξω οι διάδρομοι βουίζουν! Και γυρνάνε όλοι και συζητάνε πάλι σκάνδαλα!

Στο όνομα της νεολαίας και στο όνομα όλου του λαού, ας δώσουμε διέξοδο σ' αυτό το πρόβλημα που έχει σχέση με υπαρκτά και πολύ μεγάλα σκάνδαλα σε όλους τους τομείς. Αυτό σημαίνει να οδηγούνται οι ένοχοι στη δικαιοσύνη! Σημαίνει να ασχολείται η Βουλή με τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα!

Εγώ άκουσα σήμερα τη διόρθωση της κυβερνητικής θέσης στην πρότασή μας. Τη συζητάει, είπε. Συζητάει την πρόταση για αυτοδέσμευση όλων των πολιτικών δυνάμεων ώστε όλοι οι φάκελοι οι οποίοι έρχονται από τη δικαιοσύνη μέσα από τη διαδικασία που προβλέπει το Σύνταγμα για τη δημιουργία επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης να αποστέλλονται αμέσως στο Ειδικό Δικαστικό Συμβούλιο, το οποίο μπορεί να εξετάσει αν ο κατηγορούμενος ή αυτός για τον οποίο υπάρχουν υποψίες, ενδείξεις, αποδείξεις, απαλλάσσεται ή είναι αθώος πριν καν οδηγηθεί στην τελική απόφαση του Δικαστηρίου.

Μ' αυτήν την έννοια, θεωρούμε ότι ήταν σημαντικό το γεγονός ότι έγινε αυτή η στροφή από την πρώτη θέση που εμφάνισε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος. Όμως, περιμένουμε κάτι συγκεκριμένο και όχι τη γενικολογία, τη γενική διάθεση που ανέφερε ο κ. Παυλόπουλος.

Δείχνουμε για μία ακόμα φορά ότι εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ, ξέροντας ότι δεν μπορούμε να αλλάξουμε το Σύνταγμα, αυτό το εκτεταμένο άρθρο 86 του Συντάγματος, προσπαθούμε να βρούμε μία λύση, προκειμένου να ανοίξουμε τα προβλήματα στα θέματα της κοινωνίας.

Το τρίτο που θα ήθελα να αναφέρω είναι το θέμα των συμβασιούχων.

Ο κύριος Υπουργός, ο κ. Παυλόπουλος, αναφέρθηκε στο θέμα των συμβασιούχων, αλλά δεν έδωσε την πραγματική διάσταση της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Η απόφαση, λοιπόν, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου καταργεί την απαγόρευση του Αρείου Πάγου και της Κυβέρνησης σε σχέση με την εκδίκαση των υποθέσεων συμβασιούχων. Οι υποθέσεις πια των συμβασιούχων θα συζητούνται ξανά και θα αποφασίζονται ξανά τα δικαστήρια.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει δημοσιευθεί πριν από το άρθρο 103 του Συντάγματος. Άρα, δεν μπορείτε να αγνοείτε τα δικαιώματα των εργαζομένων επικαλούμενοι αυτό το άρθρο.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο –και είναι λυπηρό για την Ελλάδα- φέρνει στην επιφάνεια το νόμο του 1920, του Βενιζέλου που αναφέρει ότι αν ένας εργαζόμενος καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αυτός έχει αορίστο χρόνο σύμβαση, σχέση εργασίας.

Και μ' αυτήν την έννοια, για να διευκολυνθούν τα πράγματα και να μην αρχίσει να «γονατίζει» η δικαιοσύνη από το βάρος των υποθέσεων για όλους αυτούς τους νέους ανθρώπους –πρόκειται για πάρα πολλούς στο δημόσιο τομέα, στους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σε δημόσιες επιχειρήσεις- θα πρέπει να υπάρξει μία νομοθετική ρύθμιση.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ μόνοι μας από το 1999 με την έκδοση της οδηγίας επιμένουμε σ' αυτήν την υπόθεση και ξέρουμε ότι έχουμε δίκιο.

Άκουσα την κ. Παπαρήγα να λέει ότι γράφει στα «παλιά της τα παπούτσια» το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Εντάξει. Εμείς αντιστεκόμαστε και αντιπαρτιθέμεθα με τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είτε είναι του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είτε άλλου που θεωρούμε ότι είναι σε βάρος των εργαζομένων, σε βάρος της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και όταν υπάρχουν αποφάσεις οι οποίες δίνουν δυνατότητες αξιοποίησης προκειμένου να βελτιωθεί η ζωή των εργαζομένων, τότε μαχόμαστε έντονα γι' αυτές και αυτό μας διαχωρίζει. Αυτός ο τρόπος προσέγγισης των πραγμάτων πραγματικά μας διαχωρίζει. Διότι, για παράδειγμα, εμείς δεν θα πούμε στους αγρότες «στα παλιά μας τα παπούτσια τι θα γίνει με την αναθεώρηση του 2010 και τι θα κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αν θα σας κόψει τις επιδοτήσεις ή όχι». Εμείς θα πούμε ότι θα αγωνιστούμε μαζί με τους άλλους εργαζομένους, μαζί με τα άλλα κινήματα στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να κρατηθεί και να διευρυνθεί το σύστημα ενισχύσεων.

Θα πούμε στους νέους συμβασιούχους ότι θα αγωνιστούμε μπροστά στις αντιστάσεις της Κυβέρνησης, προκειμένου να εφαρμόσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που αυτή τη φορά είναι θετική. Θα αγωνιστούμε για να εφαρμοστεί η απόφαση και να βελτιωθούν τα ζητήματα.

Έρχομαι στο πέμπτο σημείο –νομίζω- που αφορά στο θέμα των ουσιών. Έγινε μια συζήτηση. Εγώ θεωρώ θετικό ότι φέραμε αυτό το ζήτημα, γιατί το θέμα που θέσαμε ξέρετε ότι απασχολεί

χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδες οικογένειες. Ξέρετε ότι η χρήση πια αρχίζει στα πρώτα χρόνια της εφηβείας. Ξέρετε τα τεράστια προβλήματα, τις ελλείψεις πρόληψης, περίθαλψης, αντιμετώπισης, χρήσης υποκαταστάτων που υπάρχουν στη χώρα μας.

Η Νέα Δημοκρατία, το Υπουργείο Δικαιοσύνης είχε φέρει στο πλαίσιο του νομοσχεδίου για τη δικαιοσύνη μία ρύθμιση σε σχέση με τα θέματα ποινών κ.λπ., γιατί υπάρχει ο χρήστης, υπάρχει ο έμπορος -ο μεγαλέμπορος συνήθως είναι απ' έξω και πολλές φορές τον βλέπουμε στις δεξιώσεις- υπάρχει μια «γκρίζα» ζώνη. Είναι ένα θέμα που πρέπει να συζητηθεί.

Προτείνουμε εμείς, πριν έρθει το νομοσχέδιο για ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής, να γίνει μια ειδική ακρόαση εγκληματολόγων και όλων των σχετικών επιστημόνων που θα προτείνει η Κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα της Βουλής, προκειμένου να συζητηθεί αυτό το θέμα. Να έχουμε μια έγκυρη και σωστή τοποθέτηση, που στόχος της θα είναι να διευκολύνει τους νέους ανθρώπους είτε να απαλλαγούν είτε να μην υποχωρήσουν σ' αυτήν την πολύ επικίνδυνη και αρνητική ατραπό.

Προτελευταίο σημείο. Ξαναλέω ότι κάνουμε μια νέα γενιά και της κάνουμε «δώρο» συναλλαγματικές, μόλις γεννιέται. Ανάμεσα σε αυτές είναι και οι τεράστιες ελλείψεις των ταμείων. Είπε ο Πρωθυπουργός για τα ταμεία, σαν να ζούμε σε άλλη χώρα. Σήμερα δημοσιεύονται στις εφημερίδες τα στοιχεία για τα τεράστια ελλείμματα και για την εσφοροδιαφυγή, που φθάνει τα 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Μην μας λέτε, κύριε Πρωθυπουργέ, τι έκαναν οι προηγούμενοι και τι κάνατε εσείς, γιατί θα σας αναφέρω ένα παράδειγμα.

Θυμάμαι τους παπάδες που είχαν έρθει στα γραφεία μας και μας ζητούσαν να μη γίνει αυτή η ρύθμιση της Κυβέρνησης, που προέβλεπε ότι μαζί με την ένταξή τους στο Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων η περιουσία τους θα αποσπαστεί από το ανεξάρτητο ταμείο που είχαν και θα δοθεί στην Εκκλησία.

Έτσι ενισχύονται τα ταμεία μαζί με τα μέτρα που πήρατε -και, δυστυχώς, τα στήριξε και το ΠΑΣΟΚ- για την Εκκλησία ΑΕ, που ήταν στο προχθεσινό νομοσχέδιο.

Κλείνοντας, θέλω να πω πως εμείς πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρξει ημερήσια διάταξη για τη νεολαία. Πιστεύουμε ότι πρέπει να μιλήσουμε για τη νεολαία. Πιστεύουμε ότι πρέπει η νεολαία να κάνει αισθητή την παρουσία της. Θεωρούμε ότι όσο και αν υπάρχουν δυσκολίες από την άλλη μεριά σε μια εποχή με υψηλή τεχνολογία, με δυνατότητα κινητικότητας, με το διεθνές χαρακτήρα των γνώσεων, μπορεί να αναπτυχθεί και ένα υψηλό επίπεδο και να αναπτυχθούν αξίες που κατέρρευσαν μαζί με την κρίση στη θέση της ιδιοτέλειας, του γιάπη και του «golden boy» και του ατομισμού, δηλαδή συλλογικότητα, φιλία, ανεκτικότητα, δημιουργικότητα. Αυτά τα μαθήματα νομίζω ότι δίνουν και όλες οι κινήσεις εργαζόμενων νέων, φοιτητών και μαθητών, που είναι η μεγάλη ελπίδα για τη χώρα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κλείνουμε τον κατάλογο των δευτερολογιών των πολιτικών Αρχών, με την αγόρευση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γιώργου Καρατζαφέρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Εάν έπρεπε να βάλω τίτλο σε μια εφημερίδα για τη σημερινή συζήτηση στη Βουλή, δεν θα έβαζα «Για τους νέους». Ακούστηκαν τα πάντα, εκτός από αυτά που αφορούν τους νέους.

Μια πολύ καλή πρωτοβουλία της αξιοτίμου Γραμματέως του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας πήγε στράφι. Δεν μιλήσαμε για νέους. Μιλήσαμε για αριθμούς, για στείρους αριθμούς. Ακούστηκαν ατελείωτοι αριθμοί από τον Πρωθυπουργό, ατελείωτοι αριθμοί από τον κ. Παπανδρέου, ακόμη και από τους ανθρώπους της Αριστεράς, που δεν το συνηθίζουν.

Ο Μήτσος στο μαντρί, που είναι εκεί πάνω στα Τρίκαλα, τι κατάλαβε; Ο Μήτσος, που είναι είκοσι τριών ετών, και σκέφτεται τι θα γίνει με τη ζωή του. Θα κάθεται με τα πρόβατα; Θα έρχεται το καρτέλ του γάλακτος να τον εκβιάζει; Γιατί μια φορά που ο πατέρας του είπε «Δεν το δίνω τόσο φθηνά» τον έκοψαν για ένα χρόνο και δεν του έπαιρναν το γάλα. Του είπε κανείς τι θα κά-

νουμε στο καρτέλ; Ότι θα σπάσουμε τα κόκαλα, για να μην εκβιάζουν τον πατέρα του στο μαντρί. Δεν του είπαν τίποτα απ' όλα αυτά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Ούτε είπαμε για το Θανάση τον αγρότη, το παιδί, ο οποίος δεν ξέρει αύριο πώς θα επιβιώσει γιατί θα κάτσει εκεί και δεν θα έλθει εδώ στην Αθήνα να κάτσει στην καφετέρια και να φύγει από το χωράφι. Τίποτα απ' όλα αυτά δεν είπαμε.

Δεν μπορώ να καταλάβω, αδυναμία μας είναι να παρακολουθήσουμε τα πραγματικά στοιχεία που βιώνει η νεολαία; Εκτός αν πιστεύουμε ότι η νεολαία είναι μια συγκεκριμένη ομάδα, αυτή των Εξαρχείων ή αυτή της καφετέριας. Ας βγούμε λίγο έξω απ' αυτό το δραματικό τρίγωνο στο οποίο κυκλοφορούμε, Ηρώδου Αττικού, Πλατεία Κολωνακίου, Κολωνάκι ή Σύνταγμα. Ας πάμε λίγο έξω. Υπάρχει μια νεολαία η οποία βάλλεται, προσβάλλεται. Και δεν είναι μόνο οι αριθμοί. Δεν είναι μόνο οι αριθμοί! Δεν είναι αριθμοφάγα η νεολαία μας.

Δεν της μίλησε κανείς για πολιτισμό. Δεν μίλησε κανείς για αθλητισμό. Δεν τους μιλήσαμε για αρχές και αξίες. Δεν τους έχουμε καμμία προίκα από το παρελθόν. Μόλις πάμε να τους πούμε κάτι από το παρελθόν, είναι σωβινισμός, ρατσισμός, φασισμός και όλα αυτά τα πράγματα. Η μόνη τους προίκα ήταν αυτά τα «Ρεπούσια», που ακόμα δεν έχει απορροφηθεί το δόγμα Ρεπούση από δύο τουλάχιστον πολιτικούς Αρχηγούς εδώ μέσα σ' αυτό το χώρο.

Ποια είναι η προίκα του; Τι ξέρει αυτός ο νέος; Ούτε ξέρει από πού έρχεται και πάνω απ' όλα δεν ξέρει πού πάει. Και αυτό είναι δραματικό. Πού πάει; Τι πάει να συναντήσει; Τι πάει να πετύχει; Ποια είναι η δυνατότητα την οποία του δίνουμε; Ποιο μήνυμα αισιοδοξίας δώσαμε σήμερα για το νέο άνθρωπο; Πήραμε μία σειρά αριθμούς, βάλαμε ο καθένας τους οικονομολόγους του κόμματός μας και λένε αυτό, εκείνο, τόσα κ.λπ.

Μα, επιτέλους, θα καταλάβουμε ότι εκπέμπεται ένα S.O.S. από τους νέους; Δεν τους δίνουμε σημασία, δεν τους ακούμε, δεν τους κάνουμε προτάσεις, μία πρόταση ρεαλιστική. Αφήστε δε που έχει την ακριβότερη καφετέρια της Ευρώπης. Στην Ευρώπη κάνει 1 με 1,5 ευρώ ο καφές, στη Γαλλία, πας εκεί στο Φουρκέ και έχει 2 ευρώ και έρχεσαι στο Μπουρνάζι και έχει 4 ευρώ. Ούτε αυτό δεν μπορούμε να τους ελέγξουμε, να έχουν φθηνότερο καφέ απ' ό,τι στην Ευρώπη. Τα πάντα τα πληρώνουμε ακριβότερα χωρίς καμμία ελπίδα.

Ψάχνετε για λεφτά, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας, και βλέπουμε και την αγωνία σας και το έλεγα και χθες ότι πράγματι προσφέρετε όλο σας τον εαυτό για να το πετύχετε. Ένα δισεκατομμύριο σας κοστίζουν οι εξήντα χιλιάδες φοιτητές στο εξωτερικό. Εξήντα χιλιάδες φοιτητές κοστίζουν ένα δισεκατομμύριο! Να είναι έτοιμο, γιατί δεν το φορολογήσατε; Δεν μπορούμε να βρούμε λύση να τους φέρουμε πίσω;

Άκουσα το ενδιαφέρον του αξιότιμου Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ για το περίφημο άρθρο 16 για το οποίο είχαμε αυτές τις αμφιταλαντεύσεις του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ. Ελάτε να το λύσουμε στις 7 Ιουνίου με δημοψήφισμα στις Ευρωεκλογές. Να στηθεί μια κάπιτη δίπλα που να λέτε, θέλετε ιδιωτικά πανεπιστήμια ή όχι; Και τελειώνει η υπόθεση. Είναι πολύ απλό. Γιατί κάνουμε δύσκολη τη ζωή μας;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ)

Εάν κάνουμε, λοιπόν, δημοψήφισμα και αποφανθεί ο λαός λύνονται τα χέρια όλων μας και ιδιαίτερος οι μόνοι που τώρα δεσμευτήκανε μέσω του Συντάγματος για μία δεκαετία, γιατί για δέκα χρόνια δεν μπορούμε να κάνουμε αναθεώρηση, μ' αυτή την επιδεσμική αναθεώρηση που κάναμε τώρα. Και σφίγγουμε, και κλείνουμε.

Δεν μπορώ να καταλάβω δηλαδή γιατί πρέπει το παιδί να φύγει από εδώ και να πάει στο ιδιωτικό πανεπιστήμιο του εξωτερικού. Φεύγουν από εδώ και πάνε στο πανεπιστήμιο του Σόρος στη Βουδαπέστη και πληρώνουν. Και εδώ δεν μπορεί να γίνει ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο που να έχει την υψηλή εποπτεία, τη σταθερή εποπτεία της πολιτείας! Θα πάθουμε ζημιά. Δηλαδή δεν μπορεί να κάνει το Ερρίκος Ντυνάν ένα πρότυπο νοσοκομείο, μία ιατρική σχολή. Δεν μπορεί να το κάνει και είναι καλύτερες οι ιατρικές σχολές στις οποίες ο καθηγητής πηγαίνει μια φορά στο

τόσο. Γιατί δεν είναι όλοι φιλότιμοι σαν τον κ. Γιαννόπουλο που πηγαίνει με τη βροχή κάθε μέρα στις κλινικές. Αυτή είναι η αλήθεια.

Τι προσφέρουμε στους φοιτητές; Θέλετε να πάμε που θα τελειώσουμε σε μισή ώρα σ' ένα φαστ-φουντ πίσω από το Χίλτον και να δείτε το παιδί που σερβίρει που έχει διδακτορικό; Έχει δύο πτυχία, Μάστερ και διδακτορικό και σερβίρει. Σερβίρει χάμπουργκερ! Αυτή η ελπίδα αυτού του παιδιού πού πάει; Γι' αυτό έκατσε είκοσι πέντε χρόνια γιατί σπούδασε είκοσι πέντε χρόνια για να μαζέψει όλα αυτά τα πτυχία; Έχει ένα ολόκληρο τοίχο με πτυχία, για να δουλεύει στο φαστ-φουντ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κάποιες στιγμές έρχεται στο μυαλό μου ένας σύγχρονος Ζορμπάς εκεί στην Αμφιθέα ο οποίος μου έλεγε πριν από πολλά χρόνια όταν ήμουν και εγώ παιδί: «Άκουσε, για να πας μπροστά πρέπει να έχεις τα προσόντα του γαιδάρου. Να κλωτσάς καλά και να γκαρίζεις».

Δεν το είχα καταλάβει τότε. Με το πέρασμα του χρόνου κατάλαβα τι εννοούσε.

Για να βγάλεις λεφτά, να κάνεις καριέρα, να κάνεις όνομα, πρέπει να είσαι ή ποδοσφαιριστής και να κλωτσάς ή τραγουδιστής και να σε σέβονται. Τα προσόντα του γαιδάρου δηλαδή. Κανένα προσόν. Κλωτσάς καλά τη μπάλα -όχι σαν και εσάς κύριε Πρωθυπουργέ, που πέσατε κάτω- και βγάζει του κόσμου τα χρήματα. Τεράστιες περιουσίες κλωτσώντας τη μπάλα. Κι αυτό είναι το ίνδαλμα του νέου. Το ίνδαλμα δεν είναι εκείνος ο νεαρός ερευνητής ο οποίος επιτυγχάνει άριστα αποτελέσματα και προχωράει ένα βήμα μπρος, σαν αυτό τον δικό μας το Χρηστάκη, ο οποίος μήκατε στους εκατό πλέον ισχυρούς ανθρώπους του πλανήτη κατά το περιοδικό «TIME». Ουδείς τον ξέρει. Ξέρουν, όμως, ποιος έβαλε το γκολ στο 84' λεπτό χθες. Και δεν μιλάω για τον αγώνα-σήριαλ Ολυμπιακού-ΑΕΚ που έπεσαν τριάντα έξι γκολ. Αυτό ξέρουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν τους έχουμε δώσει οράματα. Και όταν δεν βρίσκουν οράματα, καταλήγουν σ' αυτά τα οποία είναι εύκολα να τα απορροφήσουν.

Δεν θα μιλήσω για το ότι ένας νέος άνθρωπος δεν μπορεί να παντρευτεί. Ξέρω παιδιά νέα που αγαπιούνται πέντε-έξι χρόνια και δεν μπορούν να παντρευτούν. Εμείς τι κάνουμε σ' αυτή την περίπτωση; Δεν μπορεί να παρέμβει η πολιτεία και να δώσει ένα κεφάλαιο εκκίνησης μιας ζωής, να παντρευτεί, να κάνει παιδιά; Μπορεί να παντρευτεί ένας νέος άνθρωπος σήμερα; Τι κάνει η πολιτεία; Συγκεκριμένα πράγματα να πούμε. Άκουσα για ασφαλιστικά ταμεία. Άκουσα για διάφορες υποθέσεις. Εδώ επί της ουσίας, στον Τάκη και στην Ελένη που είναι πέντε χρόνια μαζί και ο ένας είναι άνεργος και η άλλη παίρνει 600 ευρώ και θέλουν να παντρευτούν, πώς θα τους δώσουμε την ευκαιρία να πάνε στον παπά; Πολύ απλά είναι τα πράγματα. Κι όμως δεν τα αντιμετωπίζουμε καθόλου.

Νομίζω, κύριε Πρωθυπουργέ ότι είναι πολύ σοβαρά αυτά τα πράγματα.

Από την άλλη πλευρά -το είπα και πριν- έχουμε μια νεολαία που όλο και περισσότερο εθίζεται στο αλκοόλ. Επτά στους δέκα νέους είναι εθισμένοι στο αλκοόλ. Και δεν μας ανησυχεί. Πάρα πολλοί νέοι είναι εθισμένοι στα ναρκωτικά. Και ακούω κάποιους -δικαιώμα τους, αλλά εγώ βεβαίως έχω το δικαίωμα της κριτικής μου- να διαχωρίζουν σε μαλακά και σκληρά ναρκωτικά κ.λπ.. Υπάρχει έκθεση του ΟΗΕ που λέει ότι το χασίσι οδηγεί σε τεράστια προβλήματα ψυχολογικά. Και λέει άλλος, πάρτε μια γλάστρα και βάλτε κάνναβη. Να βγάλουμε το βασιλικό ή το λουλουδάκι για να φυτέψουμε χασισάκι μέσα. Κι αυτό είναι μήνυμα που εκπέμπεται από αρμόδια πρόσωπα και υπεύθυνα πρόσωπα προς τη νεολαία. Και μετά, αφού πάρει το χασισάκι, τον συλλαμβάνουμε. Και λέει ο άλλος: «Μα, το άκουσα που το έλεγε ο Υπουργός Παιδείας να πάρω χασισάκι στον κήπο μου, γιατί με κλείνετε μέσα;» Ή είναι ψέματα όλα αυτά; Το ακούσαμε από επίσημο χέιλι. Παραπέμπω στο περιοδικό «ΚΛΙΚ» του Ιουλίου του 1997. Μα, είναι αλήθεια. Αυτά είναι τα πρότυπα που δίνουμε; Αυτές είναι οι αλήθειες που λέμε στη νεολαία;

Τι είπαμε σήμερα για το νέο; Να έχει μια αισιοδοξία αυτό το παιδί που μας άκουσε από την Ιεράπετρα, από τις Σέρρες επάνω, από τη Θεσπρωτία: «Α, αυτό το μήνυμα είναι αισιόδοξο, θα μείνω εδώ και δεν θα πάω στην Αθήνα, γιατί αυτό το μήνυμα με άγγιξε».

Τι τον άγγιξε; Τι του είπαμε; Να μείνει εκεί. Τι του είπαμε; Μείνε γι' αυτό το λόγο. Τι του προσφέρουμε να μείνει εκεί; Βιβλιοθήκες; Τι; Πολιτιστικές εκδηλώσεις; Τι του δίνουμε; Κάποια ιατρικά κέντρα δώσαμε, τα οποία βεβαίως δεν έχουν γιατρούς μέσα. Ωραία κτήρια, όμορφα, αλλά γιατρούς δεν έχουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα απέναντι στους νέους.

Αυτό που πιστεύω ότι είναι άμεση προτεραιότητα για όλους μας, είναι σε ορισμένα θέματα να μη υπερδεύουμε τη γλώσσα μας με καθετοποιήσεις της κατάστασης από την αδυναμία που δημιουργείται δια της υποθέσεως εκείνης που πρέπει να ταυτοποιηθεί με το αντικείμενο εκείνο. Και όλα αυτά τα οποία λέμε, λέμε εδώ μέσα για να περνάει η ώρα.

Χρειάζεται σοβαρότητα. Με το νέο άνθρωπο δεν μπορούμε να παίξουμε, γιατί ο νέος είναι το μέλλον της πατρίδας. Σταράτες, ξεκάθαρες κουβέντες και προτάσεις να τις καταλάβει το παιδί. Και γι' αυτές τις προτάσεις να δώσει τον εαυτό του, να προσπαθήσει για να μείνει στην περιφέρεια, για να μείνει ζωντανός, για να είναι το κύτταρο που θα ζωντανέψει την Ελλάδα που εμείς δυστυχώς απονεκρώσαμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τελευταίο διάστημα -το άκουσα και σήμερα- ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ επίμονα μιλά για αύξηση του δημόσιου χρέους τα τελευταία πέντε χρόνια. Ρωτά πού πήγαν τα λεφτά και, βέβαια, απαντά μόνος του. Προσπαθεί, πρωτ' απ' όλα, να προκαλέσει σύγχυση για τις τεράστιες ευθύνες των κυβερνήσεων του κόμματός του σε σχέση με το δημόσιο χρέος που άφησαν πίσω τους. Προσπαθεί, ταυτόχρονα, να αμφισβητήσει, να συκοφαντήσει. Σε κάθε περίπτωση εκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι αποδεικνύει πως δεν θέλει να αντιληφθεί ούτε τι έγινε στη χώρα τα χρόνια του ΠΑΣΟΚ, ούτε τι γίνεται σήμερα στον κόσμο.

Η οικονομία μας, κύριε Αρχηγέ του ΠΑΣΟΚ, αντιμετωπίζει ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα: είναι το πρόβλημα που αφήσατε ως Κυβέρνηση, μετά από ένα τέταρτο του αιώνα στην εξουσία είναι το τεράστιο δημόσιο χρέος, που, από το 30% του ΑΕΠ το 1981, το φτάσατε στο 100% το 2004. Και αυτό δεν μπορείτε να το αρνηθείτε -κάνεις δεν μπορεί να το αρνηθεί-, γιατί είναι πραγματικότητα. Δεν μπορείτε να το σκεπάσετε με σκιές ασύστολης προπαγάνδας και ανευθυνων υπαιτιγμών. Μια άσκηση αξίζει να κάνουμε: Σκεφθείτε τι θα μπορούσε να κάνει η Ελλάδα, εάν αφήνατε το χρέος εκεί που το είχατε βρει. Θα μπορούσε η χώρα να έχει πλεονασματικούς προϋπολογισμούς θα μπορούσε να διαθέτει πολλαπλάσια στην υγεία και την παιδεία θα μπορούσε να μην ανησυχεί για τίποτα. Και όμως! Το ελάχιστο εκείνο χρέος το τριπλασιάσατε. Μόνο για τους τόκους του, φέτος πληρώνουμε 12 δις ευρώ. Κάντε, κύριε Αρχηγέ του ΠΑΣΟΚ, το λογαριασμό, και θα δείτε τι σημαίνει αυτό θα δείτε πόσο αυξάνεται το χρέος, μόνο από τους τόκους του θα δείτε και ποιος φταίει γι' αυτό!

Το συμπέρασμα είναι ένα: προσπαθείτε να καταγγείλετε άλλους για όλα οι ίδιοι ευθύνεστε, και μάλιστα διαχρονικά. Δεν ξέρω αν πληροφορηθήκατε την πραγματικότητα για ό,τι αφήσατε στον τόπο. Δεν ξέρω αν σκόπιμα παριστάνετε τον ανίδεο μπορεί... Να σας τα ξαναπώ λοιπόν: Τα ποσά που προστέθηκαν στο δημόσιο χρέος, τα τελευταία πέντε χρόνια, έχουν δύο αιτίες:

Η πρώτη από αυτές οφείλεται στην πρόσθεση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Και τα ελλείμματα αυτά οφείλονται, κατά κύριο λόγο, στο αβάσταχτο δημόσιο χρέος που άφησε πίσω της η ανευθυνότητα του χθες, το γεγονός δηλαδή ότι κάθε χρόνο πληρώνουμε για τόκους περίπου το 50% του ΑΕΠ (αυτή είναι η πραγματικότητα και κανένας δεν μπορεί να την αμφισβητήσει!). Οφείλονται, όμως, και στις αυξημένες κοινωνικές μεταβιβάσεις. Θυμίζω λοιπόν ότι:

- Το κατώτατο επίδομα ανεργίας, από 299 ευρώ, έφθασε στα 431 ευρώ.

- Η κατώτατη σύνταξη του ΙΚΑ, από 392 ευρώ, αυξήθηκε στα 490 ευρώ.

- Η κατώτατη σύνταξη του ΟΓΑ, από 176 ευρώ, αυξήθηκε στα 336 ευρώ.

- Οι δαπάνες για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, οι δαπάνες

για την υγεία και για την κοινωνική προστασία, όλα ως ποσοστά του ΑΕΠ έχουν αυξηθεί.

- Οι επιχορηγήσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού προς τα ασφαλιστικά ταμεία, από 8 δις ευρώ το 2003, έφτασαν τα 14 δις ευρώ το 2008.

- Οι κοινωνικές μεταβιβάσεις συνολικά, από 28,8 δις ευρώ που ήταν το 2004, φτάνουν τα 48,7 δις ευρώ το 2009 (αύξηση δηλαδή κατά 20 δις ευρώ).

Η δεύτερη αιτία -και το τονίζω και αυτό- οφείλεται και πάλι, κατά κύριο λόγο, στις ανεύθυνες πρακτικές των κυβερνήσεων σας: είναι εκείνα που χρωστούσατε και δεν τα ξοφλούσατε είναι εκείνα που δεσμευόσασταν να δώσετε και δεν τα δίνατε είναι εκείνα που γράφονταν σε κρυφά βιβλία είναι οι δικές σας -εννοώ των κυβερνήσεων σας- υποχρεώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία είναι τα ποσά που παρακρατούσατε παράνομα από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (υποχρεώσεις και ποσά που έφτασαν περίπου τα 3 δις ευρώ!) είναι τα εξοπλιστικά που μεταφέρατε στις δικές μας κυβερνήσεις. Σήμερα, από τα 12 δις ευρώ του ΕΜΠΑΕ, τα 9,5 δις ευρώ είναι υποχρεώσεις των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η πραγματικότητα! Αυτή την πραγματικότητα, αυτήν την αλήθεια την ξέρετε, κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αντί όμως να απολογηθείτε, εξαπολύετε επιθέσεις. Κρύβετε δηλαδή ή προσπαθείτε να κρύψετε εννοχίες για τις πολιτικές των κυβερνήσεων σας. Παραποιείτε. Διαστρεβλώνετε.

Φτάσατε στο σημείο να μιλάτε για «υ/μέτερους» αφήνοντας πίσω σας και υπαινιγμούς. Δεν είμαι σίγουρος όμως, κύριε Αρχηγέ του ΠΑΣΟΚ, όταν μιλάτε γι' αυτούς ποιο αρχικό γράμμα χρησιμοποιείτε, αν χρησιμοποιείτε δηλαδή το -η- ή το -υ-! Γιατί μπορεί να παραπέμπετε στις αναφορές κορυφαίων υπουργών του κόμματός σας που μιλούσαν για άλλους υπουργούς και έλεγαν ότι «έφτιαξαν περιουσίες»! Μπορεί να αναφέρεσθε σε όσα ανταλλάσσονταν μεταξύ στελεχών σας στο τελευταίο σας συνέδριο από την Αθήνα, την Πάτρα και αλλού. Όμως, αν πραγματικά θέλατε να μάθετε «πού πήγαν τα λεφτά», δεν θα ρωτούσατε έτσι γενικά και αόριστα. Ξέρετε -και όλοι οι Έλληνες το ξέρουν- πού πήγαν. Λεφτά λοιπόν, κύριε Αρχηγέ του ΠΑΣΟΚ, χάθηκαν στο έγκλημα του Χρηματιστηρίου χάθηκαν στις αδιαφανείς συμβάσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και στα πρόστιμα που επέβαλε η Κοινότητα χάθηκαν στις μίζες για τους TOR-M1 χάθηκαν ακόμη και στις δουλειές του ΟΤΕ στη Ρουμανία και αλλού.

Προσπαθείτε να δημιουργήσετε εντυπώσεις για δήθεν απευθείας αναθέσεις τα τελευταία χρόνια. Ανάποδα μετράτε και το ξέρετε. Γιατί γνωρίζετε ότι οι μεγαλύτερες απευθείας αναθέσεις που έγιναν ποτέ στον τόπο είναι οι περίφημες «προγραμματικές συμφωνίες»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Φέρτε τα στη Βουλή. Δεν φοβόμαστε τίποτα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και για τις συμφωνίες αυτές δεν είστε άμοιρος ευθυνών, διότι -εγώ δεν σας καταλογίζω τίποτα προσωπικά- ήσασταν κορυφαίος υπουργός των κυβερνήσεων σας. Δεν μετείχατε στη λήψη εκείνων των αποφάσεων; Δεν τις ξέρατε; Δεν μάθατε ποτέ τίποτα. Είναι καλύτερο λοιπόν να σκέφτεστε τι λέτε όταν αναφερόμαστε σε τέτοια ζητήματα και να μην αφήνετε σκιές για όσα οι κυβερνήσεις του κόμματός σας ευθύνονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά μας έχουμε μια πολύ

δύσκολη, εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο, λίγους ή και περισσότερους μήνες. (Κανένας δεν ξέρει και κανένας δεν μπορεί με ασφάλεια να το προβλέψει.) Από τη στάση που θα κρατήσουμε όλοι -πολιτικές δυνάμεις, κοινωνικοί εταίροι, Μέσα Ενημέρωσης- θα κριθούν πολλά: θα κριθεί η διάρκεια που θα έχουν στον τόπο μας οι συνέπειες της κρίσης, θα κριθούν οι μέρες, τα χρόνια μετά την κρίση. Τα προβλήματα που δημιουργούνται από την κρίση είναι πολύ σοβαρά -το βλέπουμε, άλλωστε, σε όλες τις άλλες χώρες- και δεν αντιμετωπίζονται με εύκολες και ευχάριστες αποφάσεις δεν αντιμετωπίζονται με αοριστίες, με αοριστολογίες και λόγια χωρίς αντίκρισμα απαιτούνται δύσκολες αποφάσεις, αποφάσεις που δίνουν λύσεις, αποφάσεις υπευθυνότητας.

Οι ευθύνες όλων μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τεράστιες μπροστά σε μια τέτοια -επιτρέψτε μου να το ξαναπώ- εθνική υπόθεση. Οι αποφάσεις που παίρνουμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις, οι επιλογές που κάνουμε όλα τα κόμματα, οι πρακτικές που ακολουθούμε ο καθένας από τη θέση στην οποία βρίσκεται, είναι μεγάλης σημασίας θα γραφούν με έντονα γράμματα στην ιστορία του τόπου, θα χαρακτηριστούν θετικά ή αρνητικά. Και το ερώτημα είναι: Τι θέλουμε να κάνουμε; Τι προτάσσουμε; Πόσο νοιαζόμαστε πραγματικά για τους πολίτες, για την καθημερινότητά τους, για τα προβλήματά τους; Πόσο νοιαζόμαστε πραγματικά για την πατρίδα; Αυτό -σας διαβεβαιώ- απασχολεί την Κυβέρνηση. Εμείς έχουμε πάρει τις αποφάσεις μας και θα συνεχίσουμε τον δύσκολο, τον ανηφορικό δρόμο: Πάνω από όλα, τα συμφέροντα της χώρας. Πάνω από όλα, τα συμφέροντα της πατρίδας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τρεις μαθήτριες και μαθητές, δύο γονείς και έξι συνοδοί-δάσκαλοι από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Κέρκυρας και από το Δημοτικό Σχολείο Ναυστάθμου Χανίων.

Καλωσορίζουμε τα παιδιά στη Βουλή των Ελλήνων, τους ευχόμαστε καλή πρόοδο, να είναι καλότυχα και καλή επιστροφή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Μεταρρυθμίσεις στην οργάνωση της ιατροδικαστικής υπηρεσίας, στη θεραπευτική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η προημερησίας διατάξεως συζήτηση που διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλεξάνδρας Παπαρήγα σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων με θέμα τα δικαιώματα της νεολαίας στη μόρφωση, στον πολιτισμό και στον αθλητισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.37' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 11 Μαΐου 2009 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ